

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1436, 2 Σεπτέμβρη 2020 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ-ΑΠΕΙΛΗ

- για την ειρήνη
- για μαθητές, δασκάλους και γονείς
- για τις συντάξεις
- για τις ζωές όλων μας

ΨΕΣΗ ΚΩΝΟ ΜΑΣΤΕ

Η Άποψή μας στη σελίδα 3

Οι κυρώσεις της ΕΕ
δεν φέρνουν ειρήνη

σελ. 10, 11

Κίνημα
αντιρατσιστικό
αντιφασιστικό

σελ. 8, 9, 20

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
11 και 12
Σεπτέμβρη

Γυρίστε στις σελίδες
2, 4, 5, 6, 7

Συντονιζόμαστε

Την Τρίτη το απόγευμα στις 25 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε η σύσκεψη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων στο πάρκο μπροστά από Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης για την οργάνωση του αγωνιστικού διημέρου στις 11 & 12 Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη.

Την συζήτηση άνοιξε ο **Νίκος Χατζάρας** από το ΔΣ των εργαζομένων στο Βοήθεια στο Σπίτι και των Εργαζομένων στο Δήμο Αμπελοκήπων- Μενεμένης.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Γιάννης Κούτρας**, ακτινολόγος και μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης μεταφέροντας την εικόνα των νοσοκομείων στη Θεσσαλονίκη. Το ξέσπασμα του δεύτερου κύματος της πανδημίας του κορονοϊού, νωρίτερα από ό,τι το περίμεναν, αναδεικνύει τους άθλιους χειρισμούς της κυβέρνησης για την προστασία των ιδίων των εργαζομένων στην Υγεία αλλά και τις τεράστιες ελλείψεις που έχουν τα νοσοκομεία έξι μήνες μετά την έναρξη της πανδημίας στην Ελλάδα.

Η **Μαρία Κ.**, εργαζόμενη στο Κέντρο Υγείας Ευόσμου, στάθηκε στα προκλητικά σχέδια ιδιωτικοποίησης που προωθεί η κυβέρνηση ιδιαίτερα στην πρωτοβάθμια Υγεία. Τέτοιες επιθέσεις χρειάζεται να πάρουν την απάντηση που πρέπει, με πρώτο σταθμό το αγωνιστικό διήμερο του Σεπτέμβρη.

Κοινός τόπος όλων όσων συμμετείχαν στην σύσκεψη ήταν ότι δεν υπάρχει χρόνος για αναμονή αλλά χρειάζεται άμεση οργάνωση των αγώνων σε όλους τους χώρους δουλειάς. Εάν δεν μπουν μπροστά οι εργαζόμενοι στους δήμους, τα νοσοκομεία, τα σχολεία μαζί με τον κόσμο που εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα για αύξηση της χρηματοδότησης, προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, θα θρηνήσουμε ακόμα πολλά θύματα όπως έγινε πρόσφατα στα γηροκομεία στον Εύοσμο και στο Ασβεστοχώρι.

Παράλληλα έγινε αναφορά στην ανακοίνωση της ΠΟΕ ΟΤΑ για την παρωδία διαβούλευσης του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων (Ε.Σ.Δ.Α.), με το οποίο η κυβέρνηση επιχειρεί την πλήρη ιδιωτικοποίηση ολόκληρου του κύκλου διαχείρισης απορριμμάτων μέσω των γνωστών Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.), ενώ δεν έχουν σβήσει ακόμα οι "εγκληματικές" φωτιές στα εργοστάσια ανακύκλωσης.

Η σύσκεψη έγινε την ίδια μέρα όπου οι εκπαιδευτικοί άνοιξαν την αυλαία των κινητοποιήσεων διεκδικώντας να παρθούν όλα τα μέτρα προστασίας εν όψει του ανοίγματος των σχολείων.

Έκλεισε με την οργάνωση των παρεμβάσεων μέσα στα νοσοκομεία για να ξεσηκώσουμε τους εργαζομένους στην Υγεία για την μαζική συμμετοχή τους στις 11 Σεπτεμβρίου στη διαδήλωση που θα ξεκινήσει από το Ιπποκράτειο, αλλά και όλους τους εργαζομένους για την πανεργατική διαδήλωση στις 12 Σεπτεμβρίου.

Δήμητρα Κομνιανού

Η καρδιά της εργατικής αντίστασης χτυπάει στη Θεσσαλονίκη

Σύσκεψη για την οργάνωση του διημέρου εργατικών κινητοποιήσεων 11 και 12 Σεπτέμβρη οργάνωσαν ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων, τη Δευτέρα 31/8 στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Μια βδομάδα πριν είχε προηγηθεί ανάλογη σύσκεψη στη Θεσσαλονίκη.

Στη συζήτηση στο ΕΚΑ συμμετείχαν εργαζόμενες κι εργαζόμενοι, μόνιμοι και συμβασιούχοι, από τα νοσοκομεία Γεννηματάς, Αγ.Σάββας, Αγ.Όλγα, την Ιδ. Υγεία, το Δήμο Αθήνας, τον τουρισμό, την εκπαίδευση, το Υπουργείο Πολιτισμού, το Υπουργείο Ανάπτυξης, το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας κ.α.

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο ΓΝΑ Γεννηματάς και μέλος του Γ.Σ της ΑΔΕΔΥ, ο οποίος τόνισε μεταξύ άλλων: "Η κυβέρνηση μόλις ένα χρόνο από την εκλογή της βρίσκεται σε κρίση. Υποσχόταν ανάπτυξη και έχουμε μπροστά μας τη χειρότερη ύφεση. Η ανεργία φτάνει τα επίπεδα του 2010. Η 'επιτυχία' απέναντι στον κορονοϊό, αποδείχτηκε φιάσκο. Την ώρα της μεγαλύτερης οικονομικής και υγειονομικής κρίσης, επιλέγει να σέρνεται σε πολεμικούς ανταγωνισμούς στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο. Μια πτήση F-16 την ημέρα, ισοδυναμεί με ο,τι θα στοίχιζαν 2 επικουρικοί γιατροί για ένα εξάμηνο. Γι' αυτό και πρέπει, αλλά και είναι ρεαλιστικό να τσακίσουμε αυτή την κυβέρνηση. Το διήμερο 11 και 12 Σεπτέμβρη είναι μια κρίσιμη αφετηρία για ένα καυτό φθινόπωρο. Στις 11 Σεπτέμβρη απεργούν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και οργανώνουν απεργιακή διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη με αφετηρία τις 8:30πμ στο Ιπποκράτειο. Οργανώνουμε τη μαζική συμμετοχή στη διαδήλωση και διεκδικούμε ότι θα πλαισιωθεί με κινητοποιήσεις στις πύλες κάθε νοσοκομείου της χώρας και όχι μόνο. Το ίδιο μπορεί να γίνει και σε δήμους και παντού. Στις 12 Σεπτέμβρη πάμε για ένα μαζικό ενωτικό συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη που θα δώσει απάντηση στις εξαγγελίες του Μητσοτάκη στο Φόρουμ που οργανώνει αντί της ΔΕΘ. Δεν αφήνουμε το διήμερο στην τύχη του. Το οργανώνουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Αυτό σημαίνει επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο και κλείσιμο

Το αγωνιστικό διήμερο της Θεσσαλονίκης περιλαμβάνει απεργιακή διαδήλωση των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία την Παρασκευή 11 Σεπτέμβρη, που θα ξεκινήσει στις 8:30πμ από το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης και Πανεργατικό Συλλαλητήριο το Σάββατο 12 Σεπτέμβρη με προσυγκέντρωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, στην Εγνατία και Αγ. Σοφίας στις 5.30μμ. Όπως ανακοινώθηκε στη σύσκεψη της Αθήνας, λεωφορεία για την απεργιακή διαδήλωση των εργαζομένων στα νοσοκομεία θα φύγουν στις 11.30 το βράδυ της Πέμπτης 10/9 από το νοσοκομείο Αγ.Σάββας και για το πανεργατικό συλλαλητήριο, στις 8 το πρωί του Σαββάτου 12/9 από το Μουσείο.

συμμετοχών στα λεωφορεία. Θα τηρήσουμε όλους τους κανόνες ασφάλειας αλλά δεν θα βάλουμε κανένα περιορισμό στο πόσοι θα ανέβουμε, ακόμα κι αν χρειαστεί να βάλουμε περισσότερα λεωφορεία".

Απεργιακές κινητοποιήσεις

Στη συνέχεια πήρε το λόγο η **Σταυρούλα Πανίδου**, εκπαιδευτικός, ανοίγοντας το ζήτημα του ανοίγματος των σχολείων. "Τα αιτήματα που έβαζε η επαναστατική αριστερά στον χώρο της εκπαίδευσης, τα διεκδικεί τώρα πια ολόκληρος ο κλάδος κι έτσι μπαίνει η πίεση στις ηγεσίες και τα υιοθετούν και οι ομοσπονδίες. Το ζήτημα πλέον είναι το πώς θα βρούμε σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Η εμπειρία εργατικών κομματιών που κατέβαιναν σε κινητοποιήσεις άλλων κλάδων για συμπαράσταση, όπως έγινε π.χ με τις διαδηλώσεις των υγειονομικών, είναι πολύτιμη. Αυτόν τον συντονισμό πρέπει να το συνεχίσουμε" σημείωσε. Για την κατάσταση που διαμορφώνεται στους ΟΤΑ μίλησε η **Μαρία Αμπελιώτη**, εργαζόμενη στο δήμο Αθήνας.

Αξιοσημείωτη ήταν η τοποθέτηση εργαζομένης σε Κέντρο Φροντίδας Ηλικιωμένων για τις τραγικές συνθήκες εργασίας: "Θεωρητικά τηρούνται τα μέτρα ασφαλείας. Στην πραγματικότητα όμως η εντατικοποίηση της δουλειάς είναι τέτοια που εμποδίζει την τήρηση των υγειονομικών κανόνων. Δεν προλαβαίνουμε πολλές φορές να πλύνουμε τα χέρια μας. Τις μάσκες μιας χρήσης είτε είμαστε

αναγκασμένες να τις επαναχρησιμοποιούμε, είτε να τις αγοράζουμε από την τσέπη μας. Πάμε στη δουλειά στις 7 το πρωί και μπορεί να φύγουμε στις 11 το βράδυ. Πέντε συνάδελφοι έφυγαν τους τελευταίους δυο μήνες, είτε γιατί απολύθηκαν, είτε γιατί δεν άντεξαν το φόρτο εργασίας και παραιτήθηκαν".

Η **Κατερίνα Θωίδου**, εργαζόμενη στο Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας, έφερε την εικόνα των μεγάλων ελλείψεων σε αίμα και το ρόλο που έχουν παίξει σε αυτό οι ανταγωνισμοί με την Τουρκία: "Ένας μεγάλος τροφοδότης των αποθεμάτων ήταν οι αιμοδοσίες που έκανε ο στρατός. Από την ώρα που μπήκε σε επιφυλακή, αυτές σταμάτησαν με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν μεγάλες ελλείψεις. Πρόσφατα έγινε κινητοποίηση των ασθενών με μεσογειακή αναιμία έξω από το Αγ.Σοφία" είπε και μετέφερε το μεγάλο ενδιαφέρον που υπάρχει από τους συμβασιούχους ΟΑΕΔ στην Υγεία, για την κινητοποίηση της Θεσσαλονίκης.

Την εικόνα από τη συνεδρίαση της ΕΙΝΑΠ που μόλις είχε τελειώσει μετέφερε ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στον Αγ.Σάββα, ενώ η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος Δ.Σ του Συλλόγου Εργαζομένων στο Γεννηματάς, θύμισε ότι πέρυσι με μόλις τριών μηνών κυβέρνηση, η διαδήλωση των υγειονομικών την παραμονή των εγκαίνιων της ΔΕΘ, ήταν η μεγαλύτερη που είχε γίνει. "Την επόμενη μέρα προσπάθησαν να μας σταματήσουν με τα ΜΑΤ και πάλι δεν το κατάφεραν. Αν αυτά έγιναν με φρεσκοεκλεγμένη κυβέρνηση, φέτος με την εμπειρία της κρίσης, των χειρισμών περί κορονοϊού κλπ πρέπει να πάμε για ακόμα μεγαλύτερη κινητοποίηση".

Παρέμβαση μέσω διαδικτύου έκανε και ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης και μέλος στο Δ.Σ της ΕΝΙΘ και του σωματείου του νοσοκομείου, ο οποίος μετέφερε τα βήματα οργάνωσης του διημέρου στη Θεσσαλονίκη.

Αναφορά στη συζήτηση έγινε και σχετικά με τη δίκη της Χρυσής Αυγής και την προσπάθεια να βγει απεργιακή κινητοποίηση και συλλαλητήριο τη μέρα της απόφασης, με τους παρευρισκόμενους να παίρνουν σχετικά ψηφίσματα προκειμένου να τα περάσουν στα σωματεία τους.

Σ.Μ.

Πανεργατική απεργιακή διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη το Δεκέμβρη 2016. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

Ξεσηκωνόμαστε ενάντια στην κυβέρνηση-απειλή

Οι απειλές που αντιπροσωπεύει και εκτοξεύει καθημερινά η κυβέρνηση Μητσοτάκη αγριεύουν επικίνδυνα για τις ζωές όλων μας. Όχι μόνο με τους χειρισμούς της στο μέτωπο της πανδημίας, αλλά και με κάθε της βήμα. Οι εργατικές κινητοποιήσεις το διήμερο 11-12 Σεπτέμβρη στη Θεσσαλονίκη μπορούν και πρέπει να σημάνουν την αρχή για νέο πανεργατικό ξεσηκωμό.

Οι ειδήσεις των ημερών κυριαρχούνται από τα μαύρα σύννεφα της έξαρσης του κορονοϊού, αλλά και τα σύννεφα του πολέμου που πυκνώνουν στη Μεσόγειο. Και μέσα σε αυτή τη μαυρίλα βγαίνει ο οικονομικός σύμβουλος του πρωθυπουργού Πατέλης και δηλώνει ότι οι επικουρικές

συντάξεις θα αντικατασταθούν από έναν “ατομικό κουμπάρά” του καθένα και της καθεμιάς, για να πάρουν οι νέοι να “επιδοτούν” τους γέρους!

Η κυβέρνηση που βάζει στο στόχαστρο τη νεολαία ότι τάχα με την “ανευθυνότητά” της βάζει σε κίνδυνο τους ηλικιωμένους, τώρα βάζει στο στόχαστρο τη σύνταξη του παππού και της γιαγιάς. Για να καταλήξει όλη η τρίτη ηλικία αβοήθητη στο σφαγείο που έχουν καταντήσει τα ιδιωτικά γηροκομεία μέσα στην πανδημία.

Λιβύη

Τι άλλο να περιμένει κανένας από μια κυβέρνηση που είναι πρόθυμη να θυσιάσει τις συντάξεις για να εξασφαλίσει περισσότερες φρεγάτες και μαχητικά αεροπλάνα. Σύμφωνα με άρθρο του Πέτρου Παπακωνσταντίνου στην Καθημερινή της Κυριακής, τα F16 των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων βομβάρδισαν τουρκική βάση στη Λιβύη κλιμακώνοντας την εμπλοκή

τους στον πόλεμο που γίνεται εκεί. Αυτά τα F16 φιλοξενεί ο Μητσοτάκης στη Σούδα και καμαρώνει για τη συνεργασία τους σε κοινές ασκήσεις από το Λιβυκό μέχρι την Κύπρο.

Τέτοιες ανοιχτά στρατιωτικές προκλήσεις συνδυάζονται με τις ανακοινώσεις για επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 μίλια στο Ιόνιο και στην Κρήτη εκτοξεύοντας το θερμομέτρο των αντιδραστικών ανταγωνισμών με την Τουρκία. Τα συμφέροντα της Exxon, της Total, των Λάτσηδων και των Βαρδινογιάννηδων μπαίνουν από τους Μητσοτάκηδες πάνω από τις ζωές μας.

Αυτές οι κυνικές προτεραιότητες απλώνονται σε όλο το φάσμα. Ο ίδιος κυνισμός εκδηλώνεται με την απόφαση να ανοίξουν τα σχολεία χωρίς καμιά φροντίδα για να μειωθεί ο αριθμός των παιδιών σε κάθε τάξη και να αυξηθεί ο αριθμός των εκπαιδευτικών αλλά και των καθαριστριών που φροντίζουν τις αίθουσες.

Δεν υπάρχει άλλη ασπίδα προστασίας απέναντι σε όλα αυτά παρά μόνο ο αγώνας των εργαζόμενων και της νεολαίας. Σπάνια ήταν πιο ξεκάθαρο ότι η αντιπολίτευση γίνεται στους δρόμους και όχι στα έδρανα της Βουλής. Μας το επιβεβαιώνει καθημερινά ο Τσίπρας με τις απαιτήσεις του για πιο σκληρή στάση στον ανταγωνισμό με την Τουρκία. Ευτυχώς, μας το επιβεβαιώνει θετικά το κίνημα στην Αμερική που δεν περίμενε τον Μπάιντεν για να βγει στους δρόμους.

Εμπρός να κάνουμε το διήμερο της Θεσσαλονίκης αφετηρία πανεργατικού ξεσηκωμού.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΤΑΣΗ Διακήρυξη για τη Λευκορωσία

Στην Λευκορωσία αναπτύσσεται ένα μαζικό κίνημα απεργιών και διαδηλώσεων ενάντια στο διεφθαρμένο και αυταρχικό καθεστώς του Λουκάσενκο. Έκατοντάδες χιλιάδες έχουν βγει στους δρόμους. Έχουν ξεσπάσει απεργίες σε πολλά εργοστάσια, στο τομέα της ενέργειας, σε χαλυβουργίες, ορυχεία, πετροχημικές βιομηχανίες, στα ΜΜΕ και άλλους τομείς. Ο Λουκάσενκο και οι σύμμαχοί του απαντούν με καταστολή, με το χτύπημα των διαδηλωτών από δυνάμεις ασφαλείας, την σύλληψη ηγετών απεργιών. Αυτή η καταστολή έχει απλώσει και ριζοσπαστικοποιήσει το κίνημα.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας με τον αγώνα στη Λευκορωσία. Είναι κομμάτι ενός νέου κύματος μαζικών κινημάτων -αγκαλιάζει επίσης τον Λίβανο, την Βολιβία, το Μάλι και την Ταϊλάνδη- τα οποία απαιτούν πολιτική και κοινωνική αλλαγή. Έρχεται σαν συνέχεια των εξεγέρσεων του 2019 που διέκοψε η πανδημία του κορωνοϊού αλλά τώρα επανεμφανίζονται σε πολλές περιπτώσεις πιο έντονα τροφοδοτούμενα από τον αντίκτυπο της πανδημίας και της οικονομικής κατάρρευσης που την συνοδεύει.

Το κίνημα στη Λευκορωσία έχει συγκριθεί με τις λεγόμενες «χρωματιστές επαναστάσεις» στην Ουκρανία, τη Γεωργία και το Κιργιστάν ή τις διαδηλώσεις του «Ευρω-Μαϊντάν» το 2013-14 στην Ουκρανία. Ωστόσο, τέτοιες συγκρίσεις αγνοούν το συγκεκριμένο υπόβαθρο της εξέγερσης στην Λευκορωσία. Όταν κατέρρευσε ο Σταλινισμός στη Λευκορωσία, σε αντίθεση με την Ρωσία και άλλες πρώην σοβιετικές δημοκρατίες, δεν εφαρμόστηκε η πλήρης ιδιωτικοποίηση και απορρύθμιση της οικονομίας. Η κατάρρευση του βιοτικού επιπέδου που βίωσαν αυτές οι χώρες στη μετάβασή τους από τον κρατικό καπιταλισμό στον καπιταλισμό της «ελεύθερης αγοράς», στη Λευκορωσία πήρε μικρότερες διαστάσεις και πιο αργούς ρυθμούς. Επίσης στη Λευκορωσία δεν διαμορφώθηκε μια τάξη «ολιγαρχών» όπως στη Ρωσία ή την Ουκρανία. Αντίθετα, ο Λουκάσενκο και οι σύμμαχοί τους κατόρθωσαν να διατηρήσουν σε μεγάλο βαθμό τον συγκεντρωτικό έλεγχο της μετάβασης.

Αρχικά, η Λευκορωσία ωφελήθηκε από τις εισαγωγές ρωσικού πετρελαίου -που επεξεργαζόταν και στην συνέχεια εξήγαγε- με αντάλλαγμα την πολιτική υποστήριξη στην Ρωσία. Η Ρωσία επίσης πρόσφερε μια μεγάλη αγορά για την αγροτική και βιομηχανική παραγωγή της Λευκορωσίας. Όμως, τα τελευταία χρόνια οι πιέσεις στο καθεστώς του Λουκάσενκο εντεινόνταν όσο αυτή η οικονομική στήριξη μειωνόταν λόγω των επιδεινούμενων σχέσεων με την Ρωσία αλλά και λόγω της κατάρρευσης των τιμών του πετρελαίου. Η οικονομία έμενε στάσιμη κι ο Λουκάσενκο στράφηκε προς τις επιθέσεις στην εργατική τάξη και το βιοτικό της επίπεδο. Κομμάτι αυτής της στροφής ήταν η απόπειρα που έκανε το 2017 να επιβάλλει φόρο στους άνεργους και πάγωμα μισθών για πολλά χρόνια, όπως επίσης και η αύξηση των τιμών σε καταναλωτικά αγαθά. Πιο πρόσφατα, ο Λουκάσενκο δήλωσε ότι οι επιχειρήσεις της Λευκορωσίας μπορούν να ιδιωτικοποιηθούν αρκεί η τιμή εξαγοράς να είναι η σωστή. Επίσης, το καθεστώς προσπάθησε να αναπτύξει τους δεσμούς του με την Κίνα, την ΕΕ και την Βρετανία ως αντίβαρο στην ρωσική επιρροή. Τον Μάρτη του 2019 Λευκορώσοι στρατιωτικοί έκαναν κοινές ασκήσεις με Βρετανούς πεζοναύτες.

Συνέχεια στη σελ. 19

Ενισχύστε την εφημερίδα **εργατική αλληλεγγυή** και το περιοδικό **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω**

Γραφτείτε συνδρομητές

Εμπρός για απεργία στα Σχολεία

Σε αναβρασμό βρίσκεται η εκπαιδευτική κοινότητα εν όψει της έναρξης της σχολικής χρονιάς. Η διαδήλωση των εκπαιδευτικών την περασμένη Τρίτη 25 Αυγούστου ήταν η πρώτη απάντηση στις επικίνδυνες συνθήκες με τις οποίες επιλέγει η κυβέρνηση να προχωρήσει στο άνοιγμα των σχολείων. Η συνέχεια και κλιμάκωση του αγώνα με απεργία, για να εξασφαλιστούν σχολεία γνώσης και όχι απλώματος του κορονοϊού, είναι μπροστά.

Ήδη η **ΟΛΜΕ** καλεί γύρο Γενικών Συνελεύσεων των ΕΛΜΕ από τη 1 έως τις 4 Σεπτέμβρη και Συνέλευση Προέδρων των ΕΛΜΕ στις 5 Σεπτέμβρη. Την πρότασή τους για απεργιακές κινητοποιήσεις διαμορφώνουν και οι **Παρεμβάσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης**. Ενώ το δίκτυο εκπαιδευτικών **“Η Τάξη μας”** κυκλοφορεί αφίσα και προκήρυξη που καλεί σε «Απεργία στα σχολεία εδώ και τώρα! Για τις ζωές και την πραγματική γνώση μαθητών και εκπαιδευτικών».

«Την ώρα που τα κρούσματα φουντώνουν και με μαθηματική ακρίβεια οδηγούμαστε σε επικίνδυνες συνθήκες πριν καν μπούμε στο χειμώνα όπου αναμενόταν το δεύτερο κύμα,

16/6, Οι εκπαιδευτικοί στην απεργία των εργαζόμενων στην Υγεία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

τα αιτήματα των συνδικάτων και του μαχόμενου εκπαιδευτικού κινήματος για λεφτά για την Παιδεία, ολιγομελή τμήματα, νέες αίθουσες και τμήματα, μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών και προσωπικού καθαριότητας και

φύλαξης, είναι ασπίδα προστασίας καταρχήν για τις ζωές, όχι μόνο κάθε εκπαιδευτικού, αλλά των μαθητών μας και των οικογενειών τους», αναφέρει ανάμεσα σε άλλα. «Αλλά ταυτόχρονα είναι και πραγματική ανα-

βάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, της γνώσης και του δημόσιου σχολείου.

Χρειάζονται άμεσα λύσεις! Δεν θα μας τις χαρίσουν, με τους αγώνες μας έχουμε αναγκάσει την Κεραμέως πολλές φορές σε αναδίπλωση, ακόμα και οι ελάχιστες μόνιμες προσλήψεις στην ειδική αγωγή ήταν αποτέλεσμα των αγώνων μας. Η απεργία είναι μονόδρομος για να επιβάλουμε τις λύσεις και για να σταματήσουμε τα σχέδιά της. Με συνελεύσεις, συζητήσεις, ενεργοποίηση των απεργιακών επιτροπών να οργανώσουμε τα σχολεία και τον κλάδο για να πάμε για απεργία διαρκείας, όχι για να ανοίξουν με τους όρους της Κεραμέως.

Σε αυτή την σύγκρουση δεν είμαστε μόνοι μας. Ακόμη και μέσα στην περίοδο της καραντίνας οι εργαζόμενοι έδειξαν ότι δεν είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν για την κρίση. Από τα νοσοκομεία που έκαναν την αρχή στις 7 Απρίλη, μέχρι τα μαζικά συλλαλητήρια των εργατών της Τέχνης, στον Τουρισμό-Επισιτισμό, τις κινητοποιήσεις που ετοιμάζονται στο διήμερο 11-12/9 στην Θεσσαλονίκη, η αντίσταση απέναντι σε αυτή την επίθεση είναι κοινή», συνεχίζει το δίκτυο **“Η Τάξη μας”**.

Με τους χειρότερους -για συνθήκες πανδημίας και μάλιστα σε έξαρση- όρους ετοιμάζεται να ανοίξει τα σχολεία το υπουργείο Παιδείας. Οι τάξεις θα λειτουργήσουν με πλήρη σύνθεση, σε καθημερινή βάση, με δυο μαθητές σε κάθε θρανίο και μοναδικό μέσο προστασίας από τον κορονοϊό την υποχρεωτική χρήση μάσκας. Πρόκειται για την πιο επικίνδυνη κυβερνητική επιλογή για την υγεία των μαθητών, των εκπαιδευτικών και ολόκληρου του περιβάλλοντός τους.

Από μόνη της η αδυναμία του υπουργείου να πάρει μια απόφαση για την ημερομηνία έναρξης της σχολικής χρονιάς (τις τελευταίες βδομάδες πήγε και ήρθε από τις 7 στις 14 Σεπτέμβρη και πάλι πίσω αμέτρητες φορές) ήταν κραυγαλέο δείγμα του πόσο απροετοίμαστο ήταν για να εξασφαλίσει το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων. Οι ανακοινώσεις του για διανομή δυο πάνινων επαναχρησιμοποιούμενων μασκών και... παγουρίνο, επιβεβαίωσαν αυτή την εικόνα. Το ίδιο οι διακηρύξεις του για στελέχωση των σχολείων με το απαραίτητο προσωπικό.

Η περίπτωση των καθαριστριών είναι χαρακτηριστική. Καμιά νέα πρόσληψη δεν έγινε που να εξασφαλίζει τη συνεχή και σχολαστική απολύμανση των τάξεων και όλων των σχολικών χώρων που υπόσχεται το υπουργείο. «Στο Δήμο της Αθήνας αντί για πάνω από 500 σχολικές καθαρίστριες που ζητούσαν οι υπηρεσίες, προσγειώθηκαν οι προσλήψεις στις 264!», αναφέρει η **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας**, καταγγέλοντας ταυτόχρονα το ρατσιστικό αποκλεισμό των μεταναστριών από τις διαδικασίες πρόσληψης (βλέπε σελ. 9).

Έτσι τα σχολεία θα λειτουργήσουν με τον ίδιο -αν όχι και μικρότερο- αριθμό καθαριστριών, η πλειοψηφία των οποίων με μερική απασχόληση κάποιων ωρών. Τα τεστ θα είναι ξανά “δειγματοληπτικά”. Όσο για τους διορισμούς και τις προσλήψεις αναπληρωτών που διαφημίζει το υπουργείο ότι εξασφάλισε με

Περισσότεροι εκπαιδευτικοί, αίθουσες, καθαρίστριες και λιγότεροι μαθητές σε κάθε τάξη

την έναρξη της χρονιάς «χρειάζεται να είμαστε ξεκάθαροι από τη μία πως πρόκειται για δική μας νίκη, των χιλιάδων εκπαιδευτικών που βγήκαμε στους δρόμους τους τελευταίους μήνες ενάντια στα νομοσχέδια της Κεραμέως και την αναγκάσαμε σε αυτή την κίνηση και από την άλλη πως δεν αρκούν σε συνθήκες πανδημίας, απαιτούμε περισσότερες αίθουσες με μικρότερο αριθμό μαθητών και χιλιάδες νέες προσλήψεις» είπε σε συνάντηση της «Τάξης μας» την περασμένη βδομάδα η **Ντίνα Γκαρνέ** από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας. Αντίστοιχα προβληματική είναι η κατάσταση στους βρεφονηπιακούς και δημοτικούς παιδικούς σταθμούς της χώρας.

Ήταν ήδη γνωστό τοις πάσι ότι η ενημέρωση της κυβέρνησης για τον κορονοϊό ήταν ελεγχόμενη, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της πολιτικής της, με εκπροσώπους πρόθυμους να την υπηρετήσουν. Όμως ο **Γκίκας Μαγιορκίνης**, ο αντικαταστάτης του **Τσιόδρα** στις περιπτώσεις που ο ίδιος απουσιάζει, κυριολεκτικά το... τερμάτισε στην ενημέρωση της περασμένης Παρασκευής. Ξεπερνώντας ακόμα και το “μέσο όρο” των 17 μαθητών ανά τάξη της **Κεραμέως**, δήλωσε πως η αύξηση των σχολικών τάξεων και η μείωση των μαθητών ανά τμήμα όχι μόνο μπορεί να μην έχει θετικό αποτέλεσμα στην αντιμετώπιση της πανδημίας, αλλά αντίθετα μπορεί να συνεισφέρει στην εξάπλωσή της λόγω της αύξησης του

αριθμού των εκπαιδευτικών! Πιο απροκάλυπτη αντιεπιστημονική κάλυψη των κυβερνητικών επιλογών δεν υπάρχει.

Η κατακραυγή που ακολούθησε τον ανάγκασε να επανέλθει με ανάρτησή του στο facebook, αλλά μόνο για να επιμείνει στο ίδιο μοτίβο. «Τα σχεδιαγράμματα του Μαγιορκίνη με τις σχολικές αίθουσες των 15 και των 25 μαθητών και πόσο οι πρώτες δεν περιορίζουν κατά πολύ τη διασπορά του ιού σε σχέση με τις δεύτερες, εξοργίζουν. Πού αλήθεια έχει δει τέτοιες αίθουσες; Στα μειονοτικά σχολεία η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη, όχι με 20-25, αλλά με 40-45 μαθητές πολλές φορές μέσα σε τάξεις που μόνο ως “μπουντρούμια” μπορεί να τις χαρακτηρίσει κανείς», είπε στην ίδια συνάντηση ο **Τζεμαλί Μηλιαζήμ**, δάσκαλος στην Ξάνθη.

Καμιά εξήγηση

Καμιά πειστική εξήγηση δεν έχει δοθεί επίσης ούτε στο γιατί σε εμπορικά ή υγειονομικού ενδιαφέροντος καταστήματα πχ 20 τετραγωνικών μέτρων είναι απαραίτητο να ισχύει ο περιορισμός των τεσσάρων ατόμων, αλλά σε μια τάξη του ίδιου μεγέθους δεν υπάρχει πρόβλημα να στοιβάζονται 20 και 25 παιδιά. Όταν μάλιστα στους πρώτους χώρους ο χρόνος παραμονής ενός ατόμου ή μιας παρέας δεν φτάνει σίγουρα τις έξι και επτά ώρες που περνούν οι μαθητές στα σχολεία (και διπλάσιες στα ολοήμερα στα οποία το υπουργείο καλεί τώρα

τους γονείς να προτιμήσουν).

Η απάντηση ότι η αντιμετώπιση εκεί είναι διαφορετική γιατί υπάρχει συνεχής εναλλαγή ατόμων δημιουργώντας “ορφανά” κρούσματα, σε αντίθεση με τις τάξεις που έχουν διαρκώς την ίδια σύνθεση και άρα η όποια μετάδοση είναι πλήρως ιχνηλατήσιμη και περιορίσιμη, είναι γελοία. Οι μαθητές δεν ζουν σε γυάλα ούτε βλέπουν αποκλειστικά τους γονείς και λοιπούς συγγενείς τους. Μετά το σχολείο πάνε φροντιστήριο όπου η σύνθεση δεν είναι ίδια με της τάξης τους αλλά με μαθητές από πολλά σχολεία και τάξεις. Κάνουν βόλτα σε πλατείες ή καφετέριες. Κυκλοφορούν με τις συγκοινωνίες. Βλέπουν φίλους και γνωρίζουν άλλους που δεν σχετίζονται με το σχολικό τους περιβάλλον. Αν οι συνθήκες στα σχολεία τους είναι τέτοιες που τα έχουν μετατρέψει σε εστίες μόλυνσης, τότε αυτόματα μπορούν να δημιουργήσουν “ορφανά” κρουσματα όπου αλλού βρεθούν.

Τα σχολεία θα μπορούσαν κάλλιστα να ανοίξουν με ασφάλεια. Αν η κυβέρνηση είχε εξασφαλίσει όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας, όπως περισσότερες αίθουσες με 15 μαθητές ανά τμήμα, μαζικές προσλήψεις εκπαιδευτικών και καθαριστριών, δωρεάν καθημερινή παροχή масκών και αντισηπτικών, μαζικά δωρεάν τεστ. Και βέβαια είχε συνδυάσει τα παραπάνω με όλα τα υπόλοιπα αναγκαία μέτρα -θωράκισης του ΕΣΥ, ενίσχυσης των συγκοινωνιών κλπ. Μια κυβέρνηση που θα τα είχε κάνει όλα αυτά, δεν θα είχε κανένα λόγο να φοβάται την έξαρση της πανδημίας και να άγεται και να φέρεται με τις ημερομηνίες.

Όμως η κυβέρνηση της ΝΔ δεν έκανε το παραμικρό στο διάστημα που έμειναν κλειστά τα σχολεία για το καλοκαίρι, για να μπορεί τώρα να προχωρήσει με ασφάλεια στο άνοιγμά τους. Εκπαιδευτικοί, μαθητές, γονείς χρειάζεται να προετοιμαστούν για την άμεση αγωνιστική απάντησή τους.

Λένα Βερδέ

ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ STOP στις απολύσεις

Με το εξωφρενικό ενδεχόμενο να απολυθεί μέσα σε μια μέρα το σύνολο των καθαριστριών του Ασκληπείου Βούλας, ήρθαν αντιμέτωποι οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου την περασμένη εβδομάδα. Χάρη στην άμεση κινητοποίηση των ίδιων των καθαριστριών, του σωματείου και των συναδέλφων τους, οι καθαρίστριες κέρδισαν την παραμονή τους στη δουλειά. Ο Δημήτρης Γαρδικλής, εργαζόμενος στο Ασκληπείο και μέλος του σωματείου είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

“Έχει πάρα πολλά χρόνια να ευοδώσει ένας διαγωνισμός για την καθαριότητα του νοσοκομείου με αποτέλεσμα να υπογράφονται μηνιαίες συμβάσεις από τις διοικήσεις με απευθείας αναθέσεις. Τώρα η διοίκηση ζήτησε μειοδοσία από δύο εργολαβικές εταιρείες καθαριότητας. Αυτή η οποία κρίθηκε να αναλάβει είναι μια καινούργια εταιρία στο νοσοκομείο, με αποτέλεσμα σχεδόν 50 καθαρίστριες που εργάζονταν στην άλλη εταιρία – και μερικές δουλεύουν πάνω από 20 χρόνια στο νοσοκομείο – να κινδυνεύουν να απολυθούν. Το σωματείο εργαζομένων έκανε κινητοποίηση έξω από τη συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου και μετά από μια πολύωρη συνεδρίαση κερδίσαμε ότι τίθεται σαν όρος για την υπογραφή σύμβασης από το νέο εργολάβο, η πρόσληψη των καθαριστριών που εργάζονταν ήδη. Αυτές οι γυναίκες αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του εργατικού δυναμικού του νοσοκομείου και θα πρέπει να μονιμοποιηθούν ή τουλάχιστον να αποκτήσουν συμβάσεις αορίστου χρόνου. Καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και πρέπει να τελειώνει το καθεστώς επισφάλειας στο οποίο εργάζονται. Ήταν μια επιτυχία ότι αποτράπηκαν οι απολύσεις αλλά η μάχη συνεχίζεται για μόνιμη και σταθερή δουλειά”.

Στο... γάμο του καραγκιόζη στοχεύει η κυβέρνηση τον κορονοϊό, παίζοντας με την υγεία όλων. Ο καθημερινός αριθμός των κρούσμων βρίσκεται κατά μέσο όρο λίγο κάτω πριν τα 300 και οι υγειονομικοί εκπέμπουν σήμα κινδύνου για την κατάσταση που θα διαμορφωθεί στα δημόσια νοσοκομεία το προσεχές διάστημα. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση αντί να πάρει τα απαραίτητα μέτρα που θα δυναμώσουν το Ε.Σ.Υ, βάζει στο στόχαστρο τη μεταμεσονύχτια κατανάλωση αλκοόλ και συνεχίζει τα περί ατομικής ευθύνης, αμφισβητώντας όλες τις αυτονόητες διεκδικήσεις των εργαζόμενων, όπως αυτές των εκπαιδευτικών για μικρότερες τάξεις.

Άμεσες μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση στην Υγεία, μονιμοποίηση των συμβασιούχων, άφθονα δωρεάν μέσα ατομικής προστασίας, μαζικά τεστ, θα έπρεπε να είναι τα άμεσα μέτρα που θα έπαιρνε μια κυβέρνηση για τα νοσοκομεία της, προκειμένου να μπορούν να αντιμετωπίσουν την πανδημία. Αντί αυτού οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων αναγκάζονται να κατέβουν σε κινητοποίηση την Τετάρτη 2/9 γιατί η δουλειά σε ένα νοσοκομείο ακόμα δεν θεωρείται αυτονόητη Βαριά κι Ανθυγιεινή Εργασία. Στις 11/9 απεργούν και διαδηλώνουν στη Θεσσαλονίκη καθώς, όχι μόνο δεν προσλήφθηκαν οι εργαζόμενοι που έχει ανάγκη το ΕΣΥ –οι κενές οργανικές θέσεις φτάνουν τις 35.000– αντίθετα από την αρχή της χρονιάς μειώθηκε το προσωπικό κατά 5.000 εργαζόμενους!

Και οι καταγγελίες από νοσοκομεία και κέντρα Υγείας, έρχονται από παντού.

Στη **Χαλκίδα** ο Σύλλογος Εργαζομένων του νοσοκομείου καταγγέλει ότι οι εργαζόμενοι “που νοσήλευσαν, χωρίς να το γνωρίζουν, ασθενή θετικό στον ιό... προσέρχονται κανονικά στις βάρδιες και θα εξετασθούν για τον covid19 πέντε ημέρες μετά την έκθεση. Στην ανακοίνωσή τους οι εργαζόμενοι υπογραμμίζουν ότι “δυστυχώς, ο χρόνος που κερδήθηκε από τους 2,5 μήνες εγκλεισμού του Ελληνικού Λαού, δεν επενδύθηκε για να στελεχωθεί το δημόσιο σύστημα υγείας, επαρκώς, για να αντιμετωπίσει την

16/6, Απεργία στα Νοσοκομεία

11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ Τα Νοσοκομεία απεργούν για όλους μας

πανδημία! Αυτοί, που κατηγορούν τα παιδιά μας ότι κυκλοφορούν στα μπαρ και διαδίδουν τον ιό, δεν δίνουν δεκάρα τσακιστή για την υγεία και την ασφάλεια του υγειονομικού προσωπικού, των ασθενών και των επισκεπτών, όχι μόνο του δικού μας νοσοκομείου αλλά και όλων των νοσοκομείων της χώρας”.

Στην **Ξάνθη** των δεκάδων κρουσμάτων το νοσοκομείο μένει ξανά χωρίς μοριακό αναλυτή για τη διερεύνηση τεστ κορονοϊού. Ο μοριακός αναλυτής έχει γίνει ένα μπαλάκι ανάμεσα στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης απ’ όπου είχε μεταφερθεί και στο νοσοκομείο της Ξάνθης. Με την άνοδο των κρουσμάτων στη Θεσσαλονίκη όμως ο μοριακός αναλυτής είναι απαραίτητος στο Ιπποκράτειο. Σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ, “το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο είναι το μεγαλύτερο Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης, νοσοκομείο αναφοράς για παιδιά που πάσχουν από κορονοϊό. Και όμως έμεινε χωρίς μοριακό αναλυτή αφού μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο Ξάνθης. Εξυπηρετήθηκε για μικρό χρονικό διάστημα από το ΑΧΕΠΑ. Τα αποτελέσματα του εργαστηριακού ελέγχου των δειγμάτων καθυστερούν. Έτσι αποφάσισαν να μεταφέρουν τον μοριακό αναλυτή από το Νοσοκομείο της Ξάνθης στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης. Πάλι τώρα το Νοσοκομείο της Ξάνθης είναι χωρίς μοριακό αναλυτή”.

Στην **Αλεξανδρούπολη**, όπως καταγγέλει το σωματείο εργαζομένων του νοσοκομείου που αποτελεί νοσοκομείο αναφοράς για την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, “οι μάσκες υψηλής προστασίας ffp2 που προμηθεύτηκε το Νοσοκομείο από το Υπουργείο Υγείας ήταν ακατάλληλες για την περιθάλψη περιστατικών κορωνοϊού. Δεν προσφέρουν καμία ατομική προστασία στο προσωπικό σύμφωνα με την Επιτροπή Λοιμώξεων του νοσοκομείου η οποία ενημέρωσε εγγράφως την Διοίκηση, την ΥΠΕ και το Υπουργείο Υγείας. Οι εν λόγω μάσκες σύμφω-

να με τις προδιαγραφές είναι για άλλη χρήση και αποσύρθηκαν”.

Η **Λέσβος** από την εβδομάδα του δεκαπεντάυγουστου ήρθε αντιμέτωπη με μια κατακόρυφη αύξηση κρουσμάτων. Στο δεύτερο δεκαπενήμερο του Αυγούστου τα κρούσματα άγγιξαν τα 100. Αρχικά τα κρούσματα που εντοπίστηκαν είχαν σχέση με την εκκλησία. Παπάδες, ψάλτες, οι οικογένειές τους και πιστοί που είχαν σχέση μαζί τους. Η κυβέρνηση πήρε το δραστικό μέτρο να επιβάλλει το κλείσιμο των μπαρς τα μεσάνυχτα και απαγόρευση συναθροίσεων άνω των 9 ατόμων! Σχεδόν δυο εβδομάδες μετά ο ιός χτυπάει χώρους εργασίας του δήμου, γηροκομείο του νησιού και εργαζόμενους του νοσοκομείου, ενώ μόλις στις 31 Αυγούστου κλιμάκιο του ΕΟΔΥ μετέβη στο νησί για ελέγχους στους μαζικούς χώρους. Την ίδια ώρα το νοσοκομείο της Μυτιλήνης δεινοπαθεί από τις ελλείψεις και εξετάζεται η χρήση της νέας Υγειονομικής Μονάδας στη Μόρια για νοσηλεία ασθενών με κορο-

νοϊό. Όπου Υγειονομική Μονάδα Μόριας, σημαίνει μια μεγάλη τέντα που έχει στηθεί, με 67 κρεβάτια, η οποία προοριζόταν για να καλύψει τις ανάγκες των χιλιάδων προσφύγων και μέχρι σήμερα δεν έχει μπει σε λειτουργία.

Άλλωστε, η κρατική αντιμετώπιση των προσφύγων σε σχέση με τον κορονοϊό, είναι μια ακόμη πτυχή που δείχνει την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας. Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας επισκέφτηκε τη Μόρια πριν δυο εβδομάδες για να εγκαινιάσει με πολλές τυμπανοκρουσίες την Υγειονομική Μονάδα. Ταυτόχρονα όμως 25.000 πρόσφυγες συνεχίζουν να ζουν είτε κλεισμένοι στο στρατόπεδο, είτε στην τεράστια παραγκούπολη που απλώνεται απ’ έξω, χωρίς τις στοιχειώδεις συνθήκες υγιεινής και με ανανεούμενες καραντίνες. Τις τελευταίες ημέρες 60 κρατούμενοι στο κέντρο κράτησης της Μόριας ξεκίνησαν απεργία πείνας γιατί χωρίς κανένα λόγο βρίσκονται φυλακισμένοι σε άθλιες συνθήκες.

Από τον **Έβρο** έρχεται η άλλη καταγγελία αυτή τη φορά από τους εργαζόμενους του Κέντρου Υγείας Σουφλίου: “τα ύποπτα κρούσματα εξετάζονται σε μια ακατάλληλη σκηνή την οποία παραχώρησε ο Ερυθρός Σταυρός όπου το χειμώνα η θερμοκρασία είναι κάτω του μηδενός και το καλοκαίρι βράζει. Ζητήθηκε οικίσκος και το αίτημα δεν ικανοποιήθηκε. Απολύμανση μετά από επιβεβαιωμένα περιστατικά κορωνοϊού δεν γίνεται άμεσα. Ο ΕΟΔΥ παραπέμπει στο Δήμο και ο Δήμος ανταποκρίνεται μετά από ημέρες. Μεγάλη είναι η έλλειψη υγειονομικού υλικού. Αναγκάζονται οι ίδιοι οι εργαζόμενοι να αγοράζουν Μέσα Ατομικής Προστασίας. Διαμαρτύρονται για την επικινδυνότητα και εκφράζουν κραυγή αγωνίας”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι αγώνες στα νοσοκομεία δεν σταμάτησαν κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Τα τεστ στους εργαζόμενους που γυρνάνε από διακοπές είναι μια κατάκτηση αυτών των αγώνων.

Η διασπορά του ιού έχει να κάνει με τις συνθήκες που είναι αναγκασμένη να ζει η εργατική τάξη. Γι’ αυτό και χρειάζεται να απαιτήσουμε ότι αυτό που έγινε με την εξέταση των εργαζομένων στα νοσοκομεία, θα γίνει στα σχολεία, στους δήμους, σε κάθε μικρή και μεγάλη επιχείρηση όπου ο κόσμος συνωστίζεται για να εργαστεί. Την ίδια ώρα στα νοσοκομεία όχι μόνο δεν προσλαμβάνουν αλλά απολύουν.

Γι’ αυτό έχει σημασία η μαζική συμμετοχή στις 11 και 12 Σεπτέμβρη. Γιατί μπορεί να ακύρωσαν τη ΔΕΘ, αλλά ο Μητσοτάκης θα πάει να συνεννοηθεί με τα αφεντικά στη Θεσσαλονίκη. Κι αυτό σημαίνει νέα μνημόνια στις πλάτες μας. Η απεργία των υγειονομικών και το πανεργατικό συλλαλητήριο θα είναι η αρχή μιας αλυσίδας αγώνων για να μην περάσουν αυτά τα νέα μνημόνια.

Στον Αγ. Σάββα προγραμματίζουμε την Πέμπτη 3/9, 1μμ, ανοιχτό ΔΣ - επιτροπή αγώνα στο προαύλιο του νοσοκομείου για την οργάνωση της συμμετοχής στη διαδήλωση της Θεσσαλονίκης και κάνουμε την προσπάθεια να γίνει και στην πύλη του νοσοκομείου συγκέντρωση από όσους συναδέλφους δεν ανέβουν.

Κατερίνα Πατρικίου,

γραμματέας Συλλόγου Εργαζομένων νοσοκομείο Αγ.Σάββας

Οργανώνουμε την απεργία στις 11/9

Νοσοκομείο Αγ. Σάββας

Πέμπτη 3/9, 1μμ, προαύλιο συνεδρίαση Επιτροπής Αγώνα κι ανοιχτό Δ.Σ του Συλλόγου Εργαζομένων

ΓΝΑ Γεννηματάς

Πέμπτη 3/9, 1μμ, γραφείο σωματείου συνεδρίαση Επιτροπής Αγώνα
Το σωματείο εργαζομένων του ΓΝΑ Γεννηματάς αποφάσισε στάση εργασίας στις 11/9 10πμ - 12μες

Νοσοκομείο Αγ. Όλγα:

Πέμπτη 3/9, 1μμ, Κυλικείο συνεδρίαση Επιτροπής Αγώνα

Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης

Πέμπτη 3/9, 2μμ, Κυλικείο συνεδρίαση Επιτροπής Αγώνα

Παίδων Αγλ.Κυριακού

Δευτέρα 7/9, 1μμ, Ακτινολογικό συνεδρίαση Επιτροπής Αγώνα

ΑΔΕΔΥ Κινητοποίηση για τα ΒΑΕ

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Εργασίας για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα καλεί η ΑΔΕΔΥ την Τετάρτη 2 Σεπτέμβρη στις 9.30πμ. Αφορμή για την κινητοποίηση είναι η απόφαση του Βρούτση για συγκρότηση Επιτροπής «Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματών» χωρίς την εκπροσώπηση του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου των εργαζόμενων στο Δημόσιο.

Την ίδια μέρα, όπως αναφέρει η ανακοίνωση της ΑΔΕΔΥ, προγραμματίζεται «στο Υπουργείο Εργασίας ακρόαση φορέων για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά». Γι' αυτό το λόγο καλεί τα συνδικαλιστικά στελέχη των Ομοσπονδιών που τις αφορούν τα ΒΑΕ να δώσουν το παρών στη συγκέντρωση με αιτήματα:

«Άμεση ρύθμιση, με οριστικό τρόπο, ΤΩΡΑ, για την απρόσκοπτη καταβολή του Ανθυγιεινού Επιδόματος. Καμία περικοπή και υποβάθμιση στο ανθυγιεινό επίδομα, έτσι όπως χορηγείται σήμερα. Επέκταση του ανθυγιεινού και σε άλλες κατηγορίες και ειδικότητες που το δικαιούνται και έχουν εξαιρεθεί. Επέκταση στους υπαλλήλους ορισμένου χρόνου, όπως και στους μόνιμους δικαιούχους. Αναβάθμιση κατηγοριών από κατώτερη σε ανώτερη αιτιολογημένα, με αντίστοιχη αύξηση του ανθυγιεινού επιδόματος και επέκταση του θεσμού των ΒΑΕ στους εργαζόμενους του Δημοσίου. Πλήρη κάλυψη των εργασιακών χώρων του ελληνικού δημοσίου με τους απαραίτητους γιατρούς εργασίας και εθνικούς υπεύθυνους ασφαλείας, καθώς και τη λήψη όλων των μέτρων που απαιτούνται για την ασφάλεια των εργαζομένων. Επέκταση της αρμοδιότητας του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας στο Δημόσιο τομέα».

Η κίνηση του **Βρούτση** να εξαιρέσει από μια Επιτροπή για τα ΒΑΕ την ΑΔΕΔΥ, η οποία εκπροσωπεί 563.000 εργαζόμενους στο Δημόσιο εκ των οποίων οι 93.000 εργάζονται σε Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα, είναι όντως πρόκληση. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εντάσσεται στην προσπάθεια εξαίρεσης κλάδων από τα ΒΑΕ ή (και) περικοπής του ανθυγιεινού επιδόματος, κάτι που αποτελούσε πάντα στόχο όλων των κυβερνήσεων. Αλλά και στην προσπάθεια να αποφύγει ο υπουργός οποιοδήποτε αίτημα για ένταξη στα ΒΑΕ άλλων κλάδων ή ειδικοτήτων που αναμφισβήτητα το δικαιούνται. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, που βάζουν καθημερινά τη ζωή τους σε κίνδυνο ειδικά σήμερα σε περίοδο πανδημίας, δεν είναι το μόνο παράδειγμα. Αυτός είναι και ο βασικός λόγος που το επόμενο βήμα της ΑΔΕΔΥ απέναντι στις προκλήσεις Βρούτση χρειάζεται να είναι απεργιακό.

Α.Β.

24ωρη πανελλαδική απεργία πραγματοποιήσαν τη Δευτέρα 31 Αυγούστου οι 2.400 εργαζόμενοι/ες στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ) των Δήμων. Εκατοντάδες συμμετείχαν στην πανελλαδική διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη, ενάντια στη λήξη των συμβάσεών τους την ίδια μέρα.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή του ο ΠΑΣΕΚΔΑΠ: «Δύο χιλιάδες τετρακόσιοι συμβασιούχοι εργαζόμενοι επί πολλά συνεχή έτη στα ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ των Δήμων βρίσκονται προ των πυλών της απόλυσης. Αιτία, οι επιλογές και οι χειρισμοί των συναρμόδιων Υπουργείων που προκάλεσαν χρηματοδοτική ασφυξία στις Δομές, με αποτέλεσμα η ανεργία να απειλεί πάνω από τους μισούς εργαζόμενους στα ΚΔΑΠ... Οι συμβάσεις μας λήγουν στις 31/08/2020 και κανείς δεν ξέρει αν θα εργάζεται από 01/09/2020 ή θα οδηγηθεί στα μητρώα του ΟΑΕΔ. Επιλέγουμε την ημέρα αυτή, με αυτόν τον έντονο συμβολισμό, καθώς κάθε χρόνο τέτοιες μέρες ο κλάδος μας κυριεύεται από ανασφάλεια και αγωνία. Πολύ δε περισσότερο φέτος που σε ΟΛΕΣ τις δημοτικές Δομές ΚΔΑΠ πανελλαδικά έχουν εξασφαλιστεί πολύ λιγότερα επιδοτούμενα παιδιά από όσα απαιτούνται

Απεργία σε Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών

31/8, Απεργιακή διαδήλωση εργαζόμενων σε ΚΔΑΠ στη Θεσσαλονίκη.

για να καθίσταται βιώσιμη η λειτουργία τους».

Οι απεργοί απαιτούν μόνιμες δομές ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ στους Δήμους με κρατική χρηματοδότηση και τη μονιμοποίηση όλων των εργαζόμενων. Η κυβέρνηση αντί να χρηματοδοτήσει τις κοινωνικές δομές παντού, ετοιμάζει δώ-

ρα στους επιχειρηματίες φίλους της που θα ανακοινώσει ο Μητσotάκης στο Βελλίδειο στις 12/9. Είναι ανάγκη να βρει μπροστά του το εργατικό κίνημα που διεκδικεί μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις στους δήμους, στα νοσοκομεία, στα σχολεία!

ΑΡΣΙΣ

Στάση εργασίας 10πμ-1μμ και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα κεντρικά γραφεία της ΜΚΟ Άρσις πραγματοποιήσαν τη Δευτέρα 31 Αυγούστου οι εργαζόμενοι στο χώρο, ύστερα από απόφαση του Σωματείου τους. Η απεργιακή κινητοποίηση ήταν η πρώτη απάντηση στις 13 απολύσεις εργαζόμενων από το πρόγραμμα ένταξης προσφύγων ΕΣΤΙΑ II.

«Από τις πρωινές ώρες υπήρξε προκλητική παρουσία της αστυνομίας στην είσοδο των γραφείων, η οποία μετά από παρέμβαση από το Σωματείο απομακρύνθηκε», αναφέρει η ανακοίνωση μετά την κινητοποίηση. Ενώ σε προηγούμενη ανακοίνωσή του, το Σωματείο εξηγούσε πώς το συγκεκριμένο πρόγραμμα όχι μόνο δεν καλύπτει τις ανάγκες των προσφύγων αλλά και οδηγεί σε περικοπή θέσεων εργασίας.

«Στην δική μας περίπτωση, στην ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ (αν και είμαστε σίγουροι/ες πως θα ακολουθήσουν και άλλες ανάλογες δυσάρεστες εξελίξεις) η εργασιακή ανεσιτότητα του ΕΣΤΙΑ II αφορά αρχικά 13 αιφνίδιες απολύσεις στα μέσα του Αυγούστου», ανέφερε. «Δίχως μέριμνα, δίχως προειδοποίηση. Δίχως κανέναν σεβασμό του εργατικού δικαίου: όλοι/ες οι εργαζόμενοι/ες καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες (και αυτό φαίνεται έμπρακτα καθώς η ανάγκη των υπηρεσιών που προσφέρουν παραμένει εντονότατη ενώ οι ίδιοι/ες απολύονται) και όμως καμία αναφορά σε αποζημίωση δεν έγινε στην επίσημη επιστολή απόλυσης που... μοιράστηκε μαζικά. Ενώ η ΑΡΣΙΣ ήταν πολλούς μήνες σε διάλογο για το αν θα προχωρήσει και πώς στη συνεργασία με το πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ II και γνώριζε τις ειδικότητες που θα περικοπούν και κατά πόσο, δεν έκανε καμία προστατευτική κίνηση προς τους/ις εργαζόμενους/ες. Ούτε για να εξασφαλίσει ότι όσοι/ες μένουν ακάλυπτοι/ες από το νέο πρόγραμμα θα έχουν εργασία, ούτε για να συνεχίσουν οι εξυπηρετούμενοι/ες (στο βωμό και στο όνομα των οποίων κλείνονται όλες οι συνεργασίες και 'παίρνονται' όλα τα προγράμματα, άρα για να είμαστε σαφείς και τα χρήματα που την συντηρούν) να λαμβάνουν τις περικομμένες υπηρεσίες. Χαρακτηριστικό άλλωστε είναι πως από τις θέσεις εργασίας που βρέθηκαν εν κινδύνω, οι ανώτερες διοικητικές καλύφθηκαν. Η εργασιακή ανασφάλεια δεν είναι οριζόντια, αντίθετα αφορά τους/ις εργαζόμενους/ες του πεδίου».

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ

Σε συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Εργασίας προχώρησαν την Τετάρτη 26 Αυγούστου δεκάδες εργαζόμενοι στον επισιτισμό-τουρισμό, συνεχίζοντας τον αγώνα τους ενάντια στις επιθέσεις κυβέρνησης και εργοδοτών.

Την κινητοποίηση καλούσε το **Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού Ξενοδοχείων Αττικής** και με πανό συμμετείχαν το **Σωματείο Εργαζόμενων στο Royal Olympic** και το **αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζόμενων σε επισιτισμό-τουρισμό «Καμαριέρα»**. Μαζί τους ενώθηκαν και εργαζόμενοι στον πολιτισμό -ο **Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος** με το πανό του, μέλη του **Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών** και της **ΠΟΘΑ**.

Όλοι μαζί οι εργαζόμενοι απαίτησαν

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Στους παιδικούς σταθμούς του Δήμου Αγίας Παρασκευής δουλεύουν 178 εργαζόμενοι αορίστου χρόνου και 48 με πρόγραμμα ΕΣΠΑ. Ο **δεξιός δήμαρχος, Βασίλης Ζορμπάς**, αποφάσισε ότι θα απολύσει τους 24 από τους 48, με τη συντριπτική πλειοψηφία να είναι γυναίκες, μη ανανεώνοντας τις συμβάσεις, με τη δικαιολογία ότι δεν έχουν εγγραφεί αρκετά παιδιά. Επίσης, θέλουν να πάρουν δύο αίθουσες από τους παιδικούς σταθμούς για να στεγάσουν τα νηπιαγωγεία. Τον Ιούνιο που άνοιξε αυτό το θέμα, ο δήμαρχος είχε υποσχεθεί ότι θα καλυφθούν όλα τα παιδιά και θα κρατήσει όλους τους εργαζόμενους.

Το σωματείο διεκδικεί όχι μόνο να παραμείνουν στη δουλειά όλοι οι συμβασιούχοι, αλλά τη μονιμοποίησή τους, καθώς και περισσότερες αίθουσες για λιγότερα παιδιά ανά αίθουσα. Τη Δευτέρα 31/8 συνεδρίασε το ΔΣ του ΠΑΙΣΔΑΠ (ΠΑΙΔικοί Σταθμοί Δήμου Αγ. Παρασκευής) με παρουσίαις πάντα από 70 εργαζομένων, γονέων, αλληλέγγυων και αγωνιστών της δημοτικής παράταξης "Φυσάει κόντρα". Την ψηφοφορία την έχασε ο Δήμαρχος, αλλά ξέρουμε ότι θα προσπαθήσει να περάσει τις απολύσεις πλάγια μέσω της οικονομικής επιτροπής -που έχει την απόλυτη πλειοψηφία και του δημοτικού συμβουλίου. Η **Βιβή Νιαβή**, μέλος του σωματείου εργαζομένων του δήμου, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ότι το σωματείο δεν θα αφήσει να περάσει αυτή η επίθεση και ακόμα κι αν προσπαθήσουν να το περάσουν μέσω τηλεδιασκέψεων, θα οργανωθούν κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Σταμάτης Χατζηδήμου, ΣΕΚ Αγ.Παρασκευής

Δύο γηροκομεία στη Θεσσαλονίκη χτυπήθηκαν από τον κορονοϊό με συνέπεια δεκάδες να νοσήσουν κι αρκετοί να χάσουν τη ζωή τους. Πώς φτάσαμε σε αυτό; Υπάρχουν ευθύνες;

Στο Βοήθεια στο Σπίτι όλα αυτά τα χρόνια προσπαθούμε να βοηθάμε τους ηλικιωμένους στο περιβάλλον τους, ώστε να μένουν σε αυτό και να μην αναγκάζονται να μπαίνουν σε ιδρύματα. Και γιατί είναι ούτως ή άλλως καλύτερο, αλλά και γιατί έχουμε μια εικόνα των ιδρυμάτων αυτών. Εκτός από κάποια πανάκριβα, τα υπόλοιπα έχουν άθλιες συνθήκες. Τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό, σε συνθήκες υγιεινής, σε γιατρούς που πρέπει να έχουν κλπ. Αυτή ήταν η κατάσταση ήδη πριν την πανδημία. Είναι σαφές ότι και μετά το ξέσπασμα του κορονοϊού, όχι μόνο δεν διόρθωσαν τίποτα από την προηγούμενη κατάσταση, αλλά την άφησαν να εξελιχθεί, χωρίς μέτρα προστασίας κι ασφάλειας κι έτσι δημιουργήθηκε όλη αυτή η αλυσίδα των κρουσμάτων.

Η ευθύνη λοιπόν βρίσκεται στη λογική του κέρδους που διέπει αυτά τα ιδρύματα, αντί για την έγνοια του πώς θα προσφέρουν στην τρίτη ηλικία. Χαρακτηριστικό αυτού είναι το γεγονός ότι σε όλη τη Θεσσαλονίκη υπάρχει μόνο ένα δημόσιο γηροκομείο, ο Αγ.Παντελεήμονας, κι όλα τα άλλα είναι ιδιωτικά. Ο Αγ. Παντελεήμονας έχει μια ουρά αναμονής που φτάνει τα δύο με τρία χρόνια. Πολλές φορές ο άνθρωπος δεν προλαβαίνει να μπει στο γηροκομείο όταν έρθει η σειρά του.

Παίζει όμως ρόλο και η κατάσταση του δημόσιου συστήματος Υγείας και πώς το έχουν καταντήσει οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια. Πριν 15 χρόνια είχαμε στη Θεσσαλονίκη 8 δήμοσια νοσοκομεία. Ούτε τότε καλύπτονταν όλες οι ανάγκες. Αντί να φτιάξουν παραπάνω, κλείσανε τρία νοσοκομεία. Ένα από αυτά μάλιστα ήταν το Λοιμωδών που θα μπορούσε να έχει πολύ μεγάλη συνεισφορά στην αντιμετώπιση του κορονοϊού. Τα νοσοκομεία πλέον είναι λιγότερα σε αριθμό, με μικρό αριθμό εργαζομένων σε σχέση με τις ανάγκες, εξουθενωμένο και με μεγάλες ελλείψεις σε όλα όσα χρειάζονται για να ανταπεξέλθουν στην πρόκληση της πανδημίας.

Ο ρόλος του Βοήθεια στο Σπίτι, μέσα στις συνθήκες της πανδημίας είναι ακόμα μεγαλύτερος. Ποιά είναι η κατάσταση του προγράμματος;

Το Βοήθεια στο Σπίτι είναι ένα πρόγραμμα που υπάρχει σχεδόν σε κάθε δήμο της χώρας. Έχει απλωθεί από το 2003 σε τουλάχιστον 1.000 σημεία. Όλα αυτά τα 17 - 18 χρόνια δουλεύουμε ως συμβασιούχοι, με παρατάσεις κι ανανεώσεις. Όπως είναι λογικό με τόσα χρόνια

27/6/18, Πανελλαδική απεργιακή διαδήλωση εργαζόμενων στο Βοήθεια στο Σπίτι. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγυή

Βοήθεια στο Σπίτι - όχι θάνατοι στα γηροκομεία

Ο Νίκος Χατζάρας, συνδικαλιστής στο Βοήθεια στο Σπίτι στη δυτική Θεσσαλονίκη, μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη για τον αγώνα των εργαζόμενων που στηρίζουν τους ηλικιωμένους

ανανεώσεων από ένα σημείο και μετά διεκδικούμε τη μονιμοποίησή μας. Είναι προφανές ότι δεν σταμάτησε, ούτε θα σταματήσει η ανάγκη του Βοήθεια στο Σπίτι. Αντίθετα σε αυτές τις συνθήκες που διανύουμε είναι πολύ πιο απαραίτητες τέτοιες υπηρεσίες. Όλο το τελευταίο διάστημα μας καλούσαν να βάλουμε πλάτη, μας λέγανε ήρωες κι άλλα τέτοια, αλλά συνεχίζουν να μας έχουν συμβασιούχους. Ήδη από το Δεκέμβρη του 2018 έχει ψηφιστεί νόμος που προκηρύσσει θέσεις για το ΒοΣ. Ενάμιση χρόνο μετά δεν είχε γίνει τίποτα. Κάτω από τις πιέσεις των κινητοποιήσεών μας έφτασαν να βγάλουν προκήρυξη τον Ιούνιο.

Και πάλι όμως αντί να πάρουν παραπάνω κόσμο μέσα σε αυτές τις

συνθήκες, οι εργαζόμενοι του προγράμματος μειώνονται. Από 4.500 το 2010, πλέον είμαστε 3.000 εργαζόμενοι. Είναι μια τεράστια μείωση. Αυτό έγινε γιατί πολλοί συναδελφοί δικαιολογημένα δεν μπορούσαν να αντέξουν την απληρωσιά που συχνά πυκνά αντιμετωπίζουμε, ή γιατί πολλοί έφταναν να βγαίνουν στη σύνταξη και λόγω της απαγόρευσης προσλήψεων δεν αναπληρώνονταν. Ως αποτέλεσμα τα προγράμματα ΒοΣ έμεναν με όλο και λιγότερους εργαζόμενους. Σε πολλές περιπτώσεις λόγω ελλείψεων, ένας εργαζόμενος καλείται να κάνει τη δουλειά του κοινωνικού λειτουργού, του νοσηλευτή και του οικογενειακού βοηθού, από σπίτι σε σπίτι.

Λιγότερος κόσμος καλείται να κα-

λύψει αυξημένες ανάγκες. Αν πάρουμε υπόψη και το γεγονός ότι πολλός περισσότερος ηλικιωμένος κόσμος μένει μόνος του, γιατί τα παιδιά φεύγουν στο εξωτερικό ή σε άλλες πόλεις για να βρουν δουλειά, ειδικά στη Βόρεια Ελλάδα της ανεργίας, καταλαβαίνει ο καθένας τις αυξημένες ανάγκες. Στο δήμο Αμπελοκήπων - Μενεμένης που δουλεύω εγώ, εξυπηρετούμε 150 άτομα και οι πραγματικές ανάγκες ξεπερνούν τους χίλιους.

Οι εργαζόμενοι του Βοήθεια στο Σπίτι είχατε σειρά κινητοποιήσεων το προηγούμενο διάστημα. Πως σκοπεύετε να συνεχίσετε;

Η συζήτηση για τη συνέχεια είναι ξεκινήσιμη. Στόχος μας τώρα είναι η εξασφάλιση των συναδέλφων που θα μείνουν εκτός προκήρυξης. Μπορεί να προκηρύχθηκαν οι θέσεις αλλά ένα 15% - 20% των συναδέλφων θα μείνουν απ' έξω. Διεκδικούμε λοιπόν ότι κανείς και καμία από αυτούς δεν θα χάσει τη δουλειά του και θα μπου σε μόνιμες θέσεις. Δεν μένουμε εκεί. Διεκδικούμε αύξηση της χρηματοδότησης για να έχουμε τον εξοπλισμό που χρειαζόμαστε και νέες μαζικές προσλήψεις για να μπορέσουμε να καλύψουμε όλες τις ανάγκες, είτε με πανδημία είτε χωρίς.

Είμαστε μπροστά σε ένα διήμερο εργατικών κινητοποιήσεων στη Θεσσαλονίκη, στις 11 και 12 Σεπτεμβρίου. Ποιά είναι η σημασία του;

Πράγματι, την Παρασκευή 11 Σεπτεμβρίου βγαίνουν στο δρόμο οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία και το Σάββατο 12 Σεπτεμβρίου όλοι οι εργατικοί κλάδοι μαζί, ενάντια στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Είναι ένα σημαντικό διήμερο που έχουμε ξεκινήσει να οργανώνουμε. Αφορά ιδιαίτερα και τους εργαζόμενους στους δήμους. Το τελευταίο διάστημα έχουμε δει πολλές ξεχωριστές κινητοποιήσεις στους ΟΤΑ. Για τα ΒΑΕ, για την καθαριότητα, για τους παιδικούς σταθμούς, για τα ΚΔΑΠ που απήργησαν τη Δευτέρα ενάντια στις απολύσεις. Οι κινητοποιήσεις 11 και 12 Σεπτεμβρίου είναι μια καλή αφορμή για να ενωθούν οι αντιστάσεις των συναδέλφων στους ΟΤΑ και να συντονιστούν με τους εργαζόμενους στην Υγεία, στην εκπαίδευση και όλα τα εργατικά κομμάτια που βλέπουμε να βγαίνουν σε αγώνες τη φετινή χρονιά.

Θα είναι η καλύτερη απάντηση στην κυβέρνηση την ώρα που θα βγαίνει να αναγγείλει το πώς θα φορτώσει στις πλάτες μας τόσο την αποτυχία της για τον κορονοϊό, όσο και τα σπασμένα της οικονομικής κρίσης. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης μαζί με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες του Συντονιστικού Νοσοκομείων δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις στην επιτυχία του διημέρου.

20/4/15, Απεργιακή διαδήλωση την πρώτη μέρα της δίκης στον Κορυδαλλό

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α. Απεργία και διαδήλωση τη μέρα απόφασης

Έφτασε η ώρα της αναγγελίας της ημερομηνίας στην οποία το δικαστήριο θα ανακοινώσει την απόφασή του για τη νεοναζιστική συμμορία στη δίκη της Χρυσής Αυγής. Οι αγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης ολοκληρώνονται μέσα στη βδομάδα 31/8 – 4/9.

Τα φαινόμενα διάλυσης της Χρυσής Αυγής που συνεχίστηκαν και μέσα στο καλοκαίρι δεν χωράνε κανένα απολύτως εφησυχασμό. Ο ρατσισμός συνεχίζει να είναι η επίσημη πολιτική της ΝΔ, η Αστυνομία συνεχίζει να δρα μαζί με τους φασίστες σε επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες και πρόσφυγες όπως στο Τυμπάκι και στη Λέσβο – και αυτά τα δύο μαζί τους ξαναστρώνουν το έδαφος. Θα χρειαστεί κλιμάκωση των κινητοποιήσεων από τη μεριά του αντιφασιστικού κινήματος ώστε να μην πέσουν στα μαλακά, αλλά να καταδικαστούν παραδειγματικά και να μπουν φυλακή όλοι, και οι δολοφόνοι και η ηγεσία της Χρυσής Αυγής.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης στις αγορεύσεις τους επιμένουν στο ανέκδοτο της “πολιτικής σκευωρίας”. Ο Ν. Μιχαλόλιας στις 28/8 περιορίστηκε στον ισχυρισμό ότι όλοι οι μάρτυρες είναι αναξιόπιστοι καθώς είναι ιδεολογικά και πολιτικά εχθροί της Χρυσής Αυγής. Εκτός των άλλων, στις αναφορές του, την “τιμητική” τους είχαν η **ΚΕΕΡΦΑ** και η **Εργατική Αλληλεγγυή**. Αναρωτήθηκε γιατί αποτέλεσε κορυφαίο στοιχείο της αποδεικτικής διαδικασίας η μαρτυρία του **Πέτρου Κωνσταντίνου**, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, ο οποίος “κάνει πορεία με σημαίες και κοντάρια” ενώ αντίστοιχα για την Κατερίνα Θωίδου ανέφερε ότι ήταν δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγυής και συγγραφέας του βιβλίου “Φάκελος ΧΑ” καθώς και ότι συμμετείχε σε κοινή συνέντευξη τύπου της ΚΕΕΡΦΑ και της **Πακιστανικής Κοινότητας**. Στο μοτίβο περί σκευωρίας συνέχισε στις 31/8 και 1/9 ο Γ. Μιχαλόλιας. Ο επόμενος και τελευταίος συνήγορος υπεράσπισης θα είναι ο Τάκης Μιχαλόλιας ενώ οι συνεδριάσεις του δικαστηρίου θα είναι καθημερινές μέχρι την Παρασκευή 4/9.

Η ΚΕΕΡΦΑ παίρνει την πρωτοβουλία για οργάνωση πανεργατικής κινητοποίησης τη μέρα της απόφασης. Διακινεί κείμενο υπογραφών και ψήφισμα στα συνδικάτα και οργανώνει τοπικές εκδηλώσεις μέσα στο Σεπτέμβρη.

Το οργανωμένο εργατικό κίνημα δεν μπορεί να λείπει από εκείνη τη μέρα καθώς ήταν και συνεχίζει να είναι ο πρωταγωνιστής στη μάχη για την απομόνωση της Χρυσής Αυγής και στη μάχη ενάντια στο ρατσισμό. Δεν μπορούν να λείπουν οι εκπαιδευτικοί που έδωσαν αγώνες κόντρα στους Χρυσανγίτες και τις κυβερνήσεις ενάντια στον αποκλεισμό των παιδιών των μεταναστών και των προσφύγων από τα σχολεία, οι νοσοκομειακοί που παλεύουν για πρό-

σβαση στην Υγεία για κάθε μετανάστη και απέκρουσαν χρυσαυγίτικες μεθοδεύσεις όπως αιμοδοσία μόνο για Έλληνες, οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ που μποϊκόταραν την τηλεοπτική προβολή της Χρυσής Αυγής με στάσεις εργασίας.

Παίρνουμε έμπνευση από το κίνημα Black Lives Matter στις ΗΠΑ που μετά και τον πισώπλατο πυροβολισμό του **Τζέικομπ Μπλέικ** στο Γουισκόνσιν έχει προχωρήσει σε δεύτερο γύρο διαμαρτυριών και από την απεργία των αθλητών που έχουν σταματήσει τα πρωταθλήματα στην Αμερική.

Παλεύουμε για μια καταδικαστική απόφαση αντίστοιχη με αυτήν που έβγαλε το Ανώτατο Δικαστήριο της Νέας Ζηλανδίας για τον **Μπρέντον Τάραντ**, ο οποίος καταδικάστηκε με ποινή ισόβιας κάθειρξης χωρίς ελαφρυντικά. Ο Τάραντ τον Μάρτη του 2019 σκότωσε 51 ανθρώπους και τραυμάτισε άλλους 49 σε ένοπλη επίθεση σε Τζαμί στην πόλη Κράιστερς. Είχε ομολογήσει την ενοχή του για τις δολοphonίες, υποστηρίζοντας ανοιχτά την ανωτερότητα της λευκής φυλής.

Ο Μιχαλολιάκος και ο λοιπός συρφετός δεν μοιράζονται μόνο την ίδια ιδεολογία με τον Νεοζηλανδό φασίστα, αλλά, επανδρώνοντας έναν ολόκληρο δολοφονικό μηχανισμό με τα τάγματα εφόδου, προχώρησαν σε δεκάδες δολοφονικές επιθέσεις. Αυτό που τους αξίζει είναι να μπουν βαθιά στη φυλακή.

Μάνος Νικολάου

Το αντιφασιστικό και

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΕΕΡΦΑ

Πειραιάς

11/9, 7μμ, Ανοιχτό Θεατράκι
(34ου Συντάγματος Πεζικού)

Ομιλητές: Δημήτρης Ζώτος δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Μαρία Ζαχαρία γενική γραμματέας Εργατικού Κέντρου Πειραιά, Θανάσης Διαβολάκης Δημοτικός Σύμβουλος Ανταρσία στο Λιμάνι, Άννα Στάμου Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας, Μαρία Ανδρέου εκπαιδευτικός ΕΛΜΕ Πειραιά, πρόσφυγες από καμπ Σχιστού

Χαλάνδρι

11/9, 7.30 μμ, Κεντρική Πλατεία

Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Σωτήρης Λαπιέρης Δημοτικός Σύμβουλος Χαλάνδρι Ενάντια-Πρωτοβουλία Πολιτών, Ηλίας Παπαχατζής μέλος ΔΣ ΕΛΜΕ Αττικής, Ορέστης Ηλίας ΚΕΕΡΦΑ

Περιστερί

15/9, 7μμ, πλατεία Δημαρχείου

Ομιλητές: Δημήτρης Ζώτος δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Νίκος Κοτρώτσιος δάσκαλος ΣΕΠΕ Αιγάλεω, Ματίνα Τριανταφύλλου Κοινωνικό Ιατρείο Αλληλεγγυής Περιστερίου, Μαρία Αμπελιώτη εργαζόμενη Δήμου Αθήνας, Μαρία Καστελιώτη ΚΕΕΡΦΑ

Πετράλωνα

15/9, 7μμ, πλατεία Μερκούρη

Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Ντίνα Καφτεράνη ηθοποιός, Βασίλης Κουκαλάκι Ανατρεπτική Συσπείρωση ηθοποιών στον ΣΕΗ, Έφη Λατσοσύδη ακτιβίστρια αντιρατσιστικού κινήματος Λέσβου, Δάφνη Κακαλή μέλος σωματείου Επιτισμού – Τουρισμού, Αντώνης Σκαρπέλης Σύλλογος Γονέων

Νίκαια – Κερατσίνι

15/9, 7μμ, πλατεία Αγίου Νικολάου

Ομιλητές: Θανάσης Καμπαγιάννης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Γιάννης Λειβαδάρος μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Κερατσινίου, Δημήτρης Καλπίδης αντιπρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Κορυδαλλού, Τζαβέντ Ασλάμ πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος “η Ενότητα”, Κατερίνα Θωίδου Δημοτικός Σύμβουλος Ανταρσία στην Κοκκινιά

Ζωγράφου

16/9, 7μμ, προαύλιο Εστίας Α' ΦΕΠΑ (Ούλωφ Πάλμε 2)

Ομιλητές: Κώστας Σκαρμέας δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Βάσια Χριστοδούλου μέλος Κίνημα στην Πόλη, Ζαννέτα Λυσικάτου μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ, Σάββας Κλεάνθους ακτιβι-

στής ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, Εύα Ντόκου φοιτήτρια ΚΕΕΡΦΑ, μετανάστες από Καμερούν

Αμπελόκηποι – Γκύζη

17/9, 7.30μμ, μετρό Πανόρμου

Ομιλητές: Δημήτρης Ζώτος δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Κώστας Καταραχιάς πρόεδρος σωματείου νοσοκομείου Άγιος Σάββας

Ίλιον- Πετρούπολη- Άγιοι Ανάργυροι

20/9, 6.30μμ, Κεντρική πλατεία Ιλίου

Ομιλητές: Δημήτρης Ζώτος δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ

Καλλιθέα

22/9, 7μμ, πλατεία Δαβάκη

Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ

Ν. Ιωνία

23/9, 7.30μμ, πλατεία Σημηργιώτη

Ομιλητές: Θανάσης Καμπαγιάννης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Αφροδίτη Φράγκου δημοσιογράφος- καμπάνια Δικαιοσύνη για το Ζακ, Μαρία Ντάσιου γιατρός, Τζαβέντ Ασλάμ πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος “η Ενότητα”

Κυψέλη – Πατήσια – Γαλάτσι

24/9, 7.30μμ, πλατεία Κυψέλης

Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Μπάμπης Κόκλας πρόεδρος Γ ΕΛΜΕ Αθήνας, Λήδα Καζαντζάκη ιστορικός Τέχνης, Γιώργος Πίττας δημοσιογράφος, εκπρόσωπος Κοινότητας Καμερούν

Ελληνικό

25/9, 7μμ, πλατεία Σουρμένων

Ομιλητές: Θανάσης Καμπαγιάννης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Άννα Στάμου Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας

Παγκράτι

26/9, 7μμ, πλατεία Βαρνάβα

Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Ελένη Πορτάλιου ακτιβίστρια αντιρατσιστικού – περιβαλλοντικού κινήματος, Μαρία Χαρχαρίδου μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Γεννηματάς, Νίκος Βούλτσος ΚΕΕΡΦΑ

Θεσσαλονίκη

26/9

Ομιλητές: Θανάσης Καμπαγιάννης δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ
Για την καταδίκη των Νεοναζί

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

“Απαιτούμε την παραδειγματική καταδίκη των δολοφόνων νεοναζί της Χρυσής Αυγής!

Οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι! Αντιφασιστικό συλλαλητήριο και απεργιακή κινητοποίηση την μέρα της απόφασης του δικαστηρίου!

Η ώρα της απόφασης στη δίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής έχει πλέον φτάσει!

• Θα καταδικαστούν, επιτέλους, οι νεοναζί, κάτω από το βάρος του συντριπτικού αποδεικτού υλικού, ως εγκληματική οργάνωση ή θα πάρουν συγχωροχάρτι με μια απόφαση που θα τους ρίχνει στα μαλακά, όπως προκλητικά εισηγήθηκε η εισαγγελέας της έδρας;

• Θα πάνε φυλακή όλοι οι νεοναζί για τα απεχθή εγκλήματα που σχεδίασαν κεντρικά και εκτέλεσαν με εντολές του ιεραρχικού παραστρατιωτικού μηχανισμού τους ή θα τους δοθεί μια νέα περίοδος ασυλίας από τους μηχανισμούς του κράτους για να συνεχίσουν την δολοφονική δράση τους;

• Θα διαλυθεί επιτέλους η ναζιστική εγκληματική οργάνωση που παρίστανε το πολιτικό κόμμα ή θα της αποδοθεί επιπλέον και η κρατική χρηματοδότηση που αποφάσισε να παρακρατήσει η Βουλή, δίνοντας ξανά στη φασιστική συμμορία την δυνατότητα να ανασυγκροτηθεί και ν’ ανοίξει νέα γραφεία-ορμητήρια;

Οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής είναι γνήσιοι νοσταλγοί του Χίτλερ και των στρατοπέδων εξόντωσης του Άουσβιτς. Είναι οι φονιάδες του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν. Είναι οι οργανωτές εκατοντάδων ρατσιστικών επιθέσεων και πογκρόμ κατά των μεταναστών και των προσφύγων. Έβαλαν στο στόχαστρο το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα, όπως φάνηκε και με τις επιθέσεις κατά των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ στο Πέραμα και των Αιγύπτιων αλιεργατών. Επιχείρησαν να σκορπίσουν τον φόβο, με επιθέσεις στα κινήματα αντίστασης, καταστρέφοντας γραφεία και στέκια οργανώσεων και συλλογικότητων, μαχαιρώνοντας δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες.

Παρά την απόπειρα τρομοκράτησης από τους νεοναζί ακόμα και μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου, δεκάδες μάρτυρες κατέθεσαν με θάρρος, έχοντας την στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας του δημοκρατικού κόσμου, των συνδικάτων και των μαζικών φορέων του εργατικού κινήματος και της νεολαίας, των ανθρώπων των Γραμμάτων και των Τεχνών.

Η ρατσιστική εκστρατεία της κυβέρνησης της ΝΔ, με τις επιχειρήσεις σκούπα και τις παράνομες απελάσεις – «επαναπροωθήσεις» μεταναστών και προσφύγων στα σύνορα, ανοίγουν το δρόμο για επιθέσεις φασιστικών συμμοριών, συχνά με την κάλυψη της ίδιας της αστυνομίας και του λιμενικού, από τη Λέσβο και τον Έβρο μέχρι την Πλατεία Βικτωρίας. Η καταδίκη της Χρυσής Αυγής θα είναι χτύπημα σε αυτήν τη νέα επιχείρηση ανασυγκρότησης των φασιστικών μηχανισμών, τους οποίους αξιοποιεί η κυβέρνηση παίζοντας το χαρτί του ρατσισμού, για να διασπάσει και να αποπροσανατολίσει τους εργαζόμενους και τη νεολαία από τις ευθύνες της για το άπλωμα της πανδημίας, της φτώχειας, της ανεργίας.

Διεκδικούμε άσυλο και στέγη για τους πρόσφυγες, χαρτιά για τους μετανάστες, τέλος στο ρατσιστικό κυνηγητό και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Απαιτούμε την παραδειγματική καταδίκη των δολοφόνων νεοναζί της Χρυσής Αυγής με μια απόφαση σταθμό! Η θέση των φασιστών δολοφόνων είναι μόνο στη φυλακή!

Δηλώνουμε ότι δεν θα ανεχθούμε να πέσουν στα μαλακά οι νεοναζί δολοφόνοι. Καλούμε σε συμμετοχή στο συλλαλητήριο και την απεργιακή κινητοποίηση την μέρα της απόφασης του δικαστηρίου”.

Οι εκπαιδευτικοί
στην πρώτη γραμμή

Η μάχη για την καταδίκη των νεοναζί δολοφόνων της Χρυσής Αυγής είναι ζωτικής σημασίας. Το αποτέλεσμα πρέπει να είναι καταδικαστικό καθώς η δικογραφία και η ακροαματική διαδικασία το απέδειξαν περίτρανα τα εγκλήματά τους. Δεν θα ανεχτούμε να πέσουν οι δολοφόνοι στα μαλακά.

Στα σχολεία έχουμε δώσει μάχες ενάντια στους φασίστες και το ρατσισμό. Η ΔΟΕ χρειάζεται να κηρύξει απεργία για να συμμετέχουμε στη συγκέντρωση τη μέρα της απόφασης γιατί τα πρωτοβάθμια σωματεία έχουν το εμπόδιο ότι μπορούν να κηρύξουν απεργία μόνο για τοπικά θέματα. Μόνο με μαζική κινητοποίηση μπορούμε να νικήσουμε, άλλωστε φτάσαμε στην παραπομπή της Χρυσής Αυγής στο δικαστήριο και την κατάρρευση της γιατί καμιά φασιστική πρόκληση δεν έμεινε αναπάντητη. Στις Παρεμβάσεις που συμμετέχω πολλοί εκπαιδευτικοί και σχήματα έχουν ανοίξει το θέμα της δίκης της Χρυσής Αυγής και της κινητοποίησης που έχουμε να οργανώσουμε. Θα συμμετέχω ως ομιλητής στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο Περιστέρι.

Νίκος Κοτρώτσιος, δάσκαλος ΣΕΠΕ Αιγάλεω

Μαχαίρωσαν Πακιστανό εργάτη
που ζήτησε τα μεροκάματά του

Σκανδαλώδης συγκάλυψη των ρατσιστικών επιθέσεων αστυνομίας-φασιστοειδών-τραμπούκων εναντίον Πακιστανών εργατών σε συσκευαστήριο στο Τυμπάκι του Ηρακλείου Κρήτης βρίσκεται σε εξέλιξη, ενώ τα θύματα της επίθεσης συνελήφθησαν και δίδονται από τον εισαγγελέα!

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ, την Παρασκευή 28/8 στις 7.10μμ στο συσκευαστήριο Γιαννακάκη στο Τυμπάκι μαχαιρώθηκε ένας μετανάστης εργάτης από το Πακιστάν από οδηγό που έβριζε ρατσιστικά, με τον Πακιστανό εργάτη να μεταφέρεται αιμόφυρτος στο ΠΑΓΝΗ, όπου νοσηλεύεται μέχρι σήμερα. Το περιήφημο βίντεο που κυκλοφορεί από τοπικά μέσα ως απόδειξη της επιθετικότητας των Πακιστανών εργατών είναι αμέσως μετά το μαχαίρωμα που βγήκαν για να απομακρύνουν τον οδηγό και να προστατέψουν το συνάδελφό τους.

Τοπικά και πανελλαδικά μέσα ενημέρωσης κάλυψαν τις ρατσιστικές επιθέσεις εις βάρος των μεταναστών εργατών παίρνοντας γραμμή κατευθείαν από την Αστυνομία, ενώ ταυτόχρονα αποσιωπούν πλήρως τη δολοφονική επίθεση που δέχτηκε ο μαχαιρωμένος Πακιστανός εργάτης. Είναι στημένη η ιστορία ότι αφορμή της συμπλοκής ήταν η παρενόχληση ενός μετανάστη σε μια κοπέλα για να ταιριάζει απόλυτα με το προφίλ που χτίζει εδώ και χρόνια η ρατσιστική εκστρατεία για τους μετανάστες. Η "παρενόχληση"

ήταν η απαίτηση να καταβάλει δεδουλευμένα η εταιρεία που υποσχέθηκε ότι θα το έκανε την συγκεκριμένη ώρα και δεν το τήρησε. Ο οδηγός μαχαίρωσε έναν από τους εργάτες που φώναζε γιατί δεν τον πλήρωσαν.

Πογκρόμ

Την επόμενη μέρα, τραμπούκοι με περίπου 15 φορτηγά που βρίσκονταν έξω από το εργοστάσιο απειλούσαν ότι θα σκοτώσουν τους Πακιστανούς εργάτες και γι’ αυτό οι εργάτες ζήτησαν από το αφεντικό να καλέσει την αστυνομία. Αμέσως μετά οι αστυνομικές δυνάμεις που κατέφτασαν μαζί με πολίτες ξυλοκόπησαν άγρια πολλούς μετανάστες εργάτες και προχώρησαν σε συλλήψεις 22 εργατών. Την Κυριακή η Αστυνομία συνέχισε το πογκρόμ σε όλο το Τυμπάκι.

Τη Δευτέρα 31/8, ο εισαγγελέας Ηρακλείου άσκησε στους 22 συλληφθέντες εργάτες, διώξεις σε βαθμό κακουργήματος για βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη φορτώνοντάς τους και πολλά πλημμελήματα, την ίδια ώρα που ο μαχαίροβγάλτης και οι τραμπούκοι που απειλούσαν τους μετανάστες εργάτες, κυκλοφορούν ελεύθεροι. Την ίδια μέρα, οι εργάτες έκαναν απεργία στο εργοστάσιο ενάντια στη ρατσιστική σκούπα της Αστυνομίας.

“Η ρατσιστική εκστρατεία της Αστυνομίας στο Τυμπάκι σε βάρος των μεταναστών εργατών έχει στο πλευρό της φασιστοειδή και ρατσιστές τραμπούκους”, αναφέρει

η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

“Το ερώτημα είναι γιατί η Αστυνομία δεν συνέλαβε τους ένοπλους τραμπούκους που στήθηκαν έξω από το εργοστάσιο με την ανοχή του εργοδότη; Στο ίδιο το εργοστάσιο, ντόπιοι και μετανάστες δουλεύουν χρόνια ολόκληρα πλάι-πλάι χωρίς ζητήματα, όπως και στο ίδιο το Τυμπάκι.

Ο εργοδότης με αμοιβές 3,20 λεπτά την ώρα ξεζουμίζει κέρδη από εκατοντάδες μετανάστες εργάτες, όπως άλλωστε πολλοί άλλοι στις υπόλοιπες Μανωλάδες της υπαίθρου.

Το ρατσισμό τον θρέφει η ίδια η πολιτική της κυβέρνησης που αφήνει χωρίς χαρτιά χιλιάδες μετανάστες εργάτες ενώ καταδιώκει τους πρόσφυγες παντού, ανοίγοντας έτσι το δρόμο σε επιθέσεις φασιστών και μετατρέποντας την Αστυνομία σε ασύδοτη δύναμη τραμπούκων ρατσιστών.

Καλούμε το Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου και την ΑΔΕΔΥ να παρέμβουν ώστε να μπει τέλος στη ρατσιστική εργοδοτική αντιμετώπιση και τα αστυνομικά πογκρόμ. Να απαιτήσουμε τώρα χαρτιά και νομιμοποίηση για όλους τους μετανάστες εργάτες.

Να αφεθούν ελεύθεροι όλοι οι συλληφθέντες του αστυνομικού πογκρόμ. Να τιμωρηθεί ο μαχαίροβγάλτης που μαχαίρωσε τον μετανάστη εργάτη στο εργοστάσιο του Γιαννακάκη”.

M.N.

Ρατσιστικός αποκλεισμός
καθαριστριών στο Δήμο Αθήνας

Το ρατσιστικό αποκλεισμό μεταναστριών σχολικών καθαριστριών στους Δήμους καταγγέλλει η “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας”. Μόνο στα σχολεία του Δήμου της Αθήνας απολύονται 40-50 μετανάστριες καθαρίστριες. Με βάση τη νέα ρύθμιση της κυβέρνησης δεκτοί στη διαδικασία επιλογής για πρόσληψη είναι μόνο οι Έλληνες πολίτες, πολίτες της ΕΕ και κάποιοι ομογενείς.

“Αντί για μονιμοποίηση όλων όσων εργάζονταν εδώ και πολλά χρόνια στα σχολεία, αντί για δραματική αύξηση των προσλήψεων ώστε να τηρούνται με επάρκεια τα υγειονομικά πρωτόκολλα αντιμετώπισης της πανδημίας, το Υπουργείο Εσωτερικών προχώρησε σε κριτήρια προσλήψεων με ρατσιστικό αποκλεισμό των μεταναστριών καθαριστριών και σε ελαχιστοποίηση των προσλήψεων”, δηλώνει ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας. “Έτσι στο Δήμο της Αθήνας αντί για πάνω από 500 σχολικές καθαρίστριες που ζητούσαν οι υπηρεσίες προσεγώθηκαν οι προσλήψεις στις 264!

Είναι ένα μεγάλο σκάνδαλο, μια άκαρδη ρατσιστι-

κή πρακτική, ότι πάνω από σαράντα μετανάστριες καθαρίστριες που εργάζονταν για πολλά χρόνια στα σχολεία τώρα αποκλείονται εξ αιτίας της ιθαγένειας τους. Θυμίζουμε ότι στα νοσοκομεία, όταν προσλήφθηκαν από τις διοικήσεις οι καθαρίστριες που εργάζονταν σε εργολάβους, η νομοθεσία προέβλεψε την εξαίρεση όσων μεταναστριών καθαριστριών εργάζονταν στα συνεργεία και έτσι συνέχισαν να εργάζονται στο νέο καθεστώς.

Απαιτούμε την άμεση τροποποίηση και την ανάκληση του ρατσιστικού αποκλεισμού των μεταναστριών καθαριστριών ώστε να συμμετέχουν ισότιμα στην προκήρυξη των θέσεων που έχουν γίνει.

Απαιτούμε την αύξηση του αριθμού των προσλήψεων μόνιμου προσωπικού καθαρισμού των δημόσιων σχολείων με βάση τις ανάγκες.

Καλούμε την ΑΔΕΔΥ και την ΠΟΕ-ΟΤΑ, την ΟΛΜΕ, την ΔΟΕ, τα σωματεία της εκπαίδευσης και των Δήμων να παρέμβουν αμέσως ώστε να ανατραπεί αυτή η ρατσιστική ρύθμιση”.

Η ειρήνη δεν έρχεται με “κυρώσεις” της ΕΕ

Ιμπεριαλιστική ΕΕ με ιστορία

Οι χώρες που αποτέλεσαν την καρδιά της ΕΕ είναι οι χώρες που στις αρχές του περασμένου αιώνα ανταγωνίζονταν σφοδρά για τον έλεγχο όχι μόνο της Ευρώπης αλλά ολόκληρου του πλανήτη δημιουργώντας πλήθος από αποικίες και περνώντας δια πυρός και σιδήρου δισεκατομμύρια ανθρώπων που ζούσαν σε αυτές. Η κλιμάκωση αυτών των ανταγωνισμών οδήγησε στη συνέχεια σε δύο Παγκόσμιους πολέμους που άφησαν πίσω τους εκατοντάδες εκατομμύρια νεκρούς και μια τεράστια καταστροφή στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Σε αντίθεση με το κυρίαρχο αφήγημα, ο ιμπεριαλιστικός χαρακτήρας των χωρών της Ευρώπης δεν σταμάτησε ούτε μεταπολεμικά. Η ίδρυση της ΕΟΚ (το πρόπλασμα της ΕΕ που γεννήθηκε με την συνθήκη της Ρώμης στις 25 Μάρτη του 1957) ήταν η αρχική προσπάθεια των ισχυρών επιχειρήσεων των “6” (Γερμανίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Ολλανδίας, Βελγίου, Λουξεμβούργου) να ξεπεράσουν τα στενά όρια των εθνικών τους αγορών. Η ελπίδα του ήταν ότι αυτή η συνένωση θα τους έδινε τη δυνατότητα να μεγαλώσουν έτσι ώστε να είναι σε θέση να ανταγωνιστούν επάδια με τις αμερικανικές και τις γαιπαωνέζικες επιχειρήσεις στην διεθνή αγορά - πράγμα το οποίο και πέτυχαν. Η ΕΕ επεκτάθηκε σταδιακά περιλαμβάνοντας, έστω και σε ρόλο δορυφόρου, όλο και περισσότερες χώρες της Ευρώπης.

Μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου οι χώρες της Ευρώπης έτρεξαν να πάρουν μέρος σε όλα σχεδόν τα “θερμά” μέτωπα που άνοιξαν στον πλανήτη -στον πόλεμο του Κόλπου το 1991, στις “ειρηνευτικές” αποστολές στην Σομαλία το 1993, στους βομβαρδισμούς της Σερβίας, στο Αφγανιστάν και το Ιράκ το 2001 και το 2003, στην “πολυεθνική δύναμη” κατοχής του Λιβάνου το 2006 – και ο κατάλογος συνεχίζεται. Οι περισσότερες από τις επεμβάσεις έχουν γίνει σε άμεση συνεργασία με το ΝΑΤΟ, ακόμη και χωρίς την τυπική έγκριση του ΟΗΕ πχ στην περίπτωση της Σερβίας το 1999 και του Ιράκ το 2003.

Η Γαλλία εξακολουθεί να έχει στρατιωτικές δυνάμεις σε μια σειρά από χώρες-πρώην αποικίες από το Λίβανο μέχρι βαθιά μέσα στην Αφρική, π.χ. στο Μαλί.

Ανατολική Μεσόγειος

Η Ανατολική Μεσόγειος λόγω της στρατηγικής της θέσης δίπλα στα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής καθώς και της σύνδεσής της στο βορρά με την Μαύρη Θάλασσα και στο νότο με την Ερυθρά Θάλασσα, τον Ινδικό Ωκεανό και τον Πεερικό Κόλπο μέσα από τη Διώρυγα του Σουέζ, ήταν ανέκαθεν το επίκεντρο των ευρωπαϊκών συμφερόντων και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και γι’ αυτό και αποτέλεσε πεδίο σκληρών μαχών και κατά τη διάρκεια των δύο παγκοσμίων πολέμων και στις δεκάδες συρράξεις που ακολούθησαν και επόμενες δεκαετίες

στην περιοχή.

Το καθάρισμα της «Οθωμανικής Αγκινάρας», της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που μέχρι τον Α’ Παγκόσμιο έλεγχε την περιοχή, αποτέλεσε επί δεκαετίες την στρατηγική των χωρών της Ευρώπης που κορυφώθηκε με την στρατιωτική επέμβαση μέσα και στην ίδια την Τουρκία. Οι ίδιες δυνάμεις που σήμερα επεμβαίνουν στην περιοχή και μαζί τους τότε η ανερχόμενη Ελλάδα των «τριών ηπείρων και των πέντε θαλασσών», επεδίωξαν να μοιράσουν τα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αλλά έχασαν τον πόλεμο κόντρα στον επαναστατικό στρατό του Κεμάλ. Οι άρχουσες τάξεις της Γαλλίας, της Αγγλίας, της Ιταλίας, των ΗΠΑ (και της Ελλάδας) εγκατέλειψαν τελικά αυτήν τη στρατηγική, αφήνοντας πίσω τους θάνατο, καταστροφή, προσφυγιά και ανταλλαγές πληθυσμών για τους λαούς που κατοικούσαν εκατέρωθεν του Αιγαίου - αλλά και το σύγχρονο τουρκικό κράτος που μεταπολεμικά εντάχθηκε ταυτόχρονα με την Ελλάδα στο ΝΑΤΟ.

Η κοινή ένταξη στο ΝΑΤΟ δεν σήμανε το τέλος του ανταγωνισμού ανάμεσα στο ελληνικό και το τουρκικό κράτος, που διεκδίκησαν και διεκδικούν για τους εαυτούς τους από τις μεγάλες δυνάμεις το ρόλο του κυρίαρχου υποίμπεριαλισμού στην περιοχή. Η κόντρα για τον έλεγχο της Κύπρου, του «αβύθιστου αεροπλανοφόρου» απέναντι από τις ακτές της Μέσης Ανατολής που ξεκίνησε τη δεκαετία του ‘50 όταν έπαψε να είναι βρετανική αποικία, έφερε τις εθνικοθήρσεις, το πραξικόπημα της χούντας και έναν ελληνοτουρκικό πόλεμο στο νησί το 1974, ενώ το ίδιο διάστημα φούντωσε και ο ανταγωνισμός για τον έλεγχο του Αιγαίου.

Την δεκαετία του ‘90 η αντιπαράθεση για τον έλεγχο του Αιγαίου οξύνθηκε ξανά. Τον Γενάρη του 1996 η αντιπαράθεση έφτασε στα πρόθυρα της πολεμικής σύγκρουσης γύρω από τα Ίμια. Σήμερα ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός έχει επεκταθεί σε ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο για τον έλεγχο των ΑΟΖ με τη δημιουργία νέων συμμαχιών και την εμπλοκή όλο και περισσότερων κρατών στην περιοχή.

Σε όλες αυτές τις ιστορικές περιόδους οι πρωτοβουλίες τόσο των χωρών της ΕΕ όσο και των ΗΠΑ και των άλλων μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων έχουν αποδειχθεί εξίσου καταστροφικές για τους λαούς με εκείνες των μόνιμων ετοίμοπλεμων κυρίαρχων τάξεων στην Ελλάδα και στην Τουρκία. Είτε με «ειρηνευτικές» πρωτοβουλίες, είτε με «κυρώσεις» είτε βγάζοντας βόλτα τους στόλους τους στην Ανατολική Μεσόγειο, το μόνο για το οποίο πραγματικά νοιάζονται οι κυβερνήσεις της ΕΕ είναι τα συμφέροντα που εκπροσωπούν –των πολυεθνικών των πετρελαιοειδών και αυτό που πραγματικά πετυχαίνουν είναι να ρίξουν κι άλλο λάδι στην φωτιά.

Οι κυρώσεις χτυπάνε τους εργάτες και όχι τα καθεστώτα

Η κυβέρνηση, η αντιπολίτευση καθώς και η συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ παρουσιάζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση λίγο πολύ σαν τον προστάτη του διεθνούς δικαίου, της ειρήνης και της σταθερότητας στην Ανατολική Μεσόγειο που έρχεται να επαναφέρει στην τάξη και στον διάλογο τον προκλητικό και φιλοπόλεμο Ερντογάν απειλώντας τον άμεσα με κυρώσεις.

Αυτό είναι και το γενικό μήκος κύματος που η ίδια η ΕΕ (Διακήρυξη του Βερολίνου στους εορτασμούς για τα 50 της χρόνια το 2007) φροντίζει να εκπέμπει: “Παλεύουμε για ειρήνη και ελευθερία, για δημοκρατία και την κυριαρχία του νόμου, για αμοιβαίο σεβασμό και μοιρασμένη ευθύνη, για ευημερία και ασφάλεια, για ανοχή και συμμετοχή, για δικαιοσύνη και αλληλεγγύη”.

Η «πολιτισμένη» αυτή εικόνα της Ευρώπης και της ΕΕ δεν έχει φυσικά καμιά απολύτως σχέση με την πραγματικότητα. Η ΕΕ δεν είναι τίποτε άλλο από ένας καπιταλιστικός- ιμπεριαλιστικός θεσμός εκείνων των κρατών της Ευρώπης που αποτέλεσαν και τις πρώτες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις του πλανήτη.

Αυτοί που τώρα μας καλούν να πανηγυρίσουμε για τις επαπειλούμενες κυρώσεις στην Τουρκία θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε τον ρόλο της ΕΕ, όπως αυτός αποκαλύφθηκε περίτρανα την τελευταία δεκαετία στην ίδια την Ελλάδα.

Θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε ότι τα μνημόνια που επέβαλλε στην Ελλάδα η ΕΕ μαζί με το ΔΝΤ οδήγησαν στην μαζική ανεργία, σε ένα τεράστιο χτύπημα στην Υγεία, στην Παιδεία, στις κοινωνικές και όλες τις υπηρεσίες, ότι διέλυσαν κυριολεκτικά μια χώρα, λειτουργώντας προς όφελος των τραπεζιτών και των μεγάλων επιχειρήσεων. Θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε πως –ό, τι και να ψηφίζουν κάθε πέντε χρόνια για το ευρωκοινοβούλιο ή στα διάφορα δημοψηφίσματα οι λαοί της Ευρώπης - η εξουσία βρίσκεται στην Αγία Τριάδα της ΕΕ, στην Κομισιόν, το Γιούρογκρουπ και στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η βάρβαρη επίθεση λιτότητας και ο ωμός εκβιασμός της ΕΕ προς την εργατική τάξη της Ελλάδας το 2015 ήταν η επιβεβαίωση ότι η

Στην Ελλάδα έχουμε πικρή εμπειρία από κυρώσεις της ΕΕ. Το καλοκαίρι του 2015 η ΕΕ μπλόκαρε τις τράπεζες για να μας επιβάλει το ΝΑΙ ενώ είχαμε ψηφίσει ΟΧΙ.

Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είχε ποτέ να κάνει ούτε με την ειρήνη ούτε με την «ευημερία» των λαών. Ούτε των υπόλοιπων χωρών στις οποίες παρεμβαίνει κάθε λίγο και λιγάκι με διπλωματικές πρωτοβουλίες, κυρώσεις και στρατιωτικές επεμβάσεις ούτε εκείνων που ζούνε στο εσωτερικό της.

Έτσι και οι «κυρώσεις» οι οποίες απειλεί ότι θα εφαρμόσει η ΕΕ ενάντια στην Τουρκία αν δεν συμμορφωθεί με τις υποδείξεις της μέχρι τη Σύνοδο Κορυφής στις 24-25 Σεπτέμβρη αποτελούν άλλον έναν τέτοιο εκβιασμό αυτή τη φορά προς μια χώρα που δεν είναι μέλος της αλλά τυπικά ακόμη βρίσκεται σε «ενταξιακή πορεία».

Βασικός στόχος των κυρώσεων είναι η Τουρκία να «μαζευτεί» όσον αφορά τις κινήσεις και τις διεκδικήσεις της στην Ανατολική Μεσόγειο. Σε μια περιοχή που οι μεγάλες δυνάμεις της ΕΕ θεωρούν ανέκαθεν δικό τους τσιφλίκι και στην οποία ήδη οι μεγάλοι γαλλικοί και ιταλικοί κολοσσοί δραστηριοποιούνται στο μέτωπο των εξορύξεων και των αγωγών που διαπερνούν τις διεκδικούμενες ΑΟΖ. Επιπλέον η απειλή κυρώσεων αποτελεί ένα διαπραγματευτικό χαρτί στα χέρια της ΕΕ όσον αφορά στο συνεχιζόμενο παζάρι ενόψει της ανανέωσης της Συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας προκειμένου η δεύτερη να συγκρατεί εντός των συνόρων της τα εκατομμύρια των προσφύγων που απαιτεί η “πολιτισμένη” πολιτική της Ευρώπης-Φρούριο.

Οι επαπειλούμενες κυρώσεις της ΕΕ στην Τουρκία δεν πρόκειται να πλήξουν τον Ερντογάν και την τουρκική άρχουσα τάξη αλλά την εργατική τάξη της Τουρκίας που όλη την τελευταία δεκαετία έχει δώσει σκληρές μάχες ενάντια στις πολιτικές του. Αυτός είναι σχεδόν ο κανόνας κάθε φορά που μέτρα και κυρώσεις επιβάλλονται σε ένα κράτος από μια μεγάλη ιμπεριαλιστική δύναμη.

Οι κυρώσεις που έχουν επιβάλει τις τελευταίες δεκαετίες οι χώρες της ΕΕ άλλοτε σε κοινή γραμμή με τον ΟΗΕ και άλλοτε από μόνες τους αφορούν δεκάδες χώρες της Αφρικής, της Ασίας (Ιράν, Ιράκ, Αφγανιστάν), της Ευρώπης (Σερβία) και της Λατινικής Αμερικής (Βενεζουέλα, Νικαράγουα). Οι υποκριτικοί στόχοι των κυρώσεων όπως η ίδια η ΕΕ τους αναγράφει μάλιστα στον «Χάρτη των Κυρώσεων» που έχει αναρτήσει στο διαδίκτυο, είναι φυσικά «η διαφύλαξη των αξιών, των θεμελιωδών συμφερόντων και της ασφάλειας της ΕΕ, η διατήρηση της ειρήνης, η εδραίωση και η ενίσχυση της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των αρχών του διεθνούς δικαίου, η πρόληψη συγκρούσεων και η ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας». Αλλά ξανά η πραγματικότητα τους διαψεύει.

Η απόφαση της κυβέρνησης της Ολλανδίας το 2019 να απαγορεύσει την είσοδο στον τούρκο υπουργό Εξωτερικών και να απειλάσει την υπουργό Οικογενειακών υποθέσεων της Τουρκίας – λίγο

πριν τις ολλανδικές βουλευτικές εκλογές- έγινε στο όνομα ενός αντιτουρκισμού που είχε στον κέντρο του την ισλαμοφοβία σε μια ατζέντα που καθόρισε η ακροδεξιά του Βίλντερς. Όμως οι απαγορεύσεις που επέβαλλε η Ολλανδία με τις πλάτες της ΕΕ λειτουργήσαν υπέρ του Ερντογάν αναγκάζοντας όλα σχεδόν τα κόμματα της αντιπολίτευσης στην Τουρκία τότε να υποστηρίξουν την κυβέρνηση.

Τις κυρώσεις τις πληρώνουν σχεδόν πάντα οι λαοί. Στο Ιράν, οι κυρώσεις ΗΠΑ-ΕΕ (που από το 2018 και μετά επαυκκίνησε εκ μέρους των ΗΠΑ ο Τραμπ) έχουν σημάνει τον θάνατο χιλιάδων απλών ανθρώπων γιατί οδήγησαν σε έλλειψη φαρμάκων για τον καρκίνο και άλλες θανατηφόρες ασθένειες. Το καθεστώς των αγιοτολάδων αξιοποιεί πολιτικές τις θυσιές του κόσμου για να εμφανίζεται “αντι-ιμπεριαλιστικό”.

Γι’ αυτούς τους λόγους το εργατικό κίνημα, που στην Ελλάδα συγκροήστηκε και εξακολουθεί να συγκρούεται με όλες τις επιταγές λιτότητας και ιδιωτικοποιήσεων της ΕΕ, με τον ίδιο τρόπο πρέπει να σταθεί και ενάντια στις κυρώσεις που αυτή απειλεί να επιβάλει σε γειτονικά κράτη σε περιοχές που θεωρεί δικό της διεθνούς ασφάλειας. Αλλά ξανά η πραγματικότητα τους διαψεύει. Ανταγωνισμούς που, αν φτάσουν σε θερμό επεισόδιο και πολεμική κλιμάκωση, το πιο πιθανό, οι ηγέτες της ΕΕ θα αξιοποιήσουν, όπως έκαναν και στο παρελθόν, για τα δικά τους συμφέροντα.

Δεν πολεμάμε για τα πετρέλαια

Την υλοποίηση μιας σειράς κυρώσεων εναντίον της Τουρκίας αποφάσισε να προτείνει στη Σύνοδο της ΕΕ στις 24-25 Σεπτέμβρη, η άτυπη συνόδος των υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ που πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα αν η Τουρκία δεν συμμορφωθεί μέχρι τότε.

Σύμφωνα με τις εξαγγελίες, ο κατάλογος των κυρώσεων περιλαμβάνει “περιοριστικά μέτρα σε περίπτωση συνέχισης παράνομων γεωτρήσεων στην Ανατολική Μεσόγειο, καταχώριση των πλοίων που εμπλέκονται σε παράνομες ερευνητικές δραστηριότητες της Τουρκίας, τομεακές κυρώσεις (πωλήσεις, προμήθειες, εξαγωγή υλικού σχετικά με έρευνες στον ενεργειακό τομέα, μεταφορά τεχνολογίας και προϊόντων), απαγόρευση δανεισμού σε τράπεζες και βιομηχανίες της Τουρκίας από κρατικές τράπεζες της ΕΕ, ενδεχόμενο μείωσης ευρωπαϊκών κονδυλίων στην Τουρκία, δυνατότητα εξέτασης απαγόρευσης ταξιδιών σε συγκεκριμένα πρόσωπα (travel ban)” κ.α.

Αμέσως μετά την λήξη της άτυπης συνόδου, ο υπουργός Εξωτερικών **Δένδιας**, δήλωσε ικανοποιημένος για το «απολύτως υποστηρικτικό» κλίμα και τόνισε πως «η ελληνική πλευρά πήρε αυτό που θα μπορούσε να πάρει. Μια κατανόηση κυρώσεων, εάν η Τουρκία δεν αποκαλιμακώσει και δεν επιστρέψει στο τραπέζι του διαλόγου». Ο Υπάτος Εκπρόσωπος της Ε.Ε. για την εξωτερική πολιτική, **Μπορέλ**, τόνισε ότι θέλει το επόμενο διάστημα να προσπαθήσει τόσο ο ίδιος, όσο και η προεδρεύουσα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Γερμανία, να δημιουργήσει «χώρο για διαπραγματεύσεις για όλα τα θέματα της περιπλοκής και δύσκολης σχέσης με την Τουρκία».

Αυτές οι εξελίξεις, τρεις μέρες μετά την κύρωση στην ελληνική Βουλή των Συμφωνιών Ελλάδας-Ιταλίας και Ελλάδας-Αιγύπτου για τις ΑΟΖ, έχουν οδηγήσει σε νέα κλιμάκωση της έντασης, με τον **Μητσοτάκη** να ανακινώνει στη Βουλή την επέκταση των χωρικών οδών των Ελλάδας στο Ιόνιο στα 12 μίλια (προσθέτοντας ότι θα ακολουθήσει η περιοχή νοτίως της Κρήτης) επέκταση που δήλωσε ότι θα φέρει στη Βουλή για έγκριση. «Η Ελλάδα μεγαλώνει. Το έχουν πει κι άλλοι, εμείς όμως είμαστε αυτοί που το κάνουμε πράξη” τόνισε στην ομιλία του, Εξηκώνοντας τις αντιδράσεις της τουρκικής κυβέρνησης που θεωρεί τη μονομερή ελληνική επέκταση στα 12 μίλια στο Αιγαίο ατία πολέμου, casus belli.

Ταυτόχρονα, στην Κύπρο ολοκληρώνονταν η τετραμερής αεροναυτική άσκηση από δυνάμεις της Ελλάδας, της Κύπρου, της Γαλλίας και της Ιταλίας - με τα ρεπορτάζ των ΜΜΕ να περιγράφουν γεγονότα εν είδη πολεμικής ανταπόκρισης. Όπως διαβάζουμε στο in.gr: “Μετά την επακούμβηση της φρεγάτας Λήμνος επί της Κεμάλ Ρέις και την αθέατη μετάβαση δύο ελληνικών F16 στην Κύπρο την Τρίτη για την άσκηση Ευνομία, την Πέμπτη οι Τούρκοι πιλότοι βρέθηκαν σε... ελληνικό αεροπορικό περίτεχνο... σάντουιτς”.

Μέσα σε αυτό το επικίνδυνο κλίμα έντασης των πολεμικών ασκήσεων, των διπλωματικών και οικονομικών κυρώσεων και των εκατέρωθεν μεγαλόστο-

μων ανακοινώσεων, δυστυχώς το σύνολο των κομμάτων της αντιπολίτευσης στην ελληνική βουλή, ασκεί κριτική από τα δεξιά στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν εξασκεί σωστά τα “πατριωτικά της καθήκοντα”.

Ο **ΣΥΡΙΖΑ** ασκεί κριτική στην κυβέρνηση γιατί έδωσε “μεγάλη αργοπορία γιατί επί μήνες δήλωνε ότι η διεκδίκηση κυρώσεων προς την Τουρκία δεν αποτελεί στρατηγική της επιλογή”. Στο ίδιο μήκος κύματος το **Κίνημα Αλλαγής** ανέφερε: “Την απόλυτη ικανοποίηση που εξέφρασε ο Έλληνας Υπουργός δεν την συμμεριζόμαστε. Είναι ώρα για πίεση προς τους εταίρους μας, ώστε να υπάρξουν επιτέλους αποφάσεις. Όχι άλλες καθυστερήσεις”. Το **ΜΕΡΑ25** ανέφερε ότι η “διπλωματική απομόνωση του Ερντογάν μέσω των κυρώσεων που μάταια ανέμενε ο κ. Δένδιας, απεδείχθη όνειρο θερινωττής νυκτός”.

Το **ΚΚΕ**, σχολιάζοντας τις κυρώσεις, έσπευσε να δηλώσει πως “διαψεύδονται για μια ακόμη φορά οι κάλπικες προσδοκίες των Ν.Δ., ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝ.ΑΛΛ. περί κυρώσεων κατά της Τουρκίας”. Μάλιστα όπως ο γγ του κόμματος **Δ. Κουτσούμπας** ανέφερε στην Βουλή σχετικά με τα 12 μίλια στο Ιόνιο: «Η επέκταση της αιγιαλιτίδας ζώνης σε ένα τμήμα της επικράτειας και όχι στο σύνολό της, μπορεί να ερμηνευτεί, κυρίως από την πλευρά της Τουρκίας, ως αποδοχή από την ελληνική πλευρά της ύπαρξης “γκρίζων ζωνών” στο Αιγαίο... Το επιχείρημα που επιστρατεύετε, ότι δήθεν θα αποφύγουμε τον πόλεμο εάν προχωρήσουμε σε έναν επώδυνο συμβιβασμό με την Τουρκία, δηλαδή τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου και των οικοπέδων της Κύπρου, είναι ψεύτικο και επικίνδυνο».

Σε μια κρίσιμη χρονική στιγμή -με την ελληνική και την τουρκική άρχουσα τάξη να προχωρούν σε αλληπάλληλες μονομερείς κινήσεις παίζοντας κάθε μέρα “πόλεμο” στη θάλασσα από το Αιγαίο ως την Κύπρο, και με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις να εμπλέκονται πλέον δραστικά στις εξελίξεις είτε με τους στόλους είτε με τις διπλωματικές τους πρωτοβουλίες, εξυμνητώντας τα δικά τους συμφέροντα στην περιοχή- οι ηγεσίες των κομμάτων της Αριστεράς αντί να σηκώσουν τη αντιπολεμική σημαία της διεθιστικής αλληλεγγύης κόντρα στους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών αλλά και της ελληνικής άρχουσας τάξης, υψώνουν το λάβαρο της πατριωτικής πλειοδοσίας.

Αντί να πουν ανοιχτά και ξεκάθαρα: “Δεν πολεμάμε για τα συμφέροντα των πολυεθνικών. Να φύγουν όλοι οι στόλοι. Τα ορυκτά καύσιμα να μείνουν στο πάτο της Ανατολικής Μεσογείου. Όχι στην όξυνση των ανταγωνισμών και σε ένα πόλεμο Ελλάδας-Τουρκίας για τα συμφέροντα των καπιταλιστών”, εκείνες τρέχουν να ανακαλύψουν “κυριαρχικά δικαιώματα που καταπατούνται” στην ΑΟΖ λίγο έξω από τη Λιβύη και “καθυστερήσεις” στην διεκδίκηση των “εθνικών δικαίων” από την κυβέρνηση Μητσοτάκη ακριβώς τη στιγμή που η ΕΕ απειλεί με κλιμάκωση του επικίνδυνου αυτού ανταγωνισμού μέσω των κυρώσεων στην Τουρκία.

Αξιωματική αντιπολίτευση

Έχουμε ήδη έναν χρόνο που παγκόσμια, σε όλες τις χώρες, ο κόσμος βρίσκεται στον δρόμο. Και στον δρόμο βγαίνουν καινούρια κομμάτια. Στις διαδηλώσεις στον Λίβανο βγήκαν μπροστά οι γυναίκες και τώρα έχουν ρίξει δυο κυβερνήσεις. Νόμιζαν οι άρχουσες τάξεις ότι ο κορονοϊός θα τα σταματούσε αυτά. Ήταν τόσο μικρό το διάλειμμα που δεν το καταλάβανε. Αυτό γίνεται τώρα και στη Λευκορωσία με τις απεργίες, και στην Ουάσινγκτον με τις νέες διαδηλώσεις μετά την παραλίγο δολοφονία ενός ακόμη Μαύρου. Εκείνη τη μέρα τελείωνε το συνέδριό του ο Τραμπ και οι διαδηλώσεις θύμιζαν αυτό που γίνονταν με τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

Αυτή η εικόνα βρίσκεται και στην Ελλάδα. Καινούρια κομμάτια της εργατικής τάξης μπαίνουν στις εργατικές μάχες. Ο τουρισμός επισιτισμός ποτέ άλλοτε δεν ήταν τόσο μέσα στο κίνημα με χιλιάδες εργαζόμενους. Θα τους βρουν μπροστά τους τώρα που θέλουν να τους αφήσουν άνεργους. 500.000 εργαζόμενοι που έδιναν τεράστια κέρδη στους βιομήχανους του τουρισμού παλεύουν και διαδηλώνουν σαν μέρος ενός ολόκληρου κινήματος. Οι καλλιτέχνες είναι επίσης ένα κομμάτι της εργατικής τάξης που μπαίνει τώρα στις μάχες οργανωμένα. Το “στηρίξτε τους εργάτες της τέχνης” έγινε ένα τεράστιο κίνημα, όπως φυσικά και η στήριξη στους εργάτες του τουρισμού, στα νοσοκομεία, στα σχολεία.

Και θα βγούνε ακόμα περισσότεροι κλάδοι, όχι απλά να συμμετέχουν αλλά και να οργανώνουν τις πανεργατικές απεργίες. Χρειάζεται λοιπόν να δούμε πώς αποκτάμε αυτή την εικόνα αλλά κυρίως πώς οργανώνουμε μέσα σε αυτές τις συνθήκες. Δεν φτάνει η συμμετοχή στις διαδηλώσεις. Στις διαδηλώσεις μπορούμε να βρούμε τον κόσμο που παλεύει, αλλά δεν οργανώνουμε εκεί. Οργανώνουμε στους ίδιους τους χώρους δουλειάς και ταυτόχρονα στις γειτονιές.

Πρωτοβουλίες

Η εφημερίδα παίζει τεράστιο ρόλο στους εργατικούς χώρους. Και οι γειτονιές θα είναι σημαντικές το επόμενο διάστημα γιατί εκεί μπορούμε να βρούμε τους ανέργους. Άλλοι ψάχνουν δουλειά, άλλοι παίρνουν το 500ρικο, άλλοι τίποτα. Και οι γειτονιές θα είναι το μέρος που τους οργανώνουμε. Δεν θα είναι γειτονιές των ανέργων, αλλά των εργατών που διεκδικούν πίσω τις δουλειές τους. Έτσι η πρωτοβουλία “Στηρίξτε τους εργάτες της Υγείας” μπορεί να απλωθεί σε όλες τις γειτονιές και όλους τους κλάδους.

Και πρέπει να έχουμε συνδυασμό διαφορετικών χώρων δουλειάς ακριβώς επειδή μπαίνουν στις μάχες νέοι χώροι. Το ίδιο πρέπει να συμβεί και με τα σχολεία. Το εκπαιδευτικό κίνημα διεκδικεί 15 μαθητές ανά τάξη και διπλασιασμό των εργαζόμενων. Δεν θα στηριχθεί μόνο στις διαδηλώσεις στα Προπύλαια -τις οποίες προφανώς στηρίζουμε και οργανώνουμε- αλλά στο πώς θα μπουν σε αυτό μαζί με τους εργαζόμενους και οι μαθητές, οι μαθήτριες, οι γονείς.

Δεύτερη κρίσιμη μάχη είναι η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες. Το Black Lives Matter είναι στην ψυχή κάθε ακτιβιστή στην Ελλάδα. Αυτή η διαπίστωση βγήκε στις 26 Ιούνη. Ό,τι συλλαλητήρια έγιναν εκείνη την περίοδο είχαν και την αντιρατσιστική διάσταση. Αυτή η δυναμική δεν θα σταματήσει να εμπνέει και να τραβάει κόσμο. Όταν στην Ουά-

Το καυτό φθινόπωρο που έρχεται άνοιξε με το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ που έγινε στις 30 Αυγούστου. Η πρώτη συζήτηση ξεκίνησε με εισήγηση του Πάνου Γκαργκάνα από την Κεντρική Επιτροπή, στην οποία ανέλυσε την τριπλή κρίση της κυβέρνησης, οικονομικά, υγειονομικά και γεωπολιτικά. Στη δεύτερη συζήτηση, με εισήγηση της η Μαρία Στύλλου από την Κεντρική Επιτροπή σκιαγράφησε τα καθήκοντα της επαναστατικής αριστεράς μέσα σε αυτές τις συνθήκες. Συνολικά έγιναν 30 παρεμβάσεις από όλη την Ελλάδα. Σε αυτές τις σελίδες παρουσιάζουμε τα κυριότερα σημεία από τη δεύτερη εισήγηση και από τις παρεμβάσεις.

σινγκτον και το Γουισκόνσιν γίνεται αυτό που γίνεται, χρειάζεται να το αντιμετωπίσουμε σοβαρά.

Έχουμε μπροστά μας τη μάχη της δίκης της Χρυσής Αυγής. Είναι μια σύγκρουση με τη Νέα Δημοκρατία που έχει στήριγμα τους φασίστες και θέλει να δημιουργήσει καινούριες συμμορίες να χτυπάνε και να δολοφονούν μετανάστες. Να κυνηγάνε τους πρόσφυγες, στα νησιά, στον Έβρο. Να τρομοκρατούν. Γι' αυτό θέλουμε τον Μιχαολιάκο και όλους τους ναζί στη φυλακή. Δεν αρκεί ότι η Χρυσή Αυγή είναι σε κρίση. Είναι σε κρίση γιατί δώσαμε αυτή τη μάχη και θέλουμε η κρίση της να φτάσει μέχρι τα μπουντρούμια. Το να φυλακιστούν όλοι και όχι μόνο μερικοί θα είναι ένα μάθημα για την κυβέρνηση, ένα μάθημα σε κάθε φασιστοομάδα που πάει να δημιουργηθεί, ένα μάθημα

στην κυρίαρχη τάξη που για τη δολοφονική ρατσιστική πολιτική της έχει ανάγκη δυνατές συμμορίες φασιστών παντού.

Τρίτο σημαντικό στοιχείο της περιόδου είναι ότι το κίνημα αυτό θα συγκρουστεί με την κυρίαρχη τάξη που θέλει να μας χώσει βαθιά μέσα στον πόλεμο. Τη δεκαετία του '80 με τον πόλεμο στον Κόλπο υπήρχε το σύνθημα “Δεν πολεμάμε για τα πετρέλαια”. Ήταν μια περίοδος που θέλαμε να βάλουμε πίεση στην κυβέρνηση να μην εμπλακεί στον πόλεμο στον Κόλπο. Αυτή τη στιγμή το σύνθημα είναι πιο άμεσο. Η περιοχή μας είναι στην κόψη του ξυραφιού και κάθε στιγμή μπορεί να συμβεί η ανάφλεξη. Έχουμε απλωμένους τους στόλους, τον γαλλικό, τον αμερικάνικο, τον ελληνικό, τον τούρκικο, έχουμε τον πόλεμο στη Λιβύη. Δεν είναι απλό λοιπόν ότι λέμε “εμείς δεν

πολεμάμε για τα πετρέλαια”. Είναι μάχη μέσα στους χώρους για να ξεκαθαρίσουμε αυτά τα πράγματα.

Έχουμε κάνει περισσότερα βήματα στο αντιρατσιστικό και στο αντιφασιστικό μέτωπο αλλά αυτή είναι μια μεγαλύτερη υπόθεση. Και είναι μεγαλύτερη γιατί οι ρεφορμιστές είναι με τη μεριά της κυβέρνησης. Δεν είναι κάπου στη μέση. Στην περίπτωση του Μακεδονικού, ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν κομμάτι της προσπάθειας της άρχουσας τάξης να καθορίσει το όνομα, τους όρους ένταξης, το ποια αεροπλάνα θα πετάνε, αν θα μπει στο ΝΑΤΟ. Αλλά το έντυνε “φιλειρηνικά”. Τώρα είναι ακόμα πιο σκληρή η μάχη γιατί η άρχουσα τάξη θέλει να παίξει έναν τεράστιο ρόλο στην περιοχή και ο Τσίπρας πλειοδοτεί.

Γι' αυτό έχει τεράστια σημασία στους εργατικούς χώρους αυτή η συζήτηση: θέλουμε τους εργάτες στο πλευρό των αντικαπιταλιστών, στο πλευρό του αντιπολεμικού κινήματος για να μην αφήνουν περιθώριο για πολεμικές δαπάνες τη στιγμή που οι κοινωνικές δαπάνες περικόπτονται. Δεύτερη στο ΝΑΤΟ είναι η Ελλάδα στις πολεμικές δαπάνες. Θα το αφήσουμε αυτό; Είναι υπόθεση της εργατικής τάξης ή μόνο των επαναστατών; Αυτά τα ζητήματα τα συζητάμε, μεγαλώνουμε την επαναστατική αριστερά και περιορίζουμε την επιρροή του ρεφορμισμού ακόμα και στις πιο επικίνδυνες ιδέες όπως ο πατριωτισμός.

Έχουμε μπροστά μας μια καινούρια περίοδο, το επιβάλλουν οι συνθήκες, τα καινούρια κινήματα διεθνώς. Η αντιπολίτευση βρίσκεται στους δρόμους και όχι στο κοινοβούλιο. Εγώ θα έλεγα και στους εργατικούς χώρους γιατί από κει βγαίνουν οι δρόμοι. Η εργατική τάξη είναι η πραγματική αξιωματική αντιπολίτευση. Υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες εκεί έξω που θέλουν να δράσουν, να πάρουν την αντιπολίτευση στα χέρια τους. Με την εφημερίδα σε κάθε χώρο, με τοπικούς πυρήνες που οργανώνουν την εφημερίδα, μπορούμε να φτάσουμε σε αυτόν τον κόσμο. Μπορούμε να βγάλουμε μπροστά όλους αυτούς τους εργάτες και τις εργάτριες και να λέμε μαζί ότι προχωράμε “με την επανάσταση, με τον σοσιαλισμό”.

Μαρία Στύλλου

Η προσπάθεια της κυβέρνησης να επιβάλει τον φόβο για να αντλήσει συναίνεση δεν δούλεψε. Και σε αυτό έπαιξε καθοριστικό ρόλο η επιλογή μας, στην αρχή της καραντίνας, ότι δεν αναστέλλονται οι αγώνες. Η διάθεση του κόσμου να παλέψει ενάντια σε αυτή την κυβέρνηση υπήρχε και ήταν ανεξάρτητη από εμάς. Ήταν όμως καθοριστική η δράση μας ώστε να αρχίσει να εκφράζεται αυτή η διάθεση, ξεκινώντας ήδη από τις 7 Απρίλη και την κινητοποίηση στα νοσοκομεία. Σε αυτές τις πρωτόγνωρες συνθήκες, με κρίση, νεκρούς και οργή, χρειάζεται η λειτουργία του κόμματος να είναι αναβαθμισμένη ώστε η διάθεση του κόσμου να παλέψει να μπορεί να μεταφραστεί σε αγώνες.

Νεκτάριος Χ., βόρεια Αθήνας

Το Σωματείο Εργαζόμενων στον δήμο Ζακύνθου αποφάσισε με 47 ψήφους στα 60 άτομα επίσχεση εργασίας. Διεκδικούν τα πάντα: μέτρα προστασίας στην αποκομιδή σκουπιδιών, νερό και ρεύμα στις τουαλέτες, τις πληρωμές τους, αργίες, καλύτερες συνθήκες. Ο πρόεδρος του Σωματείου οδηγήθηκε στο αυτόφωρο για παρακώλυση της αποκομιδής. Οι εργαζόμενοι προειδοποιούν ότι αν δεν πεθάνουμε από κορονοϊό θα πεθάνουμε από χολέρα. Η Ζάκυνθος επίσης μπήκε σε καραντίνα χωρίς να έχουν ανακοινωθεί κρούσματα. Βρετανοί τουρίστες που γύρισαν από το νησί στο Πλίμουθ βρέθηκαν θετικοί. Στην Πάτρα η διοικήτρια του νοσοκομείου εγκάλεσε τους γιατρούς γιατί συναντήθηκαν με τον Δήμαρχο για την αντιμετώπιση των κρουσμάτων στην ΔΕΥΑΠ. Η αναβαθμισμένη λειτουργία μας είναι απαραίτητη για να αντιστρέψουμε αυτόν τον ζόφο.

Τόνια Λ., Πάτρα

Είμαι μαθητής και οργανώθηκα κατά τη διάρκεια της καραντίνας. Ούτε μία πανδημία δεν μπορεί να είναι δικαιολογία για να μπουν στον γύψο οι εργατικοί αγώνες. Στους μαθητές δεν θα άρμοζε μια απαθής στάση, με την Παιδεία να είναι ένας από τους κύριους στόχους της κυβέρνησης Μητσοτάκη από την πρώτη μέρα. Στο προσκήνιο τώρα βρίσκεται η επικίνδυνη για τη δημόσια Υγεία επανέναρξη των σχολείων. Σε αυτό το πλαίσιο η νέα σχολική χρονιά ξεκινάει με κινητοποιήσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας, χωρίς να παραβλέπεται και η ριζοσπαστικοποίηση της μαθητικής κοινότητας. Χαρακτηριστικά παραδείγματα οι αντιρατσιστικές εκδηλώσεις, οι κινητοποιήσεις για το περιβάλλον. Για το επαναστατικό κόμμα υπάρχει η ευκαιρία και η ανάγκη να οργανώσει μέσα στο μαθητικό κίνημα.

Φίλιππος Κ., Βριλήσσια

είναι η εργατική τάξη

Με το επιχείρημα ότι η Ελλάδα είναι ασφαλής και προκειμένου να ανοίξει την οικονομία, ο Μητσοτάκης μάς έβγαλε στη δουλειά χωρίς τα απαραίτητα. Χωρίς νοσοκομεία, χωρίς ΜΕΘ, χωρίς καμία εικόνα για τα τεστ. Αυτό σήμαινε χειρότερες συνθήκες εργασίας αλλά και μεγαλύτερες κινητοποιήσεις του τουρισμού επισιτισμού από τον Απρίλη μέχρι πρόσφατα. Έχουμε να τις εντείνουμε, αλλά και να παρέμβουμε σαν “Καμαριέρα” στις εκλογές του κλάδου. Ήδη πετύχαμε ένα άνοιγμα και ενεργοποιήσαμε ξανά παλιούς συντρόφους/ισσες. Στην αριστερά είναι ανοιχτή η συζήτηση για το τι κάνουμε. Το ΚΚΕ προχωρά μια στο καρφί και μια στο πέταλο. Από τη μια κινητοποιήσεις, από την άλλη όχι απεργία. Από τη μία αγώνας για το επίδομα στους ξενοδοχοϋπαλλήλους, που το κερδίσαμε, από την άλλη καμία συγκεκριμένη πρόταση γι’ αυτούς που εργάζονται.

Βασίλης Μ., Αμπελόκηποι

Η διαχείριση της κρίσης στην Ελλάδα και συνολικά είναι ένα έγκλημα ενάντια στην ανθρωπότητα. Ο στόχος στην πραγματικότητα ήταν η μετάθεση της εξάπλωσης του ιού κάποιους μήνες αργότερα και τις συνέπειες αυτής της διαχείρισης αντιμετωπίζουμε τώρα. Οι μόνες λύσεις που προβάλλουν οι κυβερνήσεις είναι η μάσκα και το εμβόλιο. Το τελευταίο είναι καθαρά προπαγανδιστικό, γιατί δεν υπάρχει ακόμα και κανείς δεν έχει ιδέα πότε θα υπάρχει και πώς θα διατεθεί. Χρειάζεται να βάλουμε μπροστά τα εργατικά αιτήματα απέναντι στην πανδημία: μέτρα προστασίας για όλους δωρεάν, κλείσιμο των επιχειρήσεων που έχουν κρούσματα με αποζημίωση των εργαζόμενων, συχνά διαγνωστικά τεστ.

Γιώργος Ρ.,
Ηράκλειο Αττικής

Οι δηλώσεις της κυβέρνησης μέσω των επιδημιολόγων είναι αντιεπιστημονικές, εξοργιστικές και αξίζουν τουλάχιστον καταλήψεις στις σχολές και ξεσηκωμό στους χώρους. Οι μεγάλες εστίες στα εργοστάσια και η 100% πληρότητα των παραγωγικών δειχνουν πού πραγματικά βρίσκεται το πρόβλημα. Ενδεικτικό του ότι το ΕΣΥ δεν στηρίχτηκε, είναι ότι φέτος έχουμε λοιμώξεις μη αναμενόμενες. Τις προκλήσεις της κυβέρνησης δεν πρέπει να

“Οι μαχητές της πρώτης γραμμής” έγραφε το πανό των απεργών στα νοσοκομεία στις 16 Ιούνη. Και είναι κυριολεκτικό.

τις αφήσουμε αναπάντητες και γι’ αυτό οργανώνουμε ανέβασμα αντιπροσωπείας από την Αθήνα στην κινητοποίηση της 11 Σεπτέμβρη στη Θεσσαλονίκη και συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων. Το να οργανώσουμε αυτή την κινητοποίηση είναι κρίσιμο και απέναντι στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία που αρνείται να το κάνει. Χρειάζεται να αξιοποιήσουμε τη διάθεση αγώνα που υπάρχει στη βάση.

Αργυρή Ε., Κουκάκι

Η κυβέρνηση στην προσπάθειά της να δικαιολογήσει την κρίση πέφτει σε αντιφάσεις που προκαλούν οργή. Ελλείψεις στην Υγεία φαιδρότητες στην Παιδεία για το άνοιγμα, οι παιδικοί σταθμοί αυτή τη στιγμή πετάνε έξω χιλιάδες παιδιά. Στις 14 Σεπτέμβρη χρειάζεται να είμαστε σε όσο πιο πολλά σχολεία γίνεται και να βρούμε τους γονείς που είναι εξοργισμένοι με την έλλειψη υποδομών. Ταυτόχρονα με αυτά τα ζητήματα πρέπει να ανοίξουμε και την καμπάνια για την καταδίκη των φασιστών. Στην πλατεία του μετρό στη Νίκαια, που περνάνε εκατοντάδες κόσμος κάθε μέρα, ανοιχτά οργανώνουμε την εκδήλωσή μας για τη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Κατερίνα Θ., Νίκαια

Στην ιδιωτική Υγεία γίνεται ένα πάρτι κερδοσκοπίας με τα τεστ με κρατική επιχορήγηση. Η πρωτοβάθμια Υγεία που θα έπρεπε να διεξάγει τα μαζικά τεστ δεν υπάρχει ουσιαστικά. Στις ιδιωτικές κλινικές δεν τηρούνται τα υγειονομικά πρωτόκολλα ενώ τα μέτρα προστασίας δίνον-

ται με το σταγονόμετρο. Η κατάσταση στο γηροκομείο στη Θεσσαλονίκη δείχνει χαρακτηριστικά ότι βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ζωές. Σαν κλαδική ομάδα του ΣΕΚ στην ιδιωτική υγεία προτείναμε στο ΔΣ του Σωματείου και έγινε δεκτό να ξεκινήσει καμπάνια εγγραφής μελών στο Σωματείο, ενώ βγήκε σχετική αφίσα. Αυτό για εμάς σημαίνει και ταυτόχρονη καμπάνια για νέα μέλη στο ΣΕΚ, να δυναμώσουμε τους αγώνες μας και την επαναστατική αριστερά.

Κώστας Π., Περιστέρι

Με αφετηρία την πετυχημένη εκδήλωση που οργανώσαμε στον Πειραιά για την καμπάνια “Support Health Workers” έχουμε καταφέρει και έχουμε νέα μέλη σε Τζάνειο νοσοκομείο και Μεταξά. Έτσι αναβαθμίζουμε και την παρέμβασή μας. Έχουμε ξεκινήσει πολιτική παρέμβαση επίσης στο γκαράζ και στον δήμο. Αποτελούμε την αριστερή πτέρυγα ενός μεγάλου κινήματος ενάντια στα περιβαλλοντοκτόνα σχέδια της CO-SCO. Οργανώσαμε ένα μεγάλο συλλαλητήριο από το οποίο έχουμε και ένα νέο μέλος πολύ ενεργό. Έχουμε σταθερή εβδομαδιαία παρουσία στο καμπ του Σχιστού και στην εκδήλωση που οργανώνουμε για τη δίκη της Χρυσής Αυγής θέλουμε να φέρουμε και τους πρόσφυγες και τον κόσμο του Πειραιά που παλεύει.

Παναγιώτης Σ., Πειραιάς

Βλέπουμε την εργατική αντίσταση απέναντι στην πιο στριμωγμένη κυβέρνηση. Οι εκπαιδευτικοί ξεκίνησαν ήδη με κινητοποιήσεις, αύριο [σ.σ: 31/8] έχουν απεργία οι εργαζόμενοι στα ΚΔΑΠ, ετοιμαζόμαστε για αγωνιστικό διήμερο στα νοσοκομεία. Πρέπει να δούμε και την κίνηση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας: με την ακύρωση της ΔΕΘ έσπευσαν να αναστείλουν τις κινητοποιήσεις τους. Χρειάζεται να αποκαταστήσουμε τα δίκτυα της Εργατικής Αλληλεγγύης, κόντρα στις δυσκολίες που προκύπτουν από την εντατικοποίηση της εργασίας και τα μέτρα για την πανδημία και να τα διευρύνουμε. Να αντιμετωπίζουμε όλες τις εξορμήσεις μας σαν ευκαιρίες να προτείνουμε την οργάνωση στο κόμμα.

Ευκλείδης Μ., Θεσσαλονίκη

Είμαι εργαζόμενη στην ιδιωτική Υγεία και νέο μέλος. Η παρέμβαση στους χώρους είναι πολύ σημαντική. Διάβαζα την εφημερίδα εδώ και δέκα χρόνια και η καινούρια συνθήκη έκανε την αδελφή μου κι εμένα να αποφασίσουμε να ενταχθούμε. Στη Νίκαια έχουμε συνολικά τέσσερα νέα μέλη μετά την καραντίνα. Οι αντιφασιστικές κινητοποιήσεις επίσης έχουν φέρει κόσμο να γραφτεί. Σε αυτό το πλαίσιο συνεχίζουμε με μεγάλη εκδήλωση για την καταδίκη της ΧΑ. Η πλατεία Αγίου Νικολάου είναι σταθερό στέκι στο οποίο προσεγγίζουμε εργαζόμενους και νεολαίους. Έχουμε σταθερή παρέμβαση σε εργατικούς χώρους, στη συνεδρίασή μας κάθε βδομάδα γίνεται συντονισμένη συζήτηση, σχεδιασμός των δράσεων και κατανέμονται υπευθυνότητες.

Πηνελόπη Κ., Νίκαια

Το φιάσκο στα σχολεία αφήνει την Κεραμέως όλο και πιο έκθετη. Είχαν τρεις μήνες να σχεδιάσουν τη νέα χρονιά και αποδεικνύονται τόσο απροετοίμαστοι που ακόμη και δικοί τους αναρωτιούνται τι συμβαίνει. Είχαμε μια νίκη σχετικά με τις μάσκες αλλά δεν αρκεί. Ακόμη και στα Πανεπιστήμια γίνονται κινήσεις κάτω από το τραπέζι. Την απόπειρα ίδρυσης Ξενογλωσσού τμήματος ιατρικής στη Θεσσαλονίκη πρέπει να την σταματήσουμε με νύχια και δόντια γιατί έχουμε δει τι θέλει η κυβέρνηση που εξίσωσε τα πανεπιστήμια με τα κολέγια. Πρέπει να ξεκινήσουμε καμπάνια ενημέρωσης του κόσμου για τα ελληνοτουρκικά στις εξορμήσεις μας, να γίνουμε το αντίπαλο δέος στην κυρίαρχη ενημέρωση αλλά και στη ρεφορμιστική αριστερά.

Νίκος Κ., Τούμπα

Κέντρο της δουλειάς μας ήταν οι εκπαιδευτικοί, όχι μόνο για το άνοιγμα των σχολείων αλλά και για την καμπάνια ότι οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι. Μέσα από αυτή τη δουλειά, τόσο στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο της Σούδας όσο και στις υπόλοιπες πρωτοβουλίες, έχουμε και νέο μέλος και πλούσιες ανοιχτές συζητήσεις. Το τοπικό lockdown είναι γελοίο και μέσα στις αντιφάσεις. Αλλά χρειάζεται και να αντιμετωπίσουμε τις φωνές που λένε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε συνελεύσεις και διαδικασίες για να μην εξαπλωθεί ο ιός. Έχοντας τη βάση της Σούδας πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες για να ανοίξουμε το ζήτημα της χρηματοδότησης του κοινωνικού κράτους αντί για τους εξοπλισμούς.

Μαρία Κ., Χανιά

Η εργατική τάξη και η νεολαία βράζει όλο αυτό το διάστημα. Στο νοσοκομείο Αγία Σοφία γυναίκες συμβασιούχες ΟΑΕΔ ξεκίνησαν κινητοποίηση από τα κάτω. Στον δήμο οι εργαζόμενοι παλεύουν με τη γειτονιά στο πλάι τους. Οι φοιτητές των εστιών αρνήθηκαν να φύγουν από τα σπίτια τους στο lockdown και είχαν τους εργαζόμενους στο πλευρό τους για να έχουν ρεύμα, νερό και σίτιση. Οργανώνουμε δίνοντας στους συντρόφους περιεχόμενο και δείχνοντας εμπιστοσύνη να αναλάβουν υπευθυνότητες και έτσι να έχουμε συλλογικές ηγεσίες. Η συζήτησή μας κάθε βδομάδα είναι οργανωμένη από πριν, έχει κέντρο. Στις εξορμήσεις στην πλατεία βγαίνουμε με όρεξη και με ιδέες από τα μέλη. Βρίσκουμε τα μέλη πόρτα πόρτα αν χρειαστεί, κάθε εβδομάδα, διαφορετικά δεν πρόκειται να τα κερδίσουμε στη δράση.

Εύα Ν., Ζωγράφου

Οι φοιτητές επιστρέφουν στα Πανεπιστήμια που ανοίγουν “κανονικά” για το ερχόμενο χειμερινό εξάμηνο. Σύμφωνα με τις δηλώσεις της Κεραμέως, οι δια ζώσης διαλέξεις των μαθημάτων θα γίνονται με ανώτερο όριο τους 50 φοιτητές, ενώ τα εργαστήρια και οι ομάδες μελέτης με 30.

Εκτός από τα λόγια και τους αριθμούς, τίποτα άλλο ουσιαστικά δεν εξασφαλίζει την ασφαλή λειτουργία των Πανεπιστημίων. Τα μέσα προστασίας, οι προσλήψεις μελών Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ), οι προσλήψεις προσωπικού καθαριότητας, τα δωρεάν τεστ ανίχνευσης του ιού, τα επιπλέον δρομολόγια από και προς τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα για να μην υπάρχει συνωστισμός – όλα αυτά είναι στον αέρα γιατί προφανώς κοστίζουν σε σχέση με τις δωρεάν δηλώσεις για σχεδιασμούς.

“Υπάρχουν αμφιθέατρα που μπορεί να έχουν από 100 μέχρι 500 άτομα”, μας είπε ο **Αλέξανδρος Κοροβέσης**, φοιτητής ΠΑΔΑ. “Για να εξασφαλίσεις την παρακολούθηση για όλους χρειάζονται μαζικές προσλήψεις. Επίσης, τα εργαστήρια στο ΠΑΔΑ γίνονται σε πολύ μικρές αίθουσες, που ακόμα και με 30 άτομα υπάρχει συνωστισμός. Πολλές φορές λόγω έλλειψης διδακτικού προσωπικού γίνονται μαζί κάποια εργαστήρια. Ένα άλλο μεγάλο θέμα είναι τι γίνεται με τις καθαρίστριες και την απολύμανση του ιδρύματος. Όταν μιλάμε για ιδιωτικοποιήσεις στα Πανεπιστήμια, εννοούμε και τους εργολάβους στην καθαριότητα. Στο ΠΑΔΑ το ιδιωτικό συνεργείο της καθαριότητας είναι πολύ λίγες καθαρίστριες που δουλεύουν για πάρα πολλές ώρες και κάτω από

ΣΧΟΛΕΣ Όλα στον “αέρα”

25/8, Φοιτητικό μπλόκ στη διαδήλωση των εκπαιδευτικών στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

τις χειρότερες συνθήκες. Επίσης, μπαίνουμε σε μια περίοδο εξεταστικής που στην πλειοψηφία τους τα μαθήματα εξετάζονται ηλεκτρονικά με αποτέλεσμα πολλοί να αντιμετωπίζουν πρόβλημα για να εξασφαλίσουν τα τεχνικά μέσα, υπολογιστές, κάμερα, γρήγορο ίντερνετ, ώστε να μην είναι αποκλεισμένοι από αυτή τη διαδικασία. Το φοιτητικό κίνημα δίνει το πρώτο κινηματικό ραντεβού στη διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη στις 12/9 για να παλέψει ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης”.

Καταστροφική πολιτική

“Πρόκειται για καταστροφική πολιτική, ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης και πανδημίας και για τα σχολεία και για τους υπόλοιπους χώρους”, δήλωσε ο **Νίκος Στραβελάκης**, οικονομολόγος στο ΕΚΠΑ. “Για την Τριτοβάθμια εκπαίδευση το Υπουργείο δίνει αριθμούς φοι-

τητών για τις διαλέξεις και τα εργαστήρια, αλλά δεν υπάρχει το προσωπικό για να λειτουργήσει αυτό το σχέδιο. Στη σχολή Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, παραδείγματος χάριν, ένα έτος φτάνει να έχει 300 φοιτητές. Υπάρχει το αναγκαίο προσωπικό ΔΕΠ για να λειτουργήσουν οι σχολές με 50μελή τμήματα; Φυσικά και όχι. Θα γίνουν προσλήψεις για να το πετύχουμε αυτό; Τώρα πλέον είναι πολύ αργά.

Πέντε μήνες που ήταν τα ιδρύματα κλειστά δεν έλαβαν καμία μέριμνα από το Υπουργείο Παιδείας ή τις Πρυτανικές αρχές για την εύρυθμη διεξαγωγή των μαθημάτων για την ασφάλεια των φοιτητών και των πανεπιστημιακών. Το αποτέλεσμα είναι ότι τα τμήματα παραμένουν υποστελεχωμένα και φυσικά αδυνατούν να ανταποκριθούν σε αυτές τις ιδιαίτερες συνθήκες.

Σημειώστε, ότι λόγω των μνημο-

νίων για πάνω από 7 με 8 χρόνια στα Πανεπιστήμια δεν έχει προσληφθεί διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό παρά μόνο για αντικατάσταση συνταξιοδοτηθέντων εκπαιδευτικών. Κινδυνεύει μια ολόκληρη γενιά επιστημόνων να μείνει έξω από τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, την εκπαιδευτική και ακαδημαϊκή διαδικασία. Είναι ο ορισμός της υποβάθμισης της διδασκαλίας, της έρευνας, της επιστημονικής και ακαδημαϊκής συζήτησης και αντιπαράθεσης. Είναι βέβαιο ότι το ΔΕΠ θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να λειτουργήσουν τα ιδρύματα, όμως τα πράγματα θα είναι δύσκολα.

Κλείνοντας να πω ότι ένα πανεπιστημιακό αμφιθέατρο των 50 ατόμων δεν αποτελεί έκτακτη ανάγκη λόγω πανδημίας, αλλά μια πάγια ανάγκη της ίδιας της εκπαιδευτικής διαδικασίας”.

M.N.

Ιδιωτικοποιούν τα λεωφορεία της Αθήνας!

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη είχε έξι τουλάχιστον μήνες από ξέσπασμα της επιδημίας για να ανανεώσει το στόλο και να προσλάβει προσωπικό στις δημόσιες συγκοινωνίες. Πολύ απλά δεν το έκανε, με αποτέλεσμα ακόμη και μέσα στο κατακαλόκαιρο ο κόσμος να συνωστίζεται στα πιο αραιά και από τον αέρα δρομολόγια –πόσο μάλλον τώρα που έχει γυρίσει– εξαπλώνοντας την επιδημία.

Αντ’ αυτού, ο υπουργός Υποδομών και Μεταφορών **Κ. Καραμανλής** μέσω της τηλεόρασης του Σκάι ήρθε την περασμένη βδομάδα να επαναλάβει την πρόταση που είχε κάνει τον 15αύγουστο για “ανανέωση” του στόλου μέσα στο επόμενο πεντάμηνο, με το νέο χρόνο δηλαδή, καθώς και “προσλήψεις” αλλά και “σύμπραξη ιδιωτικού και δημόσιου τομέα με την παραχώρηση συγκοινωνιακού έργου στα ΚΤΕΛ” και “leasing”. Την πρώτη απόπειρα ιδιωτικοποίησης της αστικής συγκοινωνίας της Αθήνας, δηλαδή, από την περίοδο του 1992-93, όταν ο πατέρας **Μητσοτάκης** είχε επιχειρήσει να την ιδιωτικοποιήσει φέρνοντας ξανά τους “μνηστήρες” των ΚΤΕΛ!

Όπως είπε με θράσος ο υπουργός: «Σπάει ένας κύκλος υποεπένδυσης της τελευταίας δεκαετίας. Γίνεται προσπάθεια για επένδυση πέραν του μισού δισ. ευρώ στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Για πρώτη φορά δίνουμε συγκοινωνιακό έργο στα ΚΤΕΛ και μέχρι τέλος του χρόνου θα έχουμε άλλα 203 λεωφορεία στο δρόμο... Επιπλέον, θα έχουμε ακόμα 300 καθώς κάνουμε κάτι πρωτοποριακό: υιοθετούμε το θεσμό του leasing». Και

πρόσθεσε: «Και λεωφορεία να είχαμε παραπάνω, σήμερα έχουμε μόνο 3.000 οδηγούς ενώ χρειαζόμαστε 6.000. Θα κάνουμε συνολικά 1.000 προσλήψεις, μόνιμο προσωπικό, γιατί και τα ΚΤΕΛ θα πάρουν 550 οδηγούς, προσλήψεις με διαδικασίες fast track».

Ζήτηψε την “ποιότητα”, τη “συχνότητα” και τις τιμές των εισιτηρίων των ΚΤΕΛ ο Καραμανλής και είπε να μας πάει μια βόλτα στον προηγούμενο αιώνα, όταν τα αστικά λεωφορεία της Αθήνας ήταν ακόμη ιδιωτικά. Πρόκειται για ένα χτύπημα που αφορά όχι μόνο τους εργαζόμενους στις συγκοινωνίες αλλά όλη την εργατική τάξη της Αθήνας.

Χρειάζεται άμεσα οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες να προχωρήσουν σε συνελεύσεις και αποφάσεις για κήρυξη άμεσων απεργιακών κινητοποιήσεων στέλνοντας το μήνυμα ότι η μερική ιδιωτικοποίηση που επιχειρεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν θα περάσει απαιτώντας τώρα αγορά νέων λεωφορείων και προσλήψεις που να καλύπτουν τις αυξημένες ανάγκες σε δρομολόγια και μάλιστα εν μέσω της πανδημίας. Η απάντηση που έχουν να δώσουν οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες είναι η ίδια με αυτή που έδωσαν και το 1992-93: Όχι μόνο σταμάτησαν με τη μεγάλη απεργία τους την ιδιωτικοποίηση αλλά έστειλαν και την κυβέρνηση που την έφερε στο κάλαθο των αχρήστων.

Γ.Π.

ΜΥΚΗΝΕΣ Αποψίλωση του πολιτισμού

Ανακοίνωση εξέδωσε ο Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων για την την πυρκαγιά που έκαψε τον αρχαιολογικό χώρο των Μυκηνών το περασμένο Σαββατοκύριακο. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

“Αυτό το Σαββατοκύριακο δεν είχαμε καμένους ούτε πνιγμένους συμπολίτες μας. Τα ΜΜΕ δεν θα απαιτηθεί να μνησούν την κυβέρνηση, καταμετρώντας διασωθέντες (και προσπερνώντας γρήγορα τον αριθμό των θυμάτων).

Αυτό το Σαββατοκύριακο «απλώς» λαμπάδιασε ο Αρχαιολογικός Χώρος των Μυκηνών. Το υπουργείο Πολιτισμού εξηγεί με Δελτίο Τύπου του πώς σώθηκαν από την πυρκαγιά «το Αρχαιολογικό Μουσείο Μυκηνών, η κεντρική είσοδος στην Ακρόπολη των Μυκηνών (Πύλη Λεόντων), ο Ταφικός Κύκλος Α, τα μνημεία στην βόρεια κλιτύ της Ακρόπολης, καθώς και τα κυκλώπεια τείχη» χάρη στις σχετικές πρόνοιες για «ριζική αποψίλωση» του αρχαιολογικού χώρου. Η υπουργός ξέχασε να εξηγήσει πώς μεταδόθηκε η φωτιά εντός των τειχών της αποψιλωμένης μυκηναϊκής ακρόπολης, στην Ανατολική Πτέρυγα του Ανακτόρου, στις Βόρειες Αποθήκες, στην περιοχή του αρχαϊκού ναού στην κορυφή του λόφου, στην άνω δυτική κλιτύ της Ακρόπολης, στη ΝΔ Συνοικία και την περιοχή του Θρησκευτικού Κέντρου των Μυκηνών.

Η «ριζική αποψίλωση» όμως δεν είναι ολότελα ψέμα. Πραγματοποιείται. Αφορά τα Μουσεία, τους Αρχαιολογικούς χώρους, τα Μνημεία και τους εργαζόμενους σε αυτά, αφορά ολόκληρο τον τομέα του Πολιτισμού, και αφορά, συνολικά, τα ευρύτερα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας που πλήττονται ανεξαιρέτα. Ορθότερα, πρέπει να ονομάζεται «κοινωνική ριζική αποψίλωση». Ευτυχώς, δεν κάηκαν τα κυκλώπεια τείχη, πανηγυρίζει τώρα το ΥΠΠΟΑ. Πράγματι, μόνο ό,τι δεν είναι δυνατό να καεί ή να καταποντιστεί, περισώζεται αυτήν τη στιγμή από τις αντικοινωνικές και αντιπολιτιστικές πολιτικές της κυβέρνησης και των υπουργείων της...”

Το ιστορικό μνημείο των Μυκηνών κατεστραμμένο από τη φωτιά

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Να σταματήσουν τώρα οι παράνομες εργασίες της Cosco στην Πειραιϊκή

Το καταστροφικό της έργο συνεχίζει η Cosco στην Πειραιϊκή με εργασίες βυθοκόρησης και εναπόθεση επικίνδυνων υλικών στο βυθό, όπως καταγγέλλουν το "Πατηρητήριο Κατοίκων και Φίλων Πειραιϊκής" και άλλοι φο-

ρείς. Μάλιστα στις 25/8 δημιουργήθηκε στην επιφάνεια της θάλασσας τεράστια κηλίδα με οσμή πετρελαίου.

Η Cosco αδιαφορεί παντελώς για τη δικαστική απόφαση που απαγόρευσε τη βυθοκόρηση μέχρι την εκδίκαση των προσφυγών των κατοίκων και του ΕΚΠ στο ΣτΕ, που ζητούν την ακύρωση του έργου. Με τον ίδιο προκλητικό τρόπο έχει συμπεριφερθεί και παλιότερα η κινεζική πολυεθνική.

Το ερώτημα είναι τι κάνουν οι Δημόσιες Αρχές και πως εξασφαλίζουν την τήρηση των δικαστικών αποφάσεων. Υπάρχει κυβέρνηση, Υπουργείο Ναυτιλίας, Λιμεναρχείο, Δήμος Πειραιά, Περιφέρεια Αττικής; Το ξέρουμε ότι είναι υπέρ του έργου, αλλά μπροστά στην εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών συμφερόντων δεν τηρούν πια ούτε τα προσχήματα, παραβιάζοντας κάθε έννοια νομιμότητας;

Η μόνη δύναμη που μπορεί να σταματήσει την υποβάθμιση της ζωής μας από τη μανία των "επενδυτών" είναι ο συντονισμένος αγώνας των κατοίκων και των μαζικών φορέων

10/5, Διαδήλωση στον Πειραιά ενάντια στο Master Plan της Cosco

όλης της περιφέρειας του Πειραιά ενάντια στο Master Plan της Cosco. Για λιμάνι δημόσιο με εργατικό-λαϊκό έλεγχο που θα εξυπηρετεί τις δικές μας ανάγκες.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ Τα περιοριστικά μέτρα ορίζουν την αποτυχία και την επικινδυνότητα κυβέρνησης-περιφέρειας-δημάρχων

Η επιβολή καθεστώτος ειδικών περιοριστικών μέτρων, στην περιφερειακή ενότητα Χανίων, που ισχύουν από την Τρίτη 25/8 αποτελεί περήφανο και αποκλειστικό κατόρθωμα της κυβέρνησης Μητσοτάκη, του περιφερειάρχη Κρήτης, του δημάρχου Χανίων καθώς και όλων των δημάρχων του νομού.

Οι πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης και η στάση όλων των υπολοίπων που στοιχήθηκαν μαζί της κατόρθωσαν το ακατόρθωτο: μετέτρεψαν μια περιοχή που την προηγούμενη άνοιξη δεν είχε σχεδόν κανένα κρούσμα, σε κέντρο της πανδημίας στην Κρήτη. Και όχι μόνο. Τα Χανιά ως ένας από τους μεγαλύτερους τουριστικούς προορισμούς, έγιναν η πρώτη μεγάλη πόλη στην Ελλάδα που μπαίνει σε καθεστώς περιορισμένης καραντίνας. Το γεγονός αυτό, από μόνο του, κουρελιάζει τα ψευτοεπιχειρήματα της κυβέρνησης, η οποία προσπαθεί να αποπροσανατολίσει λέγοντας ότι για το δεύτερο κύμα της πανδημίας δεν φταίει ο τρόπος που επιχείρησε το άνοιγμα στον τουρισμό, αλλά η δήθεν «ανεύθυνη» συμπεριφορά των πολιτών και ειδικά της νεολαίας.

Με τον πιο άθλιο και απαράδεκτο τρόπο κυβέρνηση-περιφέρεια-δήμαρχοι λειτούργησαν με μοναδικό κριτήριο τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων (τουριστικών πρακτόρων, αεροπορικών και ακτοπλοϊκών εταιριών, μεγαλοξενοδόχων) ανοίγοντας χωρίς περιορισμούς σύνορα, αεροδρόμια, λιμάνια. Αδιαφόρησαν πλήρως για την ασφάλεια των εργαζομένων, των κατοίκων της πόλης, του νομού αλλά και των επισκεπτών τους. Έκαναν ελέγχους, για τα μάτια του κόσμου, σε ένα ελάχιστο ποσοστό επισκεπτών με αποτέλεσμα να εισάγουν την ασθένεια.

Χρησιμοποίησαν ως δικαιολογία για τις επιλογές τους τη σωτηρία του τουρισμού. Αυτό που κατάφεραν είναι να δημιουργήσουν ένα ακόμη μεγαλύτερο πλήγμα στον τουρισμό. Υπέκυψαν στους εκβιασμούς του κάθε τουριστικού πράκτορα για να εισπράξουν στο τέλος την ακύρωση των ταξιδιών, όπως έγινε με την TUI. Αυτό που απέμεινε σε εμάς μετά από αυ-

τά τα παιχνιδάκια κερδοσκοπίας ήταν η εξάλειψη της πανδημίας και η ανεργία.

Η αντίληψη που διαμόρφωσε το ψευτοδίλημμα «είτε θα σώσουμε την οικονομία, είτε θα εξασφαλίσουμε την υγεία του λαού» πήγαζε από τις ιδεοληπτικές αγκυλώσεις περί «αυτορρύθμισης της αγοράς» και υπονόμωσε κάθε ελπίδα για σωτηρία τόσο του τουρισμού όσο και της υγείας μας.

Η κυβέρνηση αντί να εναρμονιστεί με τα αιτήματα των εργαζομένων στην Υγεία, ενισχύοντας τα νοσοκομεία του νησιού με προσωπικό περισσότερα κρεβάτια ΜΕΘ, επίταξη ιδιωτικών κλινικών και διαμορφώνοντας έτσι πραγματικές συνθήκες ασφαλείας για ντόπιους και τουρίστες, αναλώθηκε σε ψεύτικες διαφημιστικές καμπάνιες προσέλκυσης τουριστών. Αντί να ενισχύσει τις άμυνες της κοινωνίας απέναντι στον COVID 19 χρησιμοποίησε επικοινωνιακά την τύχη που είχαμε να μην μας χτυπήσει το πρώτο κύμα της πανδημίας.

Περιφερειάρχης και δήμαρχοι ενόψει του ανοίγματος, στις αρχές του καλοκαιριού, αντί να οργανώνουν και να διεκδικούν ουσιαστικά μέτρα προφύλαξης (ελέγχους σε αεροδρόμια και λιμάνια, κινητά συνεργεία πραγματοποίησης ελέγχων και τεστ στον πληθυσμό), αντί να πάρουν πρωτοβουλίες αξιοποίησης και διαμόρφωσης δημόσιων χώρων για να υπάρξουν πραγματικές συνθήκες κοινωνικής αποστασιοποίησης, να οργανώσουν μαζικά προγράμματα πολιτιστικών εκδηλώσεων, να δημιουργήσουν νέες και αναγκαίες κοινωνικές υπηρεσίες και να διεκδικήσουν τη στελέχωση των υπαρχόντων με περισσότερες προσλήψεις προσωπι-

κού, να διεκδικήσουν μέτρα ενίσχυσης και στήριξης των εργαζομένων στον τουρισμό, προγράμματα μαζικού κοινωνικού τουρισμού κ.α., αναλώθηκαν σε γελοίες φιέστες με πίδακες νερού για την υποδοχή των πρώτων αεροπλάνων και σε μέτρα αποκλειστικής ενίσχυσης των διαπλεκόμενων επιχειρηματιών επιτρέποντάς τους να καταλάβουν περισσότερους δημόσιους χώρους, παραλίες κ.α. με αποτέλεσμα να διαμορφώσουν χειρότερους όρους συνωστισμού.

Ανυπαρξία

Όταν άρχισε να χτυπά το δεύτερο κύμα της πανδημίας αντί να διεκδικήσουν διαφάνεια και ενημέρωση για το τι συμβαίνει, σιώπησαν, τουλάχιστον στο δημόσιο λόγο τους, συμβάλλοντας από την πλευρά τους στο κλίμα αποσιώπησης των κρουσμάτων στις τουριστικές περιοχές όπως κατήγγειλαν οι συνδικαλιστικές ενώσεις των ιατρών του ΕΣΥ. Χαρακτηριστική της ανυπαρξίας των τοπικών πολιτικών παραγόντων ήταν και η στάση του δημάρχου Χανίων που αρκούσαν να παπαγαλίζει με περισσή δόση αυταρέσκειας το «...τα πήγαμε καλά...» της κυβέρνησης χωρίς να πράττει τίποτε άλλο. Στις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου, ακόμη και όταν ο αριθμός των κρουσμάτων είχε αρχίσει να φουντώνει επικίνδυνα, αντέτασσε στις ανησυχίες και τις σχετικές ερωτήσεις της αριστεράς την εκκωφαντική σιωπή του, καλύπτοντας πλήρως την κυβέρνηση.

Το άνοιγμα των σχολείων το επόμενο διάστημα δικαιολογημένα ανησυχεί χιλιάδες γονείς. Όσοι έχουν παιδιά σε σχολεία όπως το 1ο ΔΣ και το Γυμνάσιο Κουνουπιδανών, το Δημοτικό Χρυσοπηγής, το 3ο Χανίων, το 1ο - 17ο Νηπιαγωγείο Χανίων για να αναφέρουμε μόνο κάποια ενδεικτικά, γνωρίζουν ότι οι ισχυρισμοί της Κεραμέως περί 17 παιδιών στις τάξεις δεν είναι απλά ψεύτικοι αλλά σε αυτές τις συνθήκες απολύτως επικίνδυνοι. Προσπαθούν με ακριβοπληρωμένη προπαγάνδα να αποκρύψουν ότι ψήφισαν στον πρόσφατο νόμο τους για 25 παιδιά ανά τμήμα. Γνωρίζουμε επίσης ότι στα περισσότερα σχολεία ιδιαίτερα αυτά

του κέντρου, ακόμη και αν τα τμήματα είναι σχετικά μικρά, οι αίθουσες είναι εξίσου πολύ μικρές και δεν επιτρέπουν την τήρηση ασφαλών αποστάσεων. Για να μη μιλήσουμε για πλείστα σχολεία που στεγάζονται σε κοντινές όπως τα Δημοτικά της Ν. Κυδωνίας, των Περιβολίων το 3ο ΓΕΛ κ.α.

Ακόμη και χθες, πρώτη μέρα εφαρμογής των μέτρων, υπάρχουν σοβαρές καταγγελίες για επιλεκτική εφαρμογή τους. Η αστυνομία παρενοχλούσε τους διαδηλωτές εκπαιδευτικούς στην πλατεία της Αγοράς, την ίδια ώρα που στις καφετέριες ο κόσμος συνωστίζονταν ως συνήθως. Επίσης ερωτηματικά έχουν προκαλέσει καταγγελίες για διαφορετικές αντιμετωπίσεις των ξενοδοχείων στα οποία ανιχνεύτηκαν κρούσματα.

Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε ούτε τις ζωές μας ούτε τις δουλειές μας, ούτε την υγεία μας σε αυτούς που με εγκληματική επιπολαιότητα τις διαχειρίζονται προς όφελος μόνο των λίγων εκλεκτών τους επιχειρηματιών. Σε αυτούς που αρνούνται ακόμη και τώρα να πάρουν ουσιαστικά μέτρα διαφύλαξης της υγείας των πολλών. Η «ελευθερη» αγορά δεν αποτελεί τη σωτηρία μας. Ούτε τα παιχνίδια των φαρμακευτικών εταιριών για το ποια θα διαθέσει πρώτη το εμβόλιο στην αγορά, ούτε ο γεωπολιτικός ανταγωνισμός των κυβερνήσεων που τα συνοδεύει, ούτε ο νέος δανεισμός και τα νέα μνημόνια που επιβάλλει η ΕΕ θα μας σώσουν.

Την περασμένη άνοιξη οι εργαζόμενοι, σε όλο τον κόσμο, απάντησαν με μαζικούς αγώνες στα μέτρα των κυβερνήσεων.

Τώρα όπως και τότε, τον πρώτο ρόλο πρέπει να τον έχουν οι αγώνες του κόσμου της εργασίας. Μόνο οι εργαζόμενοι μπορούμε να επιβάλλουμε πολιτικές για τη σωτηρία μας. Μόνο η σύγκρουση με τους θεσμούς και τις κυβερνήσεις, η διαγραφή του χρέους, η εθνικοποίηση του ιδιωτικού τομέα στην Υγεία και στην οικονομία και όχι η διόγκωσή τους μπορούν να φέρουν αποτελέσματα προς όφελος των πολλών.

Μαρξιστικά Φόρουμ

Το πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ - Η τριπλή κρίση και η εργατική αντίσταση

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9
κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9
θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9
Πάρκο Ειρηνης και Φιλίας 6.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9, καφέ Ποέτα 8μμ
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9
στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ όρ. 8μμ
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 θεατράκι Άναυρος 8μμ
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9, 7.30μμ, στέκι «Εκτός Σχε-
δίου», Νισύρου και Πάτμου
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Σταθμός, ΗΣΑΠ 8μμ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Γαρδένια 7μμ
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9
καφέ Γιουκάλι, πλ. Μεσολογγίου 6μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία
στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7.30μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9
καφέ Μυρτίλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9
ιντερνέτ καφέ Αγ.Γλυκερίας 7.30μμ
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΘΗΣΕΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Αλουστίνες 7μμ
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Ηλιόπετρα,
στοά Θησέως και Αγ.Πάντων 7μμ
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπακωνσταντίνου

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9
στου Βασίλη (πλατεία Δουργουτίου) 8μμ
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Μύλος,
Ναυαρίνου και Ζωοδ. Πηγής 7μμ
Ομιλήτρια: Μαριάννα Χρονοπούλου

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Ενωδία 7.30μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9
καφέ λα ροζέ (πλ. Αγ.Νικολάου) 7.30μμ
Ομιλητής: Σανφώ Μοχαμαντί

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Family cafe 7.30μμ
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9
καφενείο πλατείας Σουρμενών 7μμ
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ – ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Σαρδανάπαλος 7μμ
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου

ΝΕΑ ΣΙΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Ομιλήτρια: Χουάνα Σταυριανού

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 δημαρχείο Νίκαιας 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ –ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Goody’s 7.30μμ (fb.com/sek-
xalandri)
Ομιλήτρια: Ρία Φρυσσά

ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Σεβάχ 7μμ
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Τριών Ναυάρχων και Ιωάννου
Βλάχου 7.30μμ
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Γιώτης 7.30μμ
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΗΡΑΚΛΕΘ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 πλ. Ρήγα Φεραίου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/9 καφέ Κήπος 7.30μμ
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 30/9 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Ελληνο-τουρκικοί ανταγωνισμοί

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 θεατράκι Άναυρος 8μμ
Ελληνο-τουρκικοί ανταγωνισμοί
Ομιλητής: Μάνος Βοαντόρ

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 10/9 δημαρχείο Νίκαιας 7.30μμ
80 χρόνια από τη δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Δόμνα Κατιμερτζή

Επόμενα Φόρουμ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 καφέ Γαρδένια 7μμ
40 χρόνια από το κίνημα της Αλληλεγγύης
στην Πολωνία
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 καφέ Σταθμός, ΗΣΑΠ 8μμ
40 χρόνια από το κίνημα της Αλληλεγγύης
στην Πολωνία
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9,
7.30μμ, στέκι «Εκτός Σχεδίου», Νισύρου
και Πάτμου
40 χρόνια από το κίνημα της Αλληλεγγύης
στην Πολωνία
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9
θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ
80 χρόνια από τη δολοφονία του Τρότσκι

Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Τα κέρδη πάνω από τις ανθρώπινες ζωές
– Φαρμακευτικές εταιρείες και εμβόλιο
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Εκλογές στις ΗΓΙΑ, η ώρα του μικρότερου
κακού;
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Πράγα 2000 – σταθμός για το αντικαπιτα-
λιστικό κίνημα
Ομιλητής: Γιώργος Ψυχογιόπουλος

Ενάντια στον ρατσισμό,
τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε
προσπάθεια που έχει στόχο την διαί-
ρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε
αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο,
κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που κατα-
δικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να
πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντι-
μετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν
καταφέρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των
ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα,
φυλή και φύλο καθώς και όλους τους
καταπιεσμένους να οργανώνουν την
αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα
τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά
κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινω-
νική, πολιτική και οικονομική ισότητα
των γυναικών και για το τέλος όλων
των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυ-
λόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα
που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα
από το κυνήγι του κέρδους και τους
ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνα-
τοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγ-
χουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστή-
ρια και τον στρατό. Για να συγκρου-
στεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική
τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργα-
νωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό
Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους
ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την
εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμ-
μα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το
κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα
σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-
θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι
στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’
ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλι-
σμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/9

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Γερμανός 7μμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 7μμ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ
Ν. ΙΩΝΙΑ Πλ. Σημηριώτη 7μμ
ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ Λαϊκή 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ
Ν. ΣΙΜΥΡΝΗ
Βασιλόπουλος Πλατεία 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος και Καραϊσκού 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Πλ. Αγ. Νικολάου 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Πεζόδρομος (Μουσείο ΕΑΜ) 7μμ
ΙΛΙΟΝ Πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πετρουπόλεως (Τζάντε) 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 7μμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή με Ναυαρίνου 7μμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 7μμ
ΤΟΥΜΠΑ Πλατεία Αγ. Θεράποντα 7μμ
ΠΑΤΡΑ
Κολοκοτρώνη και Ρ. Φεραίου 7.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Μιχαήλ Αγγέλου 7μμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/9

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 10πμ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Iv 11.30 πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Θησέως και Ματζαρωτάκη 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Πλατεία Έβερσετ 11πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανε-
ξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-
σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την ερ-
γατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβου-
λευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλ-
λαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστι-
κό κράτος λειτουργεί για να προστα-
τεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας
τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον
πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια
νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την
εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί
να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργά-
τες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους
τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλού-
του και προγραμματίσουν την παρα-

γωγή και την διανομή σύμφωνα με τις
ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν
οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν πα-
λέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επί-
πεδο, μπορούμε να σταματήσουμε
τους πλούσιους και δυνατούς που κυ-
ριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να
πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας
όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απο-
μονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώ-
βρης του ’17 ηττήθηκε κάτω από την πίε-
ση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε
τον δρόμο για την επικράτηση του Στά-
λιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε
κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου
καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα
στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο-
γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαη-
λίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Μάνος
Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη
Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Φέτος συμπληρώνονται 110 χρόνια από την καθιέρωση της Παγκόσμιας Ημέρας Γυναικών. Η πρόταση έγινε από την Κλάρα Τσέτκιν στο Δεύτερο Διεθνές Συνέδριο Σοσιαλιστριών, που έλαβε χώρα στις 26 και 27 Αυγούστου του 1910, στο πλαίσιο του όγδοου διεθνούς Συνεδρίου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Γραμματέας της διεθνούς γραμματείας γυναικών της Σοσιαλιστικής Διεθνούς από το 1907, η Κλάρα Τσέτκιν έδωσε τη μάχη για να δώσει στο γυναικείο κίνημα της εποχής ταξικό προσανατολισμό. Στην εισήγησή της στο συνέδριο της Κοπεγχάγης η Τσέτκιν σημειώνει: “Σε συνεννόηση με τις ταξικές, πολιτικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις του προλεταριάτου σε όλες τις χώρες, οι σοσιαλίστριες γυναίκες όλων των χωρών, θα γιορτάζουν κάθε χρόνο την ημέρα των Γυναικών. Ο βασικός σκοπός θα είναι να βοηθήσει τις γυναίκες να αποκτήσουν το δικαίωμα της ψήφου. Αυτό το αίτημα θα πρέπει να συνδυαστεί με όλο το γυναικείο ζήτημα, έτσι όπως το αντιμετωπίζουν οι σοσιαλιστές. Η μέρα των Γυναικών θα πρέπει να έχει διεθνή χαρακτήρα και να προετοιμάζεται με μεγάλη προσοχή.”

Στο συνέδριο συμμετείχαν 100 εκπρόσωποι από 17 χώρες και η πρόταση πέρασε ομόφωνα. Το πρώτο συνέδριο των σοσιαλιστριών που είχε γίνει στη Στουτγάρδη το 1907 με τη συμμετοχή 59 γυναικών από 15 χώρες αποφάσισε την ίδρυση μιας διεθνούς οργάνωσης σοσιαλιστριών, ενώ η απόφαση επισημαίνει: “τα σοσιαλιστικά κόμματα σε όλο τον κόσμο έχουν υποχρέωση να παλέψουν ενεργά για την καθιέρωση της ψήφου των γυναικών και οι σοσιαλίστριες δεν πρέπει να θεωρούν συμμάχους τις αστές φεμινίστριες αλλά να καθοδηγήσουν την πάλη χέρι-χέρι με τους άντρες σοσιαλιστές”. Στην πάλη για το δικαίωμα της ψήφου για τις γυναίκες, που ήταν κεντρικό ζήτημα του γυναικείου κινήματος της εποχής αντικατοπτρίζονταν συνολικότερα ζητήματα στρατηγικής.

Η Κλάρα Τσέτκιν επέμενε ότι για τις αστές ο στόχος των μεταρρυθμίσεων ήταν τα “ίσα δικαιώματα” μέσα στον καπιταλισμό. Για τις εργάτριες όμως η πάλη για μεταρρυθμίσεις είναι απλά ένα μέσο για τον τελικό σκοπό, για την ανατροπή του καπιταλισμού. “Απέναντι στη συγκεκριμένη ταξική πραγματικότητα δεν αρκεί για τις γυναίκες η χειραφέτησή τους από τους άντρες. Μια ματιά στις συνθήκες της ζωής των αντρών συντρόφων τους μπορεί να πείσει τις γυναίκες της εργατικής τάξης ότι η κοινωνική απελευθέρωση δεν έρχεται απλά με την κατάκτηση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων, ότι αυτά τα δικαιώματα είναι απλά μέσα για την κατάκτηση ενός στόχου, όχι ο ίδιος ο στόχος της πάλης τους για χειραφέτηση. Η απελευθέρωση των γυναικών της εργατικής τάξης δεν περιορίζεται μόνο στην κατάκτηση της ισότητας με τους άντρες, μέσα στα όρια της σημερινής κοινωνίας. Αντίθετα, η σημερινή κοινωνική τάξη πρέπει να ανατραπεί στο σύνολό της, γιατί οι οικονομικές σχέσεις και οι σχέσεις ιδιοκτησίας βρίσκονται στη ρίζα και της ταξικής και της σεξιστικής σκλαβιάς”.

“Για τις αστές γυναίκες, τα πολιτικά δικαιώματα είναι απλά ένα μέσο για να κινούνται με μεγαλύτερη άνεση και ασφάλεια μέσα σε έναν κόσμο που έχει τα θεμέλιά του στην εκμετάλλευση των εργατών και εργατριών”, συμπληρώνει η **Αλεξάνδρα Κολοντάι** σε άρθρο της στην Πράβδα το 1913, μια εβδομάδα πριν τον πρώτο εορτασμό της 8 Μάρτη στη Ρωσία. Οι

Κλάρα Τσέτκιν

Αλεξάνδρα Κολοντάι

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ 1910 Οι Σοσιαλίστριες για την απελευθέρωση των Γυναικών

πιο συντηρητικές φωνές μέσα στο κίνημα της περιόδου μιλούσαν για ψήφο στις γυναίκες με τους ίδιους όρους με τους άντρες. Όμως, την περίοδο εκείνη, για να ψηφίσει ένας άντρας έπρεπε να έχει περιουσία ή να πληρώνει 10 λίρες σε νοίκι, να είναι απόφοιτος πανεπιστημίου και να ζει στο ίδιο μέρος για δώδεκα μήνες. Με άλλα λόγια, το 40% περίπου των αντρών, της εργατικής τάξης προφανώς, εξαιρούνταν επίσης από το δικαίωμα της ψήφου. Με αυτούς τους όρους, μόνο ένα 5% των γυναικών θα μπορούσε να κερδίσει τη ψήφο κι αυτό αποκλειστικά από τις ανώτερες τάξεις. Οι γυναίκες της εργατικής τάξης θα έμεναν εκτός.

Αντιπαράθεση

Η αντιπαράθεση πάνω στο αίτημα συνδυαζόταν με τις διαφωνίες πάνω στις μεθόδους πάλης. Ο αγώνας για την ψήφο είχε ριζοσπαστικοποιήσει μεγάλα στρώματα από γυναίκες της μικροαστικής και αστικής τάξης που έφταναν στις πιο ακραίες ενέργειες, όμως για τις εργάτριες το δικαίωμα στην ψήφο ήταν συνδεδεμένο με την πάλη ενάντια στα αφεντικά, με τον αγώνα για καλύτερες συνθήκες δουλειάς. Οι γυναίκες της εργατικής τάξης ζητούσαν ειδική προστατευτική νομοθεσία, λιγότερες ώρες εργασίας, κανονισμούς υγιεινής και ασφάλειας, διάλειμμα για ξεκούραση. Η διά-

σταση της επιλογής ανάμεσα στις βίαιες αλλά απομονωμένες ενέργειες και τη μαζική δράση, ενισχύθηκε από την είσοδο του εργατικού κινήματος στο προσκήνιο.

Μεταξύ του 1900 και του 1912, οι μισθοί έπεσαν 10%. Αλλά το ίδιο διάστημα τα μέλη των συνδικάτων τριπλασιάστηκαν. Μια σειρά μαζικών και συχνά ανεπίσημων απεργιών ξέσπασαν από το 1911 έως το 1914, περίοδο που έμεινε γνωστή ως η Μεγάλη Αναταραχή. Δέκα εκατομμύρια εργάσιμες μέρες χάθηκαν μόνο το 1911, ενώ μεγάλοι εργατικοί χώροι βγήκαν σε απεργίες για αυξήσεις και καλύτερες συνθήκες εργασίας τα επόμενα χρόνια.

“Γιατί ειδικές ‘Ημέρες Γυναικών’, ειδικές προκηρύξεις για τις εργαζόμενες, ξεχωριστές συναντήσεις και συνέδρια για τις εργάτριες; Μήπως σε τελική ανάλυση είναι μια υποχώρηση στις φεμινίστριες και τις αστές σουφραζέτες;”, γράφει η Αλεξάνδρα Κολοντάι στο ίδιο άρθρο του 1913. “Μόνο από άγνοια των ριζικών διαφορών μεταξύ του σοσιαλιστικού γυναικείου κινήματος και των αστών σουφραζετών μπορεί κανείς να το σκεφτεί αυτό. Σκοπός των αστών φεμινιστριών είναι να αποκτήσουν τα ίδια προνόμια με τους συζύγους, τους αδελφούς και τους πατεράδες τους ενώ σκοπός των εργατριών είναι να καταργηθεί κάθε πρόνομιο που πηγάζει από την καταγωγή και τον πλούτο”, τονίζει στο ίδιο άρθρο. Και κατα-

λήγει: “Κάθε διακριτή μορφή πολιτικής δουλειάς στις γυναίκες της εργατικής τάξης είναι ένας τρόπος αφύπνισης της συνείδησης της εργάτριας και προσέλκυσής της στις γραμμές όσων παλεύουν για ένα καλύτερο μέλλον. Η ‘Ημέρα των Γυναικών’ και η αργή, υπομονετική πολιτική δουλειά για την αφύπνιση της συνείδησης της εργάτριας υπηρετούν τον σκοπό, όχι της διάσπασης, αλλά της ενότητας της εργατικής τάξης”.

Η ιδέα για την επιλογή της ημέρας πάρθηκε από το γυναικείο εργατικό κίνημα της Νέας Υόρκης. Οι ηρωικές ράφτρες και υφάντριες της Ν. Υόρκης κατέβηκαν στην πρώτη απεργία γυναικών και στην πρώτη γυναικεία διαδήλωση στην ιστορία στις 8 Μάρτη του 1857. 51 χρόνια αργότερα, στις 8 Μάρτη του 1908 χιλιάδες εργάτριες, πολλές από αυτές μετανάστριες, διαδηλώνουν για “ψωμί και τριαντάφυλλα”. Οι σοσιαλίστριες της Νέας Υόρκης κηρύσσουν “Εθνική Ημέρα Γυναικών” την τελευταία Κυριακή του Φλεβάρη, και τη γιορτάζουν για πρώτη φορά σε εθνικό επίπεδο το 1909.

Μετά την απόφαση του Διεθνούς Συνεδρίου Σοσιαλιστριών, η Διεθνής Ημέρα Γυναικών γιορτάστηκε για πρώτη φορά στις 19 Μάρτη του 1911 με πάνω από ένα εκατομμύριο γυναίκες και άντρες να διαδηλώνουν σε Γερμανία, Αυστρία, Δανία και Ελβετία, ενώ παράλληλα στις ΗΠΑ γιορτάστηκε η Εθνική Ημέρα Γυναικών το Φλεβάρη. Το γυναικείο κίνημα αποκτούσε μια ημέρα σύμβολο αγώνων, δράσης και προβολής των αιτημάτων των εργαζόμενων γυναικών. Κάθε χρόνο μέχρι το 1914 εκατοντάδες διαδηλώσεις γίνονταν σε μια σειρά χώρες, μέχρι που ο εορτασμός της Ημέρας των Γυναικών σταμάτησε λόγω του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου. Το νήμα ξαναπιάστηκε με τον πιο εμβληματικό τρόπο: στις 8 Μάρτη του 1917, εργάτριες στην υφαντουργία της Πετρούπολης απεργούν και διαδηλώνουν ενάντια στις ελλείψεις τροφίμων, τραβώντας μαζί τους όλη την εργατική τάξη και ξεκινώντας τη Ρώσικη Επανάσταση.

Αφροδίτη Φράγκου

Διαβάστε επίσης

**Ποια η “ιστορία”
της ποιητικής συλλογής;**

Βασικά είναι μια δουλειά πέντε χρόνων. Ήταν μεγαλύτερη, με περισσότερα ποιήματα, απλά αυτά τα είκοσι επιλέχτηκαν για την έκδοση. Η αλήθεια είναι πως είναι αποτέλεσμα μιας “όχι καλής” περιόδου της ζωής μου. Μιας στιγμής που είχα κλειστεί στον εαυτό μου και ακολούθησα ένα μοναχικό δρόμο.

**Ποιες ανησυχίες
σε οδήγησαν σε αυτή;**

Κυρίως γράφτηκε κάτω από ένα βάρος κοινωνικής ανισότητας, ένα άγχος ανεργίας πολύ έντονο. Ένα άγχος για τη φτώχεια που ζούμε οι περισσότεροι άνθρωποι. Γι’ αυτό και όλα τα ποιήματα καταλήγουν σε αδιέξοδο αν το είδες. Θεωρώ όμως πως αντιπροσωπεύει πολλούς ανθρώπους που ο μοναχικός δρόμος τους οδηγεί σε τέτοια συναισθήματα. Και παρόλο που μπορεί να φαίνεται υπαρξιακή σαν συλλογή, πιστεύω ότι έχει πολιτική βάση. Γενικά, δεν πιστεύω ότι η ζωή αντιμετωπίζεται ιδεαλιστικά, πιστεύω στην υλιστική σκοπιά στα πράγματα. Στο κάτω κάτω το μεγάλο αδιέξοδο δεν παύει να είναι ο ίδιος ο καπιταλισμός. Ο καπιταλισμός δεν είναι σύμφυτος με την ανθρώπινη ευτυχία και ζωή. Αλλά ούτε και με την ζωή του πλανήτη.

**Αυτός είναι και ο λόγος
που “παίζεις” πολύ με τη φύση;**

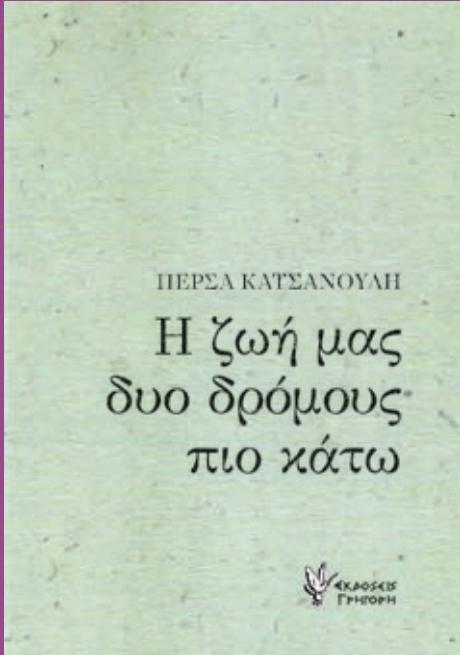
Ναι είναι αλήθεια. Τα τραγικά αποτελέσματα της κλιματικής αλλαγής τα έχουμε δει και υποστεί ήδη. Η επιμονή στη φύση πηγάζει από μια βαθιά ανησυχία για το τι γίνεται τελικά με την υπερεκμετάλλευσή της. Και μπορεί να μπερδεύει το βιβλίο, γιατί δεν δίνει προοπτική. Αλλά η προοπτική είναι στην αφιέρωση και στο οπισθόφυλλο. Η προοπτική είναι σε αυτό που θα σκεφτούμε μετά, σε αυτό που βλέπουμε γύρω μας. Και αυτό που βλέπουμε είναι ότι ο κόσμος συσπειρώνεται.

**Μήπως τελικά τα πέντε αυτά χρόνια
“αδιεξόδου” και το “προϊόν” τους
λειτουργήσαν για σένα ως “διέξοδος”;**

Πράγματι. Είναι ποιήματα που τώρα διαβάζω και μου θυμίζουν άλλο άνθρωπο. Οικείο, δικό μου άνθρωπο, αλλά αυτή τη στιγμή δεν θα μπορούσα να γράψω κάτι τέτοιο. Αυτή τη στιγμή θα ήθελα να ασχοληθώ με ένα διήγημα για τη θεία του πατέρα μου που ήταν αντάρτισσα, αποκηρυγμένη και εξόριστη στην Πολωνία στον εμφύλιο. Τώρα είναι 95 χρονών. Έχω στα χέρια μου μια μεγάλη ηχογράφιση της ίδιας και της ιστορίας της. Είναι φυσικά ένα πολύ πιο δύσκολο εγχείρημα. Η ποίηση σου βγαίνει σαν εικόνες, είναι πολύ ανοιχτό το πεδίο και ως προς τη γραφή και ως προς την ερμηνεία. Το διήγημα, ειδικά ένα πολιτικό διήγημα, θέλει να πατάς πολύ γερά σε αυτό που γράφεις. Είναι ωστόσο το επόμενο όνειρό μου, το οποίο βέβαια δεν ξέρω αν θα πραγματοποιηθεί.

**Είσαι ηθοποιός.
Πώς συνδέεται αυτό με την ποίηση;**

Έτσι είναι η Τέχνη. Μπορείς να μεταπηδάς από τη μια μορφή της στην άλλη και σε αυτό η κινητήριος δύναμη είναι πάρα πολύ η φαντασία και οι εικόνες που προκύπτουν και φυσικά τι θέλεις να πεις. Εμένα πρώτα μου έρχονταν

Στο δρόμο, ξανά και ξανά

«Σε αυτούς που πιστεύουν ότι ο κόσμος αυτός μπορεί αλλάξει» αφιερώνει η Πέρσα Κατσανούλη το πρώτο της βιβλίο υπό τον τίτλο «Η ζωή μας δυο δρόμους πιο κάτω» που κυκλοφόρησε τον Ιούλη από τις Εκδόσεις Γρηγόρη. Πρόκειται για μια πολύ έντονη σε έννοιες, χρώματα, συναισθήματα και εικόνες ποιητική συλλογή, που βαδίζει ήδη για τη δεύτερη έκδοσή της.

Όπως αναφέρει η παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου: «Ναι, εκεί πρέπει να είναι. Εκεί που η ματαιότητα, η μοναξιά και οι απαρηγόρητες κραυγές δεν αντέχουν. Εκεί που ο κόσμος δεν κόβεται στα δύο, που η αναμονή δεν γίνεται βασανιστική, που ο πόνος και η χαρά δεν ξεγελούν, που ο άνθρωπος πιστεύει ότι μπορεί. Ναι, εκεί είναι η Ζωή. Μόλις δύο δρόμους πιο κάτω».

Η Πέρσα είναι ηθοποιός, μέλος του ΣΕΗ και της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών, της αντικαπιταλιστικής κίνησης στο χώρο. Μίλησε στη Λένα Βερδέ.

οι εικόνες και μετά τις αποτύπωνα στο χαρτί. Φυσικά επηρεάζουν και οι δουλειές στο θέατρο. Εμένα με είχε αγγίξει πολύ μια παράσταση, ένα κείμενο του Τολστόι που έπαιξα με μαριονέττα. Ήταν για ένα παιδάκι που υπάκουε στα πάντα, στον πατέρα του που το έτρεχε για δουλειά, που το έδωσε στο θείο του για δουλειά, όλο δουλειά, δουλειά, δουλειά, ώσπου αρρώστησε και πέθανε. Επίσης ένας πολύ αγαπημένος μου ποιητής είναι ο Τάσος Λειβαδίτης. Είναι ένας ποιητής που με έχει στιγματίσει γιατί έχει κι αυτός πάρα πολλές εικόνες. Συνήθως τον χωρίζουν σε τρεις περιόδους, αν και εγώ δεν πιστεύω πολύ σε αυτά. Λένε δηλαδή ότι προς το τέλος πάει πολύ στο συναισθηματικό και ψυχολογικό. Εγώ νομίζω ότι διατηρεί την πολιτική του δύναμη και το πολιτικό του κουράγιο και πολιτική προοπτική.

**Ο τίτλος;
Δική σου επιλογή;**

Ναι δική μου. Ο τίτλος είναι πάλι αισιόδοξος για μένα. Βέβαια ο καθένας έχει δικαίωμα να το βλέπει και να το ερμηνεύει όπως θέλει. Αλλά λέω ότι η ζωή μας δεν έχει χαθεί, ούτε είναι τόσο δύσκολο να τη βρούμε. Η ζωή μας είναι λίγο παρακάτω. Η ευτυχία του ανθρώπου δεν είναι συμβατή με ένα σύστημα όπως ο καπιταλισμός. Πρέπει να το καταλάβουμε αυτό. Ο καπιταλισμός δεν δέχεται καμία μα καμία βελτίωση πια. Είμαστε σε αδιέξοδο κι αυτό το αδιέξοδο πρέπει να το υπερβούμε και να κάνουμε μια μετάβαση σε μια άλλη κοινωνία που θα υπάρχει κοινωνική δικαιοσύνη, δεν θα υπάρχει φτώχεια, δεν θα υπάρχει το άγχος της ανεργίας που κατατρώνει τους αν-

θρώπους. Λέω δηλαδή με αυτόν ότι δεν είμαστε μακριά από τη διεκδίκηση της ζωής.

**Η λέξη “δρόμος”;
Δεν μοιάζει τυχαία σε αυτή την περίοδο.**

Ναι, ο δρόμος δεν είναι τυχαία λέξη. Την έχω οικειοποιηθεί γιατί ξέρω ότι στο δρόμο γεννιούνται συνειδήσεις, ότι εκεί νικάμε. Το αποδείξαμε και συνολικά ως εργάτες της Τέχνης το τελευταίο διάστημα. Είχαμε μια πάρα πολύ μεγάλη κινητοποίηση, μια μεγάλη ενότητα. Για να διεκδικήσουμε πράγματα γιατί οι συνθήκες εργασίας είναι πολύ άσχημες στον κλάδο. Μισθοί, ωράρια, δικαιώματα, όλα πλήττονται. Κι όχι μόνο. Προσωπικά έχω πίσω μου μια καταγγελία σε σκηνοθέτη. Πέντε χρόνια μου πήρε για να πάρω 31 ένσημα, αλλά δεν το άφηνα. Γιατί ο συγκεκριμένος μου έστελνε μηνύματα ότι αν δεν πάω στο εστιατόριο του ξενοδοχείου που θέλει, ακυρώνω αυτόν αλλά και τη συνεργασία μας. Η περίοδος της πανδημίας, που όλα έκλεισαν, έκανε τα πράγματα ανυπόφορα. Μας άφησαν μετέωρους, με ένα επίδομα των 500 ευρώ κι αυτό όποτε και όχι για όλους. Κανονικά θα έπρεπε για όσο διαρκεί αυτή η κρίση να παίρνουμε το μισθό μας με βάση τη συλλογική σύμβαση. Τί είμαστε για να μας δίνουν 400-500 ευρώ; Γι’ αυτό αντέδρασε ο κλάδος. Γι’ αυτό κινητοποιήθηκε τόσος πολύς κόσμος, γράφτηκε στο ΣΕΗ, συμμετείχε στις εκλογές. Γι’ αυτό καινούργια κομμάτια του χώρου ψάχνουν αυτή τη στιγμή τρόπους να φτιάξουν σωματεία.

**Ποια πρέπει να είναι η συνέχεια
για τους εργάτες της Τέχνης;**

Στο δρόμο ξανά. Όλα συνεχίζουν να είναι στον αέρα από τη μεριά της κυβέρνησης. Ειδικά στο θέατρο που ακόμα και οι πρόβες έχουν σχέση με την επαφή των ανθρώπων, αυτή η κατάσταση επηρεάζει πολύ. Αν είναι, όπως ακούγεται, να δουλέψει το 60% του θεάτρου, το πιο πιθανό είναι να ανέβουν παραγωγές που έχουν βγάλει ήδη το κέρδος τους. Οι υπόλοιπες; Είναι στοίχημα λοιπόν να αξιοποιήσουμε τη συσπείρωση και όσα καταφέραμε το προηγούμενο διάστημα για να βγούμε ξανά σε κινητοποιήσεις. Σαν Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών αυτή την προσπάθεια θα κάνουμε. Μπορεί να μην εκπροσωπούμαστε πλέον στο ΔΣ του ΣΕΗ, αλλά παίζουμε ρόλο στις μάχες. Δεκάδες συμμετείχαν στις συζητήσεις και τις εκδηλώσεις μας το τελευταίο διάστημα. Θα συνεχίσουμε να οργανώνουμε από τα κάτω τον κλάδο, σαν κομμάτι όλου του εργατικού κινήματος και όχι μόνοι μας και αποκομμένοι από αυτό, όπως πολλές φορές κυριαρχεί στις συνδικαλιστικές ηγεσίες του χώρου.

**Υπάρχει κάποιο από τα ποιήματα
της συλλογής που ξεχωρίζεις;**

Το τελευταίο είναι από τα αγαπημένα μου. Που λέει “Δεν μίσησα ακόμα”. Πάλι αισιόδοξο το βλέπω εγώ. Παρόλες τις κακουχίες που ζει ο καθένας και τα προβλήματα τα καθημερινά, δεν φτάνει σε μίσος. Έχει ανάγκη κάτι άλλο. Άρα συσπειρωνόμαστε όλοι μαζί, διεκδικούμε όλοι μαζί, μια ζωή που να ταιριάζει και να “υπόσχεται” την ευτυχία της ανθρώπινης ύπαρξης.

Διακήρυξη της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης Η Λευκορωσία και ο αγώνας ενάντια στον Λουκάσενκο

Συνέχεια από τη σελ. 3

Η χειροτέρευση της οικονομικής κατάστασης των περισσότερων Λευκορώων σε συνδυασμό με την κακοδιαχείριση της κρίσης του Covid-19 ήταν το πλαίσιο στο οποίο διεξήχθησαν οι σημερινές εκλογές της 9 Αυγούστου. Ο Λουκάσενκο δήλωσε ότι πήρε το 80% δίνοντας 10% στην Σβετλάνα Τιχανόφσκαγια, την υποψήφια της αντιπολίτευσης. Λαμβάνοντας υπόψη αυτό το υπόβαθρο μπορούμε εξηγήσουμε το γεγονός ότι το κίνημα δεν έχει περιοριστεί μόνο σε μεγάλες συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις αλλά παίρνει και τη μορφή απεργιακού κύματος κυρίως σε κρατικές επιχειρήσεις οι εργάτες/τριες των οποίων είχαν μέχρι πρόσφατα πρόσβαση μόνο σε συνδικάτα ελεγχόμενα από το καθεστώς.

Η Τιχανόφσκαγια και οι σύμμαχοί της έχουν μείνει πίσω από το κίνημα κι αρχικά κάλεσαν τους διαδηλωτές να επιδείξουν νομιμοφροσύνη και να αποφύγουν βίαιες αντιπαραθέσεις. Η επίσημη φιλελεύθερη-εθνικιστική αντιπολίτευση δεν προσφέρει ουσιαστικά λύσεις στα βάσανα των απλών Λευκορώων. Πέρα από το να ζητάει νέες εκλογές, η εναλλακτική της πρόταση απέναντι στον Λουκάσενκο είναι η ακόμα μεγαλύτερη «φιλελευθεροποίηση» της οικονομίας. Επίσης, ιμπεριαλιστικές δυνάμεις επιδιώκουν να διαμορφώσουν το κίνημα που αναπτύσσεται σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα. Σε αυτές περιλαμβάνονται Δυτικές δυνάμεις όπως οι ΗΠΑ, η ΕΕ και η Βρετανία που καλλιεργούν τους δεσμούς τους με τμήματα της επίσημης φιλελεύθερης-εθνικιστικής αντιπολίτευσης. Περιλαμβάνεται επίσης και η Ρωσία του Πούτιν που θέλει να χρησιμοποιήσει το κίνημα για να ξαναχτίσει την επιρροή της στην περιοχή.

Η πραγματική εναλλακτική είναι η ανάπτυξη του ανεξάρτητου εργατικού κινήματος που θα προβάλλει τόσο κοινωνικά όσο και πολιτικά αιτήματα από τα κάτω. Αυτό που βλέπουμε στη Λευκορωσία είναι η τεράστια δύναμη που απελευθερώνει η συλλογική οργάνωση της εργατικής τάξης. Μέχρι τώρα το απεργιακό κίνημα έχει περιοριστεί στην απαίτηση για νέες εκλογές, τερματισμό της καταστολής και απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων. Ωστόσο μια μειοψηφία του προβάλλει αιτήματα για πλήρη διακοπή των ιδιωτικοποιήσεων και για μέτρα καταπολέμησης της ανεργίας και της φτώχειας. Το βάθεμα των κοινωνικών αιτημάτων του κινήματος μπορεί να συμβάλει στο κέρδιμα του ελέγχου από εκείνους που θέλουν να ενισχύσουν τις καπιταλιστικές δυνάμεις: επίδοξους «ολιγάρχες» και πολυεθνικές εταιρείες που βλέπουν τη χώρα σαν ώριμο φρούτο για ιδιωτικοποιήσεις.

Η κληρονομιά του Σταλινισμού έχει θάψει για δεκαετίες την επαναστατική σοσιαλιστική παράδοση στις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τη Λευκορωσία με τις ισχυρές επιβιώσεις του Σταλινισμού. Ελπίζουμε ότι το κίνημα θα σημάνει την αναγέννηση της γνήσιας σοσιαλιστικής παράδοσης που βασίζεται στο πραγματικό κίνημα των εργατών για την αυτοχειραφέτησή τους. Ο ορίζοντάς του δεν μπορεί να είναι η κοινοβουλευτική δημοκρατία αλλά ο δημοκρατικός έλεγχος όλων των πτυχών της κοινωνίας από τα κάτω. Το σημερινό κίνημα δημιουργεί το πλαίσιο όπου κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει πραγματική δυνατότητα.

Η Διεθνιστική Σοσιαλιστική Τάση εκφράζει την πλήρη στήριξη και αλληλεγγύη της στους πολιτικούς και οικονομικούς αγώνες των μαζών της Λευκορωσίας. Είμαστε αντίθετοι στην καταστολή των διαδηλώσεων και απεργιών από τις δυνάμεις του Λουκάσενκο και απαιτούμε την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων. Είμαστε αντίθετοι και θα κινητοποιηθούμε ενάντια σε κάθε επέμβαση των κυβερνήσεων μας στις πολιτικές εξελίξεις στη Λευκορωσία γιατί καταπνίγουν τη δυνατότητα να εμφανιστεί μια γνήσια σοσιαλιστική εναλλακτική.

Η Διεθνιστική Σοσιαλιστική Τάση
20 Αυγούστου 2020

ΤΑΪΛΑΝΔΗ Το κίνημα επιστρέφει με τη νεολαία στην πρώτη γραμμή

16/8, Διαδήλωση στην Μπανγκόκ. Φωτό: Will Langston

50 χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο κέντρο της Μπανγκόκ στις 16 Αυγούστου. Ήταν η μεγαλύτερη διαδήλωση στη χώρα μετά την άγρια καταστολή που ακολούθησε το κίνημα των “Κόκκινων Πουκάμισων” το 2010.

Η διαδήλωση, οργανωμένη από δίκτυα φοιτητών και νεολαίας, έδωσε ώθηση για κινητοποιήσεις σε πόλεις και γειτονιές όλης της χώρας, με μαθητές γυμνασίων και λυκείων να χρησιμοποιούν τον χαιρετισμό με τα τρία μεσαία δάχτυλα (από την ταινία The Hunger Games) ενάντια στη στρατιωτική χούντα που κυβερνάει τη χώρα, ακόμη και την ώρα της υποχρεωτικής έπαυσης σημαίας το πρωί στα σχολεία. Ο Τζάις Ούνγκπακον, Ταϊλανδός σοσιαλιστής που βρίσκεται εξόριστος από το 2006 γράφει: “Βίντεο με μαθητές να αψηφούν και να αντιπαρατίθενται με τους καθηγητές τους κυκλοφόρησαν ευρέως στα κοινωνικά δίκτυα. Σε πολλές περιπτώσεις ήταν μαθήτριες οι πιο δυναμικές.

Μετά από λίγες μέρες, μια ομάδα μαθητών έκανε αποχή για να οργανώσει διαδήλωση έξω από το Υπουργείο Παιδείας όταν ο διορισμένος από τη χούντα υπουργός απείλησε με κυρώσεις. Την ώρα που ο υπουργός μάταια προσπαθούσε να απευθυνθεί στους μαθητές και της μαθήτριες, τον αποστόμωναν οι φωνές: “Είσαι τσιράκι της δικτατορίας!”.

Ο “Ελεύθερος Λαός” (το δίκτυο που κάλεσε την πρώτη διαδήλωση) έχει τρία βασικά αιτήματα: να σταματήσουν οι διώξεις αγωνιστών, να αλλάξει το σύνταγμα και να διαλυθεί η βουλή για να γίνουν εκλογές.

Επιπλέον αιτήματα μπαίνουν στον αγώνα από ένα μέρος του κινήματος, που απαιτούν μεταρρύθμιση της μοναρχίας που έχει απαξιωθεί. Ο κόσμος είναι αηδιασμένος από την συμπεριφορά του νέου βασιλιά, Βατζιραλονκόρν που ζει κυρίως στη Γερμανία. Ο βασιλιάς άλλαξε το Σύνταγμα για να μπορεί να συνεχίσει με το λαιφστάιλ του και να μπορεί να συσσωρεύσει ακόμη περισσότερο πλούτο.

Είναι η πρώτη φορά εδώ και δεκαετίες που ο κόσμος βρίσκει την αυτοπεποίθηση να ασκήσει δημόσια κριτική στο βασιλιά, παρότι υπάρχουν δρακόντιοι νόμοι που το απαγορεύουν (ο ίδιος ο Τζάις βρίσκεται στην εξορία για να γλυτώσει από πιθανό θάνατο επειδή μίλησε εναντίον του βασιλιά).

Ο πανίσχυρος στρατός χρησιμοποιεί παραδοσιακά την αδύναμη μοναρχία σαν όπλο για να δικαιολογήσει την αυταρχική του εξουσία. Ένας φοιτητής μιλώντας από το μικρόφωνο σε μια διαδήλωση στα βορειοανατολικά είπε ανοιχτά ότι ‘ο πρώην βασιλιάς στήριξε στρατιωτικά πραξικοπήματα’.

Ο λόγος που οι φοιτητές και οι φοιτήτριες κατάφεραν να

αναβιώσουν της κινητοποιήσεις για τη δημοκρατία, που μόνο σποραδικά οργανώνονται από το 2014, είναι ότι αυτή η νέα γενιά έχει δει πώς με την πίεση για μεταρρυθμίσεις μέσα από το κοινοβουλευτικό σύστημα δεν κατάφεραν τίποτα.

Τα δικαστήρια της χούντας έχουν απαγορεύσει τα κόμματα και τους πολιτικούς της αντιπολίτευσης. Έγραψαν καινούργιο Σύνταγμα για να σταθεροποιήσουν τη στρατιωτική εξουσία και οργάνωσαν ψεύτικες εκλογές στις αρχές του 2019.

Διαδηλώσεις

Η κυβέρνηση χρησιμοποιεί ξεδιάντροπα την πανδημία για να σταματήσει τις διαδηλώσεις. Όποιος μιλάει μπαίνει στο στόχαστρο των αρχών, ενώ πολιτικοί εξόριστοι σε γειτονικές χώρες έχουν δολοφονηθεί από παραστρατιωτικά αποσπάσματα θανάτου.

Η οικονομία βρίσκεται σε μαύρα χάλια και η νεολαία βλέπει ελάχιστες ελπίδες προς το μέλλον. Πάνω από μισός ενήλικος πληθυσμός ψήφισε ενάντια στο κόμμα του στρατού το 2019 και μοιράζονται τα αισθήματα θυμού και απογοήτευσης της νεολαίας.

Η διαφορά είναι ότι η νεολαία δεν έχει τον ίδιο φόβο όπως οι παλιότεροι αγωνιστές που βίωσαν κύματα βάρβαρης στρατιωτικής καταστολής. Οι φοιτητές, και ακόμη περισσότερο οι μαθητές, είναι αγανακτισμένοι με το καθυστερημένο και συντηρητικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Δεν είναι μόνο φοιτητές και μαθητές που διαδηλώνουν. Αγωνιστές ΛΟΑΤΚΙ+ και υπέρ του δικαιώματος στην έκτρωση συμμετείχαν επίσης, μαζί με αγωνιστές του κινήματος για την αυτοδιάθεση της μουςουλμανικής περιοχής του Πατάνι.

Παλιότεροι ακτιβιστές από το κίνημα των Κόκκινων Πουκάμισων βγήκαν για πρώτη φορά στο δρόμο μετά την άγρια καταστολή του 2010.

Τα διδάγματα από τη δεκαετία του ‘70 αλλά και από το ηττημένο κίνημα του 2010 λένε πως είναι επείγουσα ανάγκη να επεκταθεί το κίνημα στην οργανωμένη εργατική τάξη. Υπάρχουν ελπιδοφόρα σημάδια. Μια μικρή αλλά οργανωμένη από μαχητικά συνδικάτα διαδήλωση οργανώθηκε στην Μπανγκόκ, ενώ εργάτες συμμετείχαν σε φοιτητική διαδήλωση στην Αγιουτάγια. Η έλλειψη σημαντικής οργάνωσης της Αριστεράς κάνει το καθήκον αυτό πιο δύσκολο, αλλά οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες μπορούν να μπουν μπροστά και να τα καταφέρουν.”

N.A.

ΗΠΑ – ΝΕΟ ΚΥΜΑ ΑΓΩΝΩΝ

Στους δρόμους και στα γήπεδα!

Στα γήπεδα, στους δρόμους και σε κάθε πτυχή των πολιτικών εξελίξεων ενόψει των εκλογών του Νοέμβρη έχει εισβάλει το κίνημα ενάντια στο ρατσισμό στις ΗΠΑ. Η απεργία των παιχτών των Μιλγουόκι Μπακς προκάλεσε τριγμούς όχι μόνο στο NBA αλλά και στο μπέιζμπολ και στο αμερικάνικο ποδόσφαιρο. Χρειάστηκε να παρέμβει ο πρώην πρόεδρος Ομπάμα και ο Μάικλ Τζόρνταν (που εκτός από καλύτερος παίχτης όλων των εποχών σύμφωνα με το επίσημο σάιτ του NBA, είναι και σημερινός ιδιοκτήτης των Σάρλοτ Χόρνετς) για να “ηρεμήσουν τα πνεύματα” και να μην χαθούν εκατομμύρια δολάρια από τους αγώνες, τις διαφημίσεις και τα δικαιώματα. Η απεργία ήταν ένα σημαντικό βήμα εμπρός από τα συμβολικά γονατίσματα των παιχτών την ώρα της ανάκρουσης του εθνικού ύμνου. Οι πρωτεργάτες της απεργίας είπαν πως δεν μπορούσαν να μείνουν στις συμβολικές κινήσεις, την ώρα που φλεγόταν η Κενόσα, μια πόλη 100 χιλιάδων κατοίκων στο Ουίσκόνσιν, 60 χιλιόμετρα από το Μιλγουόκι, την έδρα της ομάδας.

Την Κυριακή 23 Αυγούστου, αστυνομικός πυροβόλησε επτά φορές τον 29χρονο Τζέικομπ Μπλέικ μπροστά σε τρεις από τους γιους του. Ο Μπλέικ έμεινε παράλυτος από τη μέση και κάτω, και με επιπλέον βλάβες στην υγεία του. Ο κόσμος της Κενόσα ξεχύθηκε στους δρόμους ενάντια στην αστυνομική βία και το ρατσισμό. Λίγες μέρες μετά και ενώ οι δρόμοι ήταν ακόμη γεμάτοι, ένας 17χρονος φασίστας δολοφόνησε δύο διαδηλωτές. Ένοπλες ομάδες από αυτόκλητους “προστάτες των περιουσιών” οργανώνουν προκλητικές “περιφρουρήσεις” γύρω, ακόμη και μέσα στις διαδηλώσεις του αντιρατσιστικού κινήματος επιχειρώντας να προκαλέσουν και πλέον έφτασαν στις δολοφονίες. Ο Τραμπ τους χαϊδεύει και τους δικαιολογεί. Οι “συνδικαλιστικές ενώσεις” των μπάτσων είναι σε συνεννόηση και συνεργασία μαζί τους.

Η κατάσταση στις ΗΠΑ είναι πιο πολωμένη από ποτέ μετά τη δεκαετία του ‘60. Μόνο οι δηλώσεις του Τραμπ αυτήν τη βδομάδα θα ακούγονταν σαν αστείο από οποιονδήποτε άλλο

28/8, Αντιρατσιστική διαδήλωση στην Ουάσινγκτον. Φωτό: AFP

πρόεδρο τα τελευταία 50 χρόνια. “Οι εκλογές που έρχονται θα καθορίσουν αν θα σώσουμε το αμερικάνικο όνειρο ή θα επιτρέψουμε σε μια σοσιαλιστική ατζέντα να κατεδαφίσει το πολύτιμο πεπρωμένο μας”. “Ο Τζο Μπρίντεν είναι Δούρειος Ίππος του σοσιαλισμού” και “ανίκανος να τα βάλει με τους παλαβούς Μαρξιστές” που επίσης σύμφωνα με τον Τραμπ “κυριαρχούν στην ηγεσία των Δημοκρατικών”. “Είναι όλοι τους το ίδιο, ριζοσπαστική Αριστερά”.

Κινήματα

Ο Τραμπ κέρδισε τις εκλογές πριν από τέσσερα χρόνια και ένα κομμάτι του κατεστημένου πίστευε πως η καθαρή εκπροσώπηση των πιο δεξιών, συντηρητικών δυνάμεων του μίσους θα πωγύριζε τα κινήματα και θα πάγωνε την πορεία προς τη ριζοσπαστικοποίηση όλο και μεγαλύτερων τμημάτων της αμερικάνικης κοινωνίας. Αντί γι’ αυτό μήπηκαμε στο Σεπτέμβρη της χρονιάς των εκλογών, που σε “κανονικές συνθήκες” θα επικρατούσε ησυχία, τάξη και προεκλογικά ντιμπέιτ με μάχες στο δρόμο και κραυγές για “μαρξιστικό κίνδυνο”.

Όλη αυτή η απώλεια κάθε αυτοσυγκράτησης είναι αποτέλεσμα του κινήματος που τρομάζει ολόκληρο το κατεστημένο. Η μαχητικότητα στους δρόμους, η διάρκεια των “ταραχών” που δεν καταλάγιασαν μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ αλλά επεκτάθηκαν, είναι δείγματα ότι η οργή είναι πολύ βαθύτερη. Δένεται με τις νικηφόρες απεργίες των τελευταί-

ων χρόνων από τα σχολεία ως τα φαστ-φουντ, με το κίνημα των γυναικών που έκανε τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις εδώ και δεκαετίες, με το κίνημα της νεολαίας ενάντια στο ρατσισμό και τα κλειστά σύνορα και με τις άγριες μάχες για τη ζωή στους εργατικούς χώρους όταν ξέσπασε η πανδημία. Την Παρασκευή 28 Αυγούστου η διαδήλωση στην Ουάσινγκτον, στην επέτειο της ιστορικής Πορείας για Δουλειές και Ελευθερία το 1963, ήταν επίσης μεγάλη και αντανάκλυνε όλη την ενεργητικότητα που έχει φέρει το “Black Lives Matter”.

Δεν είναι μόνο ο Τραμπ, αλλά ολόκληρο το κατεστημένο που τρομάζει μπροστά σε αυτή

την καινούργια ανεξέλεγκτη δύναμη. Ο Μπρίντεν και το επιτελείο του δεν μπορούν να καταλήξουν πώς να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, πόση απόσταση να πάρουν από τη “βία” του κινήματος και από τη βία του κράτους. Και όπως θυμίζει η ανακοίνωση του Marx21, της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στις ΗΠΑ, μετά τα γεγονότα στην Κενόσα: “Όπως και με την Μπριόνια Τέιλορ και με τον Τζορτζ Φλόιντ, ο Μπλέικ πυροβολήθηκε σε πόλη και πολιτεία που ελέγχεται από Δημοκρατικούς. Το υποτίθεται προοδευτικό Δημοκρατικό κόμμα δεν κατάφερε απολύτως τίποτα για την ασφάλεια των Μαύρων και των Μελαψών απέναντι στην αστυνομία. Και γι’ αυτό ο κόσμος της Κενόσα απάντησε με τον μόνο τρόπο που του έμενε. Εξεγέρθηκε, συγκρούστηκε με την αστυνομία και έβαλε φωτιά σε τοπική φυλακή.” Η μάχη ενάντια στον Τραμπ είναι μάχη ενάντια σε ολόκληρο το σύστημα.

Νίκος Λούντος

24/8, Διαδήλωση στο Μανχάταν. Φωτό: Reuters

26/8, Οι παίκτες των Μιλγουόκι Μπακς ανακοινώνουν την απεργία τους

Τα «Ελληνοτουρκικά» και η «Μέση Ανατολή» στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Μια ολόκληρη μέρα αφιερωμένη στη συζήτηση που έχει ανάψει για τους ελληνοτουρκικούς ανταγωνισμούς θα είναι η Πέμπτη 10 Σεπτέμβρη στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Με κέντρο τις δυο πρόσφατες εκδόσεις μας «Ελλάδα-Τουρκία: Η σύγκρουση των υποϊμπεριαλισμών» και «Μέση Ανατολή: Από το διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση», το ΜΒ οργανώνει επίσκεψη για να συζητήσουμε τις διεθνιστικές απαντήσεις από την πλευρά της Αριστεράς.

Θα υπάρχουν πολλά νέα και παλιότερα βιβλία για το κρίσιμο αυτό ζήτημα καθώς και έκθεση με αντίστοιχα άρθρα στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κά-

τω. Το βράδυ στις 7μμ θα γίνει συζήτηση μπροστά στο βιβλιοπωλείο (με όλα τα μέτρα προστασίας), που θα ανοίξει ο σ. Κώστας Πίττας. Όλη τη μέρα θα ισχύουν προσφορές-πακέτα με έκπτωση ως και 40%.

Η Έκθεση Βιβλίου στο Ζάππειο ακυρώθηκε λόγω κορονοϊού. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο προγραμματίζει κεντρική παρουσίαση της τελευταίας του έκδοσης «Πανδημία-Κλιματική αλλαγή: Ενάντια στον καπιταλισμό της καταστροφής» την πρώτη βδομάδα του Οκτώβρη (η ΕφΣυν αφιέρωσε μια ολόκληρη σελίδα για το βιβλίο την περασμένη Παρασκευή).

